

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

לשרה ראש המשפחה

2

משרד

רה"מ פרס - אש"פ

3/1985 - 10/1984

המשק בת"ק גש" 2

שם:

רה"מ פרס - אש"פ

א - 1 / 4387

מזהה פיזי: 43.4/3 - 36

מזהה לוגי: 02-111-01-08-01

כתובת:

מס פריט: 270273

15/09/2010

מס. תיק מקורי

מחלקה

5

אל:	הנה"ח	התאריך	21/6/75
מאת:	מנ"ל	תיק מסי	
הנדון:			

הנה"ח

מנ"ל, שכתבתי לך היום (יום חמישי)
כדי להביא אליהם באמצעות
הקבלה ו/או להעביר לי את
אם מדובר בהוצאה או
אניטה היא יש לו רשיון
לעבור לו מוצאים להם.

3/7/75

אל:

כאה"ח

התאריך

2/6/85

מאת:

מח/3

תיק מס'

הנדון:

המא"ס

המשל ממשל בניסיון המא"ס
הכנה ב"א לא מסד"ר ("לא בקב")
ממשל (מח"ר).

מבנה הכנה חד משל ממשל
כי הם ממשלים אבן שמשל - ממשל
או כן הנהגה הנהגה או הנהגה
ניתן לפעול או בקב פלואן והנהגה
הנהגה ממשל ("אפואנה") והנהגה
אפואנה הכנה כי הנהגה ממשל
ממשל בני הנהגה ממשל
או אפואנה ממשל.

מח/3

אלו המשרד, נר: 20, מ: 1704
דח: 7, סג: 1, תא: 040385, וח: 1200

בלמס/רגיל

אל ארופה 2

דע הסברה מעת' ממד'

מאת דקנטי דומא

10/ש

ראיון עם ערפאת בשבועות L'ESPRESSO
ראיון השתרע על חמישה עמודים. להלן תגרום מספר קטעים.
הראיון במלואו בדיף.

ערפאת: "קרסטי ואנדראוטי בקשו ממני להחזיק אותם בתמונה על
הדיאלוג בין ירדן ופלסטינים. עשיתי זאת. עבשיו אני מקווה
שילחצו על המדינות האחרות של הקהילייה כדי שיגיעו להכרזה
משותפת רשמית ורצינית שלטם הפלסטיני וכות להגדרה עצמית
ומדינה משלו". - אחרי הפינוי הישראלי מלבנון, מה יעשו
הפלסטינים?

ת- "הפלסטינים יעסקו במרי (RESISTENZA) - מנחנו מהאזור:
להיות פלסטינאי הפך לתעודת זהות של לוחמה. בזמן שהותנו
בלבנון אימנו את כולם להשתמש בנשק, גברים נשים וילדים.
ש- במקרה של פתיחת מום' ערפאת מנבא המשך הלוחמה. א

א

- "המרי (RESISTENZA) נגדם מהכיבוש לא מהמומ' זה וכותו
של כל עם להתמרד. בנשק נגד הכובש, אל תשכח שאנחנו עם של
המישה מליון איש, שישים אחוז ממנו נאלץ לחיות בפליט באדמתו.
מתנהגים אלינו היום כפי שבמאה הקודמת התנהגו לאדומי העור
באמריקה. כיצד אפשר לחשוב שלא יהיה מרי?
על האפיפיוור אמרו-

משרד החוץ-מחלקת הקשר

"אני לא יכול שלא להדגיש שעבודנו הפלסטינאים מהווה סיבה של
גאווה להיווכח מה היא עמדתו של האפיפיוור. על ירושלים"
לאפיפיוור סמכות מוסרית אדירה, הפעלמה יכול לעזור למציאת
פתרון הבעיה".

-על היחסים עם הוטיקן אמרו: הינם שימתיים ומועילים, בכל
הרמות ועם צינורות קומוניקציה רצימי".

על דוהמ' פרס אמרו: הסוציאליזם של פרס מסוכף, יותר גדוע
מבעלי בריתו מהימין. הליכוד. הליכוד לפחות מראה את האגרוף
הברזל, פרס סבסא אותו בכפפות משי. לצערי הקולגים שלו
מהאינטרנציונאל הסוציאליסטי לא מפעילים לחצים למען שינוי
הקו. עד כאן.
דקנטי.

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ממד, רם, אמן, אירא,
איר, מצרים, מצפא, כנסיות, מעת, הסברה

אל: בון , בריס , האג , לונדון , פריס , רומא , אנקרה ,
 סינגפור , קהיר , פרטוריה , גנבה , וינה , אוסלו ,
 שטוקהולם , בוגאק , מוקיו , וושי , אוסבה , ני , בייס ,
 מבטיקו , קרקס , ליו , נד: חוץ 826 מ : המשרד
 דח: ר , סג: ב , תא: 121284 , דח: 1600
 נד: אבו איאד

(15)

רגיל/בלמים

אבו איאד - מדינה פלסטינית - תחילת הסוף של החלום הציוני
 יומן הכוית'י, 5/12/4.

בהתייחסו לפעילות המדינית של אנשי' הצביע אבו איאד על מנהיג'
 המהפכה הויסנאמית, שנשא ונתנו עם האמריקנים בפרס בעוד
 הקרבות נמשכים ומתלקחים בארצם. הוסיף באומרו: 'מי אמר כי
 ישראל תסכים להקמת מדינה פלסטינית?'

'הצהרות מנהיג' האויב מדגישות כי ישראל לעולם לא תסכים להקמת
 מדינה כזו משום שהיא יודעת את שאיפותיה נשל המדינה פלס'
 יודעת שהיא תהיה תחילת הסוף של החלום הציוני'.

'מדינה פלסטינית קטנה הנתמכת ע"י מדינות ערב, בריה"מ וכל
 היידיים, תהיה מבחינת ישראל סכנה גדולה והיא לא תוכל לשקוט
 או לשאת זאת'.
 'בזמן מצוקה וערפול, חובה על המנהיגים לפעול לפתיחת האפקים
 לפני עמם. דגל השחרור נשאר כפי שהוא. שחרור פלסטין מהנהר עד
 הים, ועל הדורות הבאים לשאת באחריות'.

רפאת - מאבק צבאי בישראל

אלסיאסה הכוית'י 5/12

'הסלמת הפעולה הצבאית בתוך האדמה הכבושה ובדרום לבנון היא
 בראש התכניות של אנשי' בתקופה הבאה'.

'כל אומה המזניחה את הבדירה הצבאית סופה כליון בהסתמך על
 ההסטוריה המדגישה זאת בכל התקופות'.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9879

יוצא

בלמים

אל: ני , לונדון , אוסלו , נר: חוץ: 65 , מ : המשרד
דח: ר , סג: ב , תא: 021284 , זח: 1600

בלמים/רגיל

פח'יע אחריות

בקי אשי'ף מבגדאד (נאמני ערפאת) 30 י'לוחמינו הגיבורים
הפועלים בתוך המולדת הכבושה מפלימים את פעולותיהם נגד כוחות
הכבוש הציוני וכנופיות המרור בביצוע של הנחיות הנהגת המהפיכה
ובהתאם להחלטותיה להסלים את המאבק המזויין בתוך המולדת
הכבושה שהיא זירת הסכסוך העיקרית. לוחמינו הגיבורים פוצצו
משען הנ' מ' הנשלט אלחוטית בקרבת פתח-תקווה בהתפוצצות
נפגעו חיילים ציונים רבימ'יים
מרכז/ערב 2.==

תפ: שהח,רהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,סמנכל,ממד,רם,אמן,ארבל2,
אירא,אירב

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דרכו/ערב 2

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכר, ממנכר, סמנכר, ממד, רם, אמן, מצפא,
אירא, אירב, אמלט, מאסוק, מותים, מצרים

מזכירות הממשלה

בישיבה השבועית של הממשלה:

א. בישיבת הממשלה דיווח ראש הממשלה על ההתפתחויות האחרונות בפרשת מטוס ס.ו.א. החטוף. ראש הממשלה מסר על שיחתו עם מזכיר המדינה מר ג'ורג' שולץ, שבה אמר כי ישראל תומכת במדיניות שלא להיכנע לטרור עומדת בפרשה זו לימינה של ארצות-הברית ומביעה דאגתה ואהדתה לחטופי המטוס. ראש הממשלה דחה את הנסיונות למצוא בקיעים שאינם קיימים בעמדה הישראלית בנושא זה.

שר הבטחון סקר גם הוא את ההתפתחויות בפרשה. את סקירתו שמעה הממשלה בשיבתה כועדת שרים לענייני בחון.

ב. הממשלה החליטה כי הצעות חדשות בנושא "אתא" יועלו בפני ועדת השרים לענייני כלכלה. הממשלה לא קיימה דיון בנושא זה.

ג. הממשלה דחתה היום את הערעורים על ההחלטה בדבר כינון אזור סחר חפשי באילת ובעקבות זאת תובא ההחלטה לאישור הכנסת באמצעות חקיקה.

ד' בתמוז התשמ"ה
(23.6.85)

650/0049

תשס"ה	תמוז	ד'
1985	יוני	23

מאסר

פרשת המטוס החטוף - עדכון תמונת מצב

עדכון נכון ל-231700

עיקרי המסמך

ביטחון המדינה 50 שנה

ביטחון המדינה 50 שנה

ביטחון המדינה 50 שנה

ביטחון המדינה 50 שנה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בלמ"ס

אל: המשרד, נר: 13, מ: א. אנקרה
 דח: ד, טג: ב, מא: 060505, יח: 1200
 נר: ראיון ג'יבריל-תורכיה

אל: סרטים.

דט: המרכז.

מאת: הממונה/אנקרה.

בלמס/רגיל

ראיון עם אחמד ג'יבריל ביימילייטי.
 העתונאי מחמט עלי ביראנד מביא ביימילייטי (נל) ראיון עם
 ג'יבריל המכיל הרבה דברי איום, מוסוים וגלויים, נגד תורכיה
 והשוף הרבה אור על יחסם של ארגוני השודר הפלס' כלפי
 תורכיה. להלן עיקרי הדברים מפי ג'יבריל:
 "כתוצאה מיוזמות של לוב וסוריה החלטנו להמנע מאיזה שהוא
 שתוף פעולה שירגיו את מעשלת תורכיה, ולחכות עד שאנקרה תשנה
 את עמדתה ביחס לעניין הפלס' ובהתיד את עמדתה, אנו מחכים, אף
 שאיננו מרוצים מהחלטה זו. תורכיה צריכה לתפוס את מקומה לצד
 העניין הפלס' בצורה יותר ברורה. מלחמתנו לשחרור אדמתנו היא
 נגד ישראל וארהב, ולכן כל מדינה התומכת בארהב אינה יכולה
 להחשב כ ידידתנו. אנו מצטערים, אך אנו רואים בתורכיה מגן של
 ארהב באזור. תורכיה צריכה להיות חופשית מלחץ אמריקאי.
 ביחס ליוזמות דלעיל של סוריה ולוב בהתיד ג'יבריל שהשתיים
 מענו שכדאי להמנע מפעולותם נגד תורכיה משום ש'עמדת תורכיה
 מתפתחת בכיוון חיובי'. הוסיף בהקשר זה:

"לא החלטנו סופית ביחס למדיניותנו כלפי תורכיה. אנו מחכים
 להבהרות לגבי מדיניותכם. אך לא יהיה זה הוגן לבקש מאיתנו
 לשבת בחיבוק ידיים בשעה שתורכיה פועלת כג'נדרם של ארהב.
 האנטרס שלנו הוא תמיכה גלויה למצד תורכיה) בנו. או יסתיים
 הכלי".

ג'יבריל טען שתורכיה מקיימת יחסי מסחר עם ישראל, וכי היא
 משתפת פעולה עם גורמי ביון ישראלים נגד הפלס'. מתמוד
 לבדי, שנכת בראיון, הוסיף בהקשר זה: "אינני מבין איך יכולים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפוזים ישראלים להאכל במדינה מוסלמית כמו תורכיה, ואין יכולים היחסים הכלכליים עם ישראל להגיע למליוני דולרים.

ג'יבריל הסב חשומת הלב לעובדה ש'אנשי קומנדו' פלסטינים יושבים במאסר בתורכיה, וכי 'למרות כל יוזמות החיווך מטעם תורכיה בעמדתה הנוקשה' הצהיר שהדבר אינו מעיד על כוונותיה הטובות של תורכיה והוסיף: 'בשעה שמדינות כצרפת, איטליה ויוון משחררות אנשי קומנדו פלסטי, תורכיה לא עשתה דבר לוב וטוריה טענו שאם לא נפעל נגד תורכיה יגביר הדבר את הסיכויים לחנינה. אך עדיין לא קרה דבר'.
לגבי הקשר בין ארמנים וכורדים לארגונים הפלסטי טען ג'יבריל שהארמנים משתפים פעולה עם הנוצרים במרחב בירות וכי ישראל מסייעת בחשאי ל'אסאלה'. מאידך טען, 'אף לא לוחם ארמני אחד נהרג לצידנו כדי לשחרר את פלסטין. אולם, היו כורדים שנתגו את חייהם. אנו מבינים טוב יותר את ענינם נשל הכורדים, ואנו אכן משתפים פעולה לפעמים, אף שהדבר צומצם לדמה הנמוכה ביותר האפשרית'.

ער כאן.

שקד.

=====

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רח, אמן, מזחיס, מצפא, מעת, הסברה

5/15

אל לסי חנה

נתוני רקע

אש"פ ו"המועצה הלאומית הפלסטינית"

כללי

1. הצעת ארה"ב להידבר עם משלחת ירדנית-פלסטינית, שתכלול חברים מן ה-מל"פ אשר אינם נמנים על ארגוני המחבלים, עשויה היתה ליצור רושם כאילו ניתן למצוא צירי מל"פ שאינם חברים ב-אש"פ.

2. נייר רקע זה נועד להציג את מעמדה של "המועצה הלאומית הפלסטינית" בתוך ארגון השחרור הפלסטיני, ולאפיין את העומדים בראשה. הנתונים המוצגים מסתמכים על "תקנון היסוד" של אש"פ, אשר ב-אש"פ מתייחסים אליו כאל "חוקת" הארגון. העובדה הבולטת מנתונים אלה היא, שה-מל"פ ו-אש"פ כרוכים זה בזה בקשר קונסטיטוציוני פורמאלי. מעצם היותו ב-מל"פ, מהווה, איפוא, כל נציג בו, מניה ובניה, גם חבר ב-אש"פ.

פירוט

3. כינוס היסוד של "המועצה הלאומית הפלסטינית" נערך במאי '64 בירושלים, ונציגיו הם אשר אישרו את הנוסח הראשון של "האמנה הפלסטינית". כל עוד נשמרה הפרדה בין ארגוני המחבלים לבין אש"פ - שבשנותיו ה"פורמטיביות" נשלט בידי המנהיגות הפלסטינית המסורתית, ושמר על צביון פוליטי בעיקרו - ניתן היה לדבר, בדוחק, על היעדר זיקה משפטית בין אש"פ וה-מל"פ לבין ארגוני הטרור. מצב זה נשתנה מיסודו במושב הרביעי של ה-מל"פ, שהתכנס בקהיר ביולי '68. כלקח ממלחמת ששת הימים הוכנסו אז ארגוני המחבלים אל תוך מסגרת אש"פ, ובנוסף המתוקן של "האמנה הפלסטינית", שאושר ע"י ה-מל"פ, נקבעה עדיפותו של המאבק המזויין כ"דרך לשחרור פלסטין".

4. מאותו כנס ואילך הפכה, איפוא, ה-מל"פ ל"גוף המחוקק" של אש"פ, הכולל עתה, כאמור, גם את ארגוני המחבלים. ארגונים אלה נעשו מאז ליסוד הדומיננטי והמכתיב את מגמותיה, ובפועל, גם את הרכבה של ה-מל"פ, ולכאורה שואבים את הלגיטימיות שלהם ממנה. בציבוריות הפלסטינית מקביל מעמדה של ה-מל"פ לזה של פרלמנטים במדינות השונות, ו"המועצה" נחשבת כמסגרת החוקית העליונה של אש"פ.

5. "תקנון היסוד" של אש"פ, הנלווה ל"אמנה הלאומית הפלסטינית", מגדיר את הזיקה הארגונית בין אש"פ ל-מל"פ בצורה מדויקת. הסעיפים החשובים בעניין זה מנויים להלן:-

א. סעיף 7 (א) קובע, כי "המועצה הלאומית" הינה הסמכות העליונה ב-אש"פ והיא המתווה את מדיניות הארגון ותוכניותיו".

ב. סעיף 13 (א) קובע, כי הועד הפועל של אש"פ ייבחר ע"י "המועצה הלאומית", ומקרב חבריה".

ג. סעיף 15 - "ה-ועה"פ של אש"פ... שהוא הסמכות העליונה המוציאה לפועל... מבצע את המדיניות, המצעים והתוכניות, לפי החלטות ה-מל"פ".

ד. ולבסוף, יוזכר גם סעיף 4 הקובע, כי "הפלסטינים כולם הם חברים טבעיים ב-אש"פ... וממלאים חובתם לפי יכולתם וכשרונם".

6. בעקבות המושב ה-17 (האחרון) של ה-מל"פ (בעמאן, נוב' 84') הוגדל ב-37 מספר חברי ה-מל"פ, והוא עומד עתה על 421 צירים. אלה מייצגים שלוש אוכלוסיות, והן:-

א. נציגי ארגוני המחבלים - לאחר הפילוג ב-אש"פ מדובר עתה בראש ובראשונה, ב-פת"ח (36 נציגים). לצידו מיוצגת גם "חזית השחרור הערבית" (חש"ע) הפרו-עיראקית ולה 9 נציגים, ו"חזית השחרור הפלסטינית" (חש"פ, "פלאג אבו אלעבאס") עם 4 נציגים.

ב. נציגי ארגונים "עממיים" והתאחדויות סקטוראליות (96), הבולטים שבהם: התאחדות הפועלים, התאחדות הסטודנטים והתאחדות הסופרים והעיתונאים.

- ג. נציגים "עצמאיים", שאינם מייצגים ארגון מסויים, ובאים מכלל מדינות התפוצה הפלסטינית. רובם המכריע של אלה מזוהה לא-רשמית כתומך ב-פת"ח. מביניהם בולטת קבוצה של אקדמאים ואנשי עסקים החיים באמריקה, ואשר חלק מנציגיה (לדוגמא: הפרופסורים אדוארד סעיד והישם שראבי) מוזכרים לעיתים תכופות כמועמדים פוטנציאליים מטעם אש"פ לשיחות עם ארה"ב. ערב ה-מל"פ ה-17 עמד מניינם של "נציגים "בלתי תלויים" אלה על 94, ונראה כי לאחר הכינוס נוספו להם עוד 15.
7. לאחר הפילוג ב-אש"פ גורשו מן ה-מל"פ נציגים מארגוני המחבלים המרכיבים כיום את "חזית ההצלה הפלסטינית". אלה כופרים בחוקיות הגירוש, כמו בחוקיות ה-מל"פ ה-17, שכונס, לטענתם, תוך הפרה של חוקי אש"פ. ה-מל"פ כיום הוא, איפוא, גוף שאינו כולל את הארגונים הפלסטיניים המזוהים עם סוריה, אלא את ממסד פת"ח ונספחיו.
8. בראשות ה-מל"פ עומדת, כקבוע בתקנון (סעיף 9), נשיאות המונה 4 חברים, ואלה הם (ר' בספח) :-
- א. יו"ר ה-מל"פ, שהינו כיום עבד אל חמיד סאיח, איש דת בן 78 החי בירדן, מאז גורש ע"י ישראל ב-67'. סאיח כיהן תקופה קצרה (בשנים 68'-69') כשר ההקדשים בממשלת ירדן, אולם בהמשך ידעו יחסיו עם הירדנים גם מורדות. בעמדותיו המדיניות מבקש סאיח לתת ביטוי לקונצנזוס הפלסטיני: הוא מייחס חשיבות מירבית לשיקום אחדות אש"פ, דוגל בהשגת אחדות ערבית שתכלול פיוס סורי-פלסטיני, ומצדיק את המשך המאבק המזויין תוך דבקות ב"אסטרטגיית השלבים". סאיח מהווה היום חלק בלתי נפרד של הממסד ה-אש"פי, וכ-יו"ר הנשיאות ניתן, אולי, לצייר את מעמדו, בהשאלה, כ"נשיא אש"פ".
- ב. סגן ראשון ל-יו"ר ה-מל"פ, איש פת"ח וחבר "הועדה המרכזית" (שהינה הגוף האקסקוטיבי של פת"ח), אבו אלאדיב (סלים זענון). בתפקידו משמש אבו אלאדיב (52) כאחראי נציגויות פת"ח במדינות המפרץ, ונמנה על ראשי סניף התנועה בכווית. עמדותיו המדיניות משקפות קו דוגמטי, והוא נוטה יותר לכיוון הניצים ב-אש"פ.
- ג. סגן שני ל-יו"ר ה-מל"פ, מחמוד תים, לשעבר איש ארגון "הצאעקה" הפרו-סורי, אשר בעקבות ה-מל"פ ה-17 נטש את ארגונו ועקר לירדן. תים נעדר מעמד פוליטי, ואינו נמנה על דובריו הידועים של אש"פ.
- ד. מזכיר ה-מל"פ, מחמוד צביוח. כבן 40, איש פת"ח המתגורר במצרים ומכהן בתפקידו כבר כעשר שנים. בעל משרה ניהולית ונטול כל חשיבות פוליטית.

חברי נשיאות ה-מל"פעבד אלחמיד אל-סאיח

1. יו"ר המועצה הלאומית הפלסטינית. נבחר לתפקידו בכינוס המועצה האחרון (עמאן, נוב' 84'). אל-סאיח הוא פלסטיני, יליד שכם (1970'), שופט שרעי עפ"י הכשרתו, אשר רכש את השכלתו ב-ביה"ס הממשלתי בשכם, ולאחר מכן למד משפט דתי באוניברסיטת "אל אזהר". אל-סאיח החל בקריירה משפטית עם מינויו ב-29' לפקיד ראשי בבית - הדין השרעי בשכם. הוא המשיך ועלה בסולם הדרגות עד למינויו, ב-50', כנשיא בתי הדין השרעי לערעורים בירדן. במקביל לקריירה משפטית התבלט אל-סאיח בשנים אלו בפעילותו בנושאים אסלאמיים, וב-64' אף יצא למסע התרמות בארצות ערב למען שיפוץ מסגד כיפת הסלע.
2. בתקופה שקדמה למלחמת ששת הימים היה אל-סאיח ידוע בדעותיו הלאומיות-פלסטיניות. בספט' 67', גורש מ-יהו"ש ע"י שלטונות ישראל. עקב פעילות עויינת. בין אוק' 67' לאפר' 68' כיהן כשר ההקדשים בממשלת ירדן, ונמנה על המתנגדים לצעדיה של ירדן להצרת צעדי המחבלים הפועלים משטחה. אל-סאיח נטל חלק בכינוס ה-מל"פ בדצמ' 74', אשר דן ביחסים עם ירדן בעקבות החלטת ועידת הפסגה כרבאט, והיה מן המצדדים בהמשך ה-שת"פ בין אש"פ לחסין.
3. בשנים 76'-77' הורעו יחסי אל-סאיח עם השלטון בעמאן. נאסר עליו לצאת מירדן לכינוס של מדינות הסירוב (מרס 77'), ונמסר כי אף ישב תקופה קצרה בכלא בעוון גידוף רומ"מ ירדן דאז, זיד א-רפאעי. אל-סאיח הוא חבר ב"ועדה להצלת ירושלים" מטעם הליגה הערבית, ומתוקף כך נסע ב-79' לאיראן כדי לברך את חומייני עם עלייתו לשלטון.
4. בעמדותיו המדיניות חותר אל-סאיח כיום לבטא את הקונצנזוס ב-אש"פ, אשר את שמירתו הוא רואה בעדיפות עליונה. הוא דוגל בפיוס בין כל פלגי אש"פ ועם סוריה. במישור הסכסוך הינו חסיד מוצהר של "אסטרטגיית השלבים", ומצדד בהמשך המאבק המזוין כאמצעי משלים לפעילות המדינית.

סלים זענון (אבו אלאדיב)

5. אבו אלאדיב משמש (מ-68') כסגן יו"ר המועצה הלאומית הפלסטינית. הוא חבר בגופי הצמרת של פת"ח ("הועדה המרכזית" מ-73' והמועצה המהפכנית"), ומ-78' הינו אחראי על נציגויות הארגון במפרץ הפרסי.

6. אבו אלדאדיב הינו מוסלמי יליד עזה (30'), בוגר הפקולטה למשפטים של אוניברסיטת קהיר ו-עו"ד מוסמך. הצטרף לארגון פת"ח בתחילת שנות ה-60 בכווית, בה כיהן בתפקיד התובע הכללי של ביה"ד לתעבורה. כמי שנחשב לאחד ממייסדי ה-פת"ח, נמנה אבו אלדאדיב כעבר על מקורבי ערפאת. במסגרת זו נשלח על ידו ב-74' לתווך בסכסוך שפרץ בין אבו ניצ'אל (אז נציג פת"ח בעיראק) לבין הנהגת פת"ח, ובהמשך מילא תפקיד מרכזי בנסיונות ליישב את הסכסוך בין עיראק לאיראן.

7. בשנים האחרונות נחלש מעט מעמדו של אבו אלדאדיב בהנהגת פת"ח. יחסיו עם ערפאת שוב אינם קרובים כבעבר, וגם בכווית, מעוזו, הוא נתון בתהליך דחיקת רגליו ע"י האגף התומך באבו-איאד. ישיבתו בראש פתיחת כינוס ה-מל"פ ה-17 (נוב' 84', עמאן) היתה מבחינות רבות פסגת הקריירה שלו.

8. בעמדותיו המדיניות מצטייר אבו אלדאדיב כמי שנוטה יותר לעבר האגף הנוקשה בארגון. כך, לדוגמא, נמנה על המסתייגים מהסכם אש"פ-ירדן, שולל ויתורים בסוגיית הייצוג הפלסטיני, עומד בקשרים עם הסובייטים ומצדד בהמשך המאבק המזויין כאמצעי לכפיית ויתורים על ישראל.

מחמד צביח

9. מחמד צביח, חבר פת"ח החי במצרים, מכהן מאז ראשית שנות ה-70 כמזכיר ה-מל"פ. תפקיד מזכיר ה-מל"פ, הקבוע בתקנון הארגוני של אש"פ, והמכליל אותו בנשיאות ה-מל"פ, מקנה לו להלכה מעמד בצמרת הבירוקרטית של אש"פ. אולם למעשה התפקיד הוא חסר משקל פוליטי משמעותי, וכך גם נושאו, השרוי על פי רוב בצל.

10. בוגר הפקולטה ליחסים בינ"ל באוניברסיטת קהיר. בשנים 65'-69' כיהן כ-יו"ר "התאחדות הסטודנטים הפלסטינים". במסגרת פעילותו במצרים שימש במספר הזדמנויות כצינור תקשורת בין צמרת פת"ח לשלטונות מצרים. במסגרת עבודתו במשרד פת"ח מטפל צביח בענייניהם של סטודנטים פלסטינים מהפזורה, ב-יהו"ש ובעזה המעוניינים ללמוד במצרים.

11. צביח משמש כחבר הנהלת השבועונים הפלסטיניים (השוליים בחשיבותם) "מג'אלת א-סלאם" ו"צות פלסטיין", היוצאים במצרים. נטל חלק בהכנתו של ה-מל"פ ה-17 (עמאן, נוב' 84') ובמהלכו שימש, כבעבר, כמזכיר הכינוס.

מחמוד תים

12. מחמוד תים משמש כסגן שני ל-יו"ר "המועצה הלאומית הפלסטינית" (נבחר לתפקיד זה לראשונה ב-71').
13. תים, כבן 60, יליד יאזור, נמלט לירדן בעקבות מלחמת השחרור, ובשנת 57' היגר לסוריה. שירת בצבא הסורי כקצין חימוש. מ-69' כיהן כאחראי על ה"צאעקה" במסגרת מפלגת הבעת' הסורית. מ-75' - חבר ההנהגה הארצית של הבעת' ו-יו"ר המחלקה המדינית של ארגון "צאעקה", ובמקביל - הממונה על הכשרה מקצועית לפלסטינים בסוריה מטעם ססו"ת.
14. בתחילת 84', על רקע הפילוג ב-אש"פ, עזב תים את סוריה ועבר לירדן. מאז הוא פועל במשרד "האדמות הכבושות" של אש"פ בירדן. תים נטל חלק בהכנת כינוס ה-מל"פ ה-17 (עמאן, נוב' 84'), ושימש בו כחבר בנשיאות ה-מל"פ, בתפקיד סגן שני ל-יו"ר. בעקבות השתתפותו ב-מל"פ הואשם מצד הפרו-סורים, בשחיתות מידות ובנטילת שוחד.
15. אין מידע בדבר עמדותיו המדיניות הנוכחיות. מכל מקום, במהלך כינוס ה-מל"פ בעמאן ציין, כי "אש"פ תומך בכל יוזמה העולה בקנה אחד עם האמנה הלאומית, והמבטיחה לעם הפלסטיני את זכותו לשיבה, להגדרה העצמית ולהקמת מדינה עצמאית".
16. ככלל, מדובר בדמות חיוורת, הנעדרת חשיבות פוליטית.

אלו המשרד, נדו: 401, מ: 1 פריט
דח: 2, סג: 1, תא: 250385, וחו: 1500

בלטס/דחוף

אלו ממ"ד/ערב 2

מאת: לבנון פאריס

ראיון עם ח'לאד אלחסן

- להלן מתוך דברי אלחסן ליומון לה קוטידיאנו (25.3) שהיה במעבר בפאריס:
1. מובארך לא היה צריך לפרסם בפומבי את הצעתו. האמריקנים לא נוהגים להשיב בחיוב להצעות הנובעות מעמדת חולשה עם זאת יתכן שינוי בעמדה ארה"ב לפחות מקטי, אם תעריך שהערבים דציניים בתמיכתם בהסכם עמאן.
 2. מה שהחשוב בעיינינו ובנוגע למשלחת המשותפת הירדנית-פלסטינית הוא שאש"ף הוא שימנה את הפלסטינים. בשעה שהמשלחת מונתה ע"י אש"ף אנו נסתפק בכך. לכן אנו סבורים שאין זה מענייננו להשיג פגישה עם האמריקנים בשלב הנוכחי. כל מה שאנו רוצים זה למנות בעצמנו נציגנו.
 3. באשר ל-242 אמריקה חלטה 242 פרושה עבורינו אלמנט "כסל" אחד של החלטות, שכולן יחד עונות על מטרותינו. 242 לא מטפלת בבעיית הפלסטינים. כדי שתיהפך למכניזם מתאים יש להשלימה. נסינו ונבשלו בגלל הומו של האמריקנים ושל הנריטים. הצעת ההחלטה המצרית-צרפת, עונה על דאגותינו אך האמריקנים דחו אותה. לכן הסכם דבת עמון מתייחס ל"כסל" של החלטות מע"ן.
- PACKAGE DEAL. כל זה הוא עבורינו הבסיס למו"מ לשלום.
4. החלטת החלוקה שקיבלנו היא ברורה יותר מאשר ה-242 בנוגע לקיום ישראל משום שהיא מתייחסת לשתי מדינות באזור אחד.
 5. הישראלים לא יתנו דבר אם לא ייאלצו לעשות זאת. אנחנו לא יכולים לאלצם. לכן דק הבוחות החיצוניים יכולים להפעיל לחץ עליהם.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6. בספט הנ"ל, קונפדרציה נעשית בין שתי מדינות ריבוניות, אחת זו פדרציה המדינה הפלסטינית תקום לפני הקונפדרציה ולו זו תבוא 5 דקות אחרי העצמאות. עוד כאן.

ל1111==

אפו: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ממד, רס, אמנ, אירא,
איר, מצרים, מצפא, ארבל, מעת, הסורה

אל: אתונה , בריסל , האג , לונדון , פריס , רומא ,
ניקוסיה , נירובי , סינגפור , קהיר , גנבה , וינה , ברן ,
קופנהגן , שטוקהולם , בנגקוק , טוקיו , מדריד , וושה ,
אוסטה , ני , בירס , מכסיקו , קרקס , נר: חוזם 2075 ,

מ: המשרד

דח: ר, סג: ב, תא: 280385, זח: 1600

בלמס/רגיל

אבו איאד מאיים לתבוע לדין את י'דר שפיגלי' .
1. השבועון י'דר שפיגלי' פרסם (8.3) ראיון עם אבו איאד ובין
היתר צטט התייחסותו למאבק המזויין באומרו: "אם היום היו
לבנון, סוריה, ירדן ומצרים מציעות לנו להלחם נגד
ישראל, הייתי דוחה את ההצעה. שכן נסיונותי בירדן ובלבנון
לימודני לא לחזור עוד לאסטרטגיות הישנות, כי אין זה משנה כמה
לוחמים רבים אני יכול לגייס. יחסי הכוחות הם 1 ל-100
לטובת הישראלים. אין לנו שום סיכוי מלבד זאת אין לנו
מטוסים, תותחים וכלי שיט."

2. לאחר פרסום הראיון אמר אבו איאד נעפי פלסטין אלת'ורה,
16 כי הראיון שפורסם ב'י'דר שפיגלי' כלל שאלות ותשובות שלא
הוצגו בפניו ובמיוחד, השאלה העוסקת באסטרטגיה של המאבק
המזויין. לדבריו, התשובה היתה מטעה ולא משקפת את דעתו. איים
לתבוע את העיתון לדין.

מרכז/ערב 2.==

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ממד, רס, אמן, הסורה,
מעת, משב, תרבות, כנסיות, אנרגיה/חרם, אכב, כלכליתב',
כלכליתאי, טקס, קונס, הדרכה, אורחים, שטחים, מחע, מקצב, ארבלו,
ארבלז, משפט, תפוצות, פרנ, מצרים, מצפא, אירא, אירב, מואר,
מאסוק, מאפ, אמלט, מזתים, ארבלז, מתאשטחים

משרד החוץ-מתלסת הקשר

**

**

**

אלו אחונה, בון, בריסל, האג, לונדון, פריס, רומא,
ניקוסיה, ניירובי, סינגפור, קהיר, מדריד, גנובה,
וינה, ברן, קופנהגן, שטוקהולם, בנגקוק, טוקיו, וושי,
אוסטה, ניו, בייסל, מבטיקו, קרקס, נר: תוצים 1685,

מ: המשרד

דח: מ, סג: ש, תא: 220385, רח: 1200

הל חל

שמואל/מיד

אשפ' - תזכיר הבהרה להסכם בין חוסיין לטרפאת.

1. תזכיר ההבהרה של הוועמי נפתח מאשר מחזש את ההסכם
הירדני - פלסטיני מה 11.2 ובו מפרש פתח את ההסכם עפ'
הבנתו ועקרונותיו, והוועמי רואה בו בסיס להסכם. נראה
שהתזכיר פורסם לאחר שמתנה ערפאת הסכים לוותר על דרישתו
לתקן את נוסח ההסכם, כדי שלא לפגוע באמינותו, והסתפק
בתזכיר הבהרה לצד ההסכם. בדור שתזכיר זה משקף רק את עמדת פתח
כלי תכנית הטולה המשותפת. אך לא הסכמה ירדנית. יוצר כי
אבו מאזד הבהיר (אלמג'לה 14) כי לכל צד יש פרשנות משלו
להסכם.

2. תזכיר ההבהרה של הפתח משלים למעשה את החסר מבחינת אשפ'
בנוסח ההסכם ומסביר באון חד-משמעי נקודות השנויות במחלוקת
בין ירדן לאשפ' במספר נושאים:

א. הודגשה זכות הפלסטינים למדינה עצמאית, שבירתה ירושלים
בהנהגת אשפ'. זכות זו למדינה עצמאית לא נזכרה בהסכם בין
חוסיין לטרפאת מה 11.2.

ב. הקמת קונפדרציה בין שתי המדינות: הירדנית
והפלסטינית, עפ' החלטות המלפ' דהיינו, בניגוד לעמדה
הירדנית הדורשת הקמת קונפדרציה לפני הקמת המדינה הפלסטינית
העצמאית, תובע אשפ' נ עפ' החלטות המלפ' ה-16) כי הקמת המדינה
הפלסטינית העצמאית תקדם להקמת הקונפדרציה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ג. הבלטת זכות ההגדרה העצמית לפלסטינים, בהסכם מה 11.2 מוגבלת הגשמת זכות זו למסגרת האיחוד הקונפדרלי, טרם הקמתה של המדינה הפלסטינית העצמאית.

ד. דחית תכנית להסדר נפרד או חלקי ומומי ישיב שלא במסגרת האום והועידה הבינ"ל. יש כאן דמו לדחית אשפי את יומת מובארק. בין התכניות שנדחו נזכרים הסכמי ק.ד. ויומת דייגן. החלטה 242 אינה נכללת כלל בתזכיר, אולם היא נדחתה בהחלטת הוועה' (18.2) המאשרת את ההסכם מה 11.2. נראה שהוועה' נמנע במכוון מלציין את דחית 242 כדי שלא לפגוע במאמצי הערבים נ ירדן ומצרים (במעורב להביא לדיכוי בעמדה האמדיקנית כלפי אשפי.

ה. הועידה הבינ"ל היא המסגרת לניהול מומי. הוזכרה פעילות 'המשלחת המשותפת' לצד המשלחות האחרות כשווה להן אזכור המשלחת המשותפת היא ויתור שעשה אשפי לירדן על דרישתו למשלחת עצמאית של אשפי במסגרת משלחת ערבית. ציון משלחת משותפת מבלי להזכיר אם זו ערבית, או ירדנית-פלסטינית מאפשר פרשנויות שונות נ אשפי יכול לסעון כלפי פנים כי זו משלחת ערבית וכלפי ירדן - משלחת ירדנית-פלסטינית. נראה שאשפי שקל האפשרות שגורמים ערביים אחרים לא ירצו להשתתף נ סוריה (ואז יאלץ לפעול יחד עם ירדן במסגרת הועידה הבינ"ל. אזכור שתי המעצמות נועד בעיקר לפייס את הסובייטים, מורת דוח מההסכם מה 11.2 נ ישראל איננה נכונה בנוסח שו וינו כאחד הצדדים שישתתפו בוועידה הבינ"ל.

ו. הדגשת זכות הייצוג הבלעדי של אשפי את הפלסטינים וקביעה שאין לאפשר לצד כלשהו להשתתף בייצוג יש פה הבהרה לירדן, שאיננה רשאית לנהל מומי בשם אשפי. והדגעת המתנגדים להסכם שאין כוונה של אשפי לתת לה מנדט לייצג את הפלסטינים. יצויין כי הסעיף בהסכם מה-11.2 המדבר על משלחת ירדנית-פלסטינית משותפת, התפרש ע"י אשפי/ערפאת כמשלחת ירדנית שבה ישותפו פלסטינים מועטים ואיללו לירדנים יהיה בה תפקיד עיקרי. מכאן ההדגשה לבלעדיות הייצוג של אשפי. תמיכה במהלך המדיני על בסיס החלטות דואט ופאס. בתזכיר מובעת במפורש ההתבססות על החלטות דואט נ שאינן נכבדות בהסכם מה 11.2 והחלטות פאס, בעוד שבהסכם מה 11.2 הסתפקו באזכור י"דוח החלטות פאסי אך לא הסתמכות מוחלטת עליו.

ח. יישחרור השטחים הכבושים י צויין במסגרת הפעילות הערבית המשותפת. אין אזכור ליישטחים תמורת שלום י כפי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שנאמר בהסכם עמאן מה 11.2

3. חזכיר ההגברה של הועהמ' הוא איפוא אישור מחודש של ההסכם
מה 11.2 בכפוף להסתייגויות שצויינו בתזכיר ובהודעת הועהמ'
מה 18.2 שאישרה לראשונה את ההסכם.

מרכז/ערב 2

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, דס, אמן, הסברה,
מעט, משב, חרבות, בנסיות, אנרגיה/חרם, אכב, כלכליתב',
כלכליתא', טקס, קונס, הדרכה, אורחים, ששחים, מחע, מקצב, ארבלו,
ארבל3, משפט, תפוצות, פדנ, מצרים, מצפא, אירא, אירב, מזאר,
מאסוק, מאפ, אמלט, מזיתים, ארבל2, מתאםששחים.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אל: אתונה, בון, בריסל, האג, לונדון, פריס, רומא, אנקרה, ניירובי, סינגפור, קהיר, ג'נבה, וינה, קופנהגן, בוגקוק, טוקיו, וושי, אוסבה, ני, בייירס, מנסיקו, קרקס, נר: חורם 1693, מ: המשרד דח: ר, סג: ב, תא: 220385, רח: 1200

רגיל/בלטס

אשף - תזכיר הבהרה להסכם בין חוסיין לטרפאח
הועהים של הפתח פרסם נאליסטור הידני 20 תזכיר הבהרה בן 2 נקודות להסכם הידני-פלסטיני ובו מובעת תמיכה בהחלטת הועהיף (18/2) עאשרה את תכנית הפעולה המשותפת בין ירדן לאשף (11/2) להלן 2 נקודות:

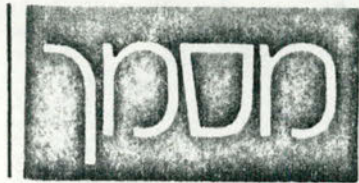
1. המהלך הידני-פלסטיני הוא חלק מהפעולה הערבית המשותפת להבטחת האמצעים הנחוצים לבצוע החלטות פאס.
2. גבוש עמדה ערבית מאוחדת לפתרון בעיית המרה"ת ובמיוחד הבטיח הפלסטיני ולתבטחת שחרור השטחים הכבושים והשגת זכויות הפלסטינים להגדרה עצמית, שיבה והקמת מדינה עצמאית שוירתה ירושלים בהנהגת אשף במסגרת קונפדרציה בין המדינות הידניות והפלסטיניות ע"פ החלטות המליף.
3. הועדה הבינ"ל, בהשתתפות ברה"ס ארה"ב, שאר החברות הקבועות במועביט וכל הצדדים הערבים הנוגעים בדבר, הוא המסגרת הנכונה למו"ס שם תפעל המשלחת המשותפת כשווה בין שוויים.
4. הועהים מדגישים התנגדותו לתכנית ההסדר הנפרד או החלקי או כל פתרון נפרד ובכלל זה הסכם קיד, יוזמת דייגן ומ"ס יסיר ועקיף מחוץ למסגרות האום והועדה הבינל.
5. אשף כנציג חוקי ויחיד של הפלסטינים הוא הגוף המוכר מבחינה ערבית ובינ"ל, כבעל הלגיטימציה הבלעדית לדבר ולשאת ולתת, ולא יסכים לתת יפוי כח או לאפשר לצד כלשהו להשתתף אתו בייצוג הפלסטינים.
6. במסגרת ההכנות להסכמה עולמית לבנוס ועידה בינל כמסגרת למו"ס, פועל אשף במסגרת מועביט להדברות עם 5 החברות הקבועות במועביט.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2. אשף הוא האחראי לגיוס הפוטנציאל שלו ולריכוז הכוחות של בני בריתו וידידיו להגן על המהלך המדיני שלו ולתמוך בו בהתאם למובנים אלה המתבססים על החלטות דבאמ ופאס. בתזכיר נאמר י 2 הנקודות מביעות דביקות מדינית ותנועתית ומבטאות את השכנוע המשותף של חברי הועהים ביחס למהלך משותף ירדני-פלסטיני, שבעניינו פורסמה הודעת הועהיף ב-18/2 והיא מהווה נקודה של דביקות מדינית ותנועתית של כולם. בסוף התזכיר נאמר כי יעל יסוד כל זאת, תומך הועהים של הפתח בהחלטת הועהיף של אשף מ-18.9, המאשרת את תכנית הפעולה המשותפת הידנית-פלסטינית, כולל תזכיר ההבהרה.

מרכו/טרב 2

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, סמנכל, ממד, רס, אמן, אירא, אירב, מצפא, מזתים, מאפ, מאסוק, מצרים, אמלט, מעת, הסברה

ירושלים, ג' ניסן תשמ"ה

25 מארס 1985

9/85

ב ל מ " ס

תזכיר ההברה של הוועד המרכזי של פת"ח על ההסכם הירדני-פלסטיני
מ-11.2 עפ"י אלדסתור (ירדן 20.3)

המהלך הפלסטיני-ירדני (ההסכם מ-11.2) הוא חלק מפעולה ערבית משותפת שתכליתה שחרור האדמות והקמת מדינה פלסטינית עצמאית שבירתה ירושלים.

לא יהיה מו"מ ישיר או עקיף עם ישראל מחוץ למסגרת או"ם או ועדה בינ"ל. אשי"פ מייצג את העם הפלסטיני ואין לשום גורם יפוי כח להתחלק עם אשי"פ בייצוג זה. על בסיס נקודות אלה ואחרות - מאשר ה"וועד המרכזי של פת"ח" את ההסכם הירדני-פלסטיני מ-11.2.

1. המהלך הפלסטיני-ירדני מהווה חלק מהפעולה הערבית המשותפת לגיוס הפוטנציאל הערבי, כדי להבטיח תוכנית פעולה לאמצעים הנחוצים לביצוע חלטות פאס.

2. הפעולה לגבוש עמדה ערבית מאוחדת מכוונת לממש פתרון צודק לבעייה בזה"ת וענינה המרכזי - בעיית פלסטין, ולהבטיח את שחרור האדמות הכבושות ואת יישום זכות ההגדרה העצמית של העם הפלסטיני, השיבה והקמת המדינה העצמאית על האדמה המשוחררת שבירתה ירושלים, בהנהגת אשי"פ, הנציג החוקי והיחיד של העם הפלסטיני במסגרת איחוד קונפדרלי בין שתי המדינות הירדנית והפלסטינית וזאת על פי החלטות המועצה הלאומית הפלסטינית.

3. הועידה הבינ"ל בהשתתפות בריה"מ, ארה"ב, שאר החברות הקבועות במועבי"ט, וכל הצדדים הערביים הנוגעים בדבר, היא המסגרת הנכונה לניהול המו"מ שם תבצע המשלחת המשותפת את פעילותה כשווה בין שווים.

4. הועד המרכזי של פתי"ח דוחה את כל התוכניות להסדר נפרד או חלקי או כל פתרון נפרד כולל הסכמי קמפ דייוויד, יוזמת רייגן וכל מו"מ ישיר או עקיף הנובעים מחוץ למסגרות האו"ם והוועידה הבינ"ל.

5. מתוך דבקות בהחלטות המועצה הלאומית הפלסטינית הרי אש"פ כנציג חוקי ויחיד של העם הפלסטיני הוא הגוף המוכר ע"י הערבים והעולם, שיש לו הלגיטימציה הבלעדית לדבר ולשאת ולתת ללא מתן יפוי כח או הסכמה או הרשאה לאף צד אחר להשתתף איתו בייצוג העם הפלסטיני בכל התחומים.

6. במסגרת ההכנות להסכמה עולמית לוועידה בינ"ל כמסגרת למו"מ, פועל אש"פ להדברות עם חמש המדינות החברות הקבועות במועבי"ט במסגרת מועבי"ט.

7. אש"פ הוא האחראי לגיוס פוטנציאל שלו ולרכוז הכוחות של בני בריתו וידידיו להגן ולתמוך במהלך המדיני שלו, עפ"י המובנים האלה המתבססים על החלטות רבאט ופאס. שבע הנקודות הנ"ל מבטאות את ההשתרעויות המשותפת של חברי הועד המרכזי לשתוף פעולה עם תכנית הפעולה המשותפת הירדנית-פלסטינית שאודותיו פורסמה הודעת הועד הפועל של אש"פ ב-18.2 והן מהוות מחוייבות מדינית ותנועתית של כולם. על יסוד כל זאת, הועד המרכזי של פתי"ח תומך בהחלטת הוועה"פ של אש"פ מ-18.2, המאשרת את תכנית הפעולה המשותפת הירדנית-פלסטינית כולל תזכיר ההבהרה.

נערך ע"י אבשלום מגידון, מנהל ערב 2

משרד החוץ-מחלקת הקשר

470

1010

בלמים

אל: המשרד, נד: 123, מ: פריס
דח: ר, סג: ב, תא: 080385, נח: 1600
נד: הסכם ירדני-פלסטיני

רגיל/בלמים

אל: המרכז/טרב 2

טאח: לבנון פאריס

ההסכם הירדני-פלסטיני-שלכם 204

להלן הנוסח שהירדני מסרו למקומיים ושחרגומו לצרפתים פורסם
בתקשורת:

BID FOR JOINT ACTION

EMANATING FROM THE SPIRIT OF THE FEZ SUMMIT RESOLUTIONS,
APPROVED
BY ARAB STATES, AND FROM UNITED NATIONS RESOLUTIONS
RELATING TO
THE PALESTINE QUESTION.

IN ACCORDANCE WITH INTERNATIONAL LEGITIMACY, AND DERIVING
FROM
A COMMON UNDERSTANDING ON THE ESTABLISHMENT OF A SPECIAL

משרד החוץ-מחלקת הקשר

RELATIONSHIP
BETWEEN THE JORDANIAN AND PALESTINIAN PEOPLES.
THE GOVERNMENT OF THE HASHEMITE KINGDOM OF JORDAN AND THE
PALESTINE
LIBERATION ORGANIZATION HAVE AGREED TO MOVE TOGETHER
TOWARDS THE
ACHIEVEMENT OF A PEACEFUL AND JUST SETTLEMENT OF THE
MIDDLE EAST
CRISIS AND THE TERMINATION OF ISRAELI OCCUPATION OF THE
OCCUPIED
ARAB TERRITORIES, INCLUDING JERUSALEM, ON THE BASIS OF THE
FOLLOWING PRINCIPLES :

1. - TOTAL WITHDRAWAL FROM THE TERRITORIES OCCUPIED IN
1967 FOR
COMPREHENSIVE PEACE AS ESTABLISHED IN UNITED NATIONS AND
SECURITY
COUNCIL RESOLUTIONS.
2. - RIGHT OF SELF-DETERMINATION FOR THE PALESTINIAN PEOPLE
:
PALESTINIANS WILL EXERCISE THEIR INALIENABLE RIGHT OF
SELF-DE-
TERMINATION WHEN JORDANIANS AND PALESTINIANS WILL BE ABLE
TO DO
SO WITHIN THE CONTEXT OF THE FORMATION OF THE PROPOSED
CONFEDERATED
ARAB STATES OF JORDAN AND PALESTINE.
3. - RESOLUTION OF THE PROBLEM OF PALESTINIAN REFUGEES IN
ACCORDANCE
WITH UNITED NATIONS RESOLUTIONS.
4. - RESOLUTION OF THE PALESTINE QUESTION IN ALL ITS

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ASPECTS.

5. - AND ON THE BASIS, PEACE NEGOCIATIONS WILL BE CONDUCTED UNDER THE AUSPICES OF AN INTERNATIONAL CONFERENCE IN WHICH THE FIVE PERMANENT MEMBERS OF THE SECURITY COUNCIL AND ALL THE PARTIES TO THE CONFLICT WILL PARTICIPATE, INCLUDING THE PALESTINE LIBERATION ORGANIZATION, THE SOLE LEGITIMATE REPRESENTATIVE OF THE PALESTINE PEOPLE, WITHIN A JOINT DELEGATION (JOINT JORDANIAN PALESTINIAN DELEGATION).

תפ: שהח, דהח, מהבש, מנכל, ממנכל, ממד, דס, אמנ, אירא,
אירב, מעח, הסורה, סביר

נא להודיע
ד"ר

אורי / סביך

היכרף - אציווק

אני יחלק מהמחצית

מהעיר אבן שחר

אבר האס (ארה"ב וכו')

חלק שצפה מוצא

אצי הוצי בקום...

אורי / 5/5/5

פנימי

לשכת ראש אמ"נ

4268

טלפון:

11012/6917

סימוכין:

28.7.85

תאריך:

אל: נמרוד זליק / זכר חיה

מאת: ע' ש' ש' ש'

הנדון:

1. כזב מסמן לר' אה"ר זליק

זליק / זליק

2. זליק / זליק

זליק / זליק

זליק / זליק

חתימה

PLO MODERATION - FACT OR FICTION

GENERAL

1. LATELY THE PLO HAS ONCE AGAIN REACHED THE HEADLINES IN CONNECTION WITH THE POSSIBILITY OF A JOINT PLO - JORDANIAN MOVE IN THE FRAMEWORK OF POSSIBLE RESUMPTION OF THE POLITICAL SETTLEMENTS PROCESS IN THE MIDDLE EAST. THIS TREND IS LEAD BY A STREAM IN THE PLO WHICH IS ADEPT AT DIPLOMATIC MANEUVERS AND RELATIVELY PRAGMATIC IN OUTLOOK, HEADED BY ARAFAT AND OTHER CENTRAL FIGURES OF THE FATAH. PERCEIVED AS A POSITIVE ELEMENT, THIS GROUP IS STRIVING TO EXPLOIT ANY POSSIBLE WAY WHICH MAY ADVANCE THE PLO'S POLITICAL GOALS.
2. HOWEVER, THE CENTRALITY OF THIS STREAM IS IN THE FATAH AND IN THE PLO, AND FINDS EXPRESSION IN THEIR BEHAVIOUR WITHIN THE PALESTINIAN AND ARAB SYSTEM ONLY. ITS REPRESENTATIVES DO NOT HEARLD ANY BASIC CHANGE IN PLO POLICIES. CONTRARY TO THE MODERATE AND FLEXIBLE IMAGE WHICH THIS STREAM PORTRAYS IN POLITICAL, DIPLOMATIC AND MEDIA CIRCLES IN THE WESTERN WORLD, THE FIGURES IDENTIFIED WITH IT SHOW DEEP INTERNAL COMMITMENT TO THE BASIC EXTREME POSITIONS OF THE PLO. THIS, IN LIGHT OF THE FACT THAT IN THE FINAL ANALYSIS ARAFAT AND HIS COLLEAGUES DERIVE THEIR POWER AND AUTHORITY FROM THE PLO SYSTEM ITSELF AND ARE THEREFORE RESPONSIBLE AND RESPONSIVE TO IT.
3. SINCE ARAFAT'S APPEARANCE BEFORE THE UNITED NATIONS GENERAL ASSEMBLY ON 13 NOVEMBER 1974, THE PLO HAS BEEN MAKING A CONCERTED POLITICAL-PROPAGANDA EFFORT THROUGHOUT THE WESTERN WORLD WITH THE GOAL OF SECURING RECOGNITION:
 - A. FOR THE EXISTENCE AND CENTRALITY OF THE PALESTINIAN PROBLEM AND FOR THE FACT OF ITS BEING THE FOCUS OF THE ISRAELI-ARAB CONFLICT
 - B. FOR THE EXISTENCE OF A STREAM WITH A "MODERATE AND PRAGMATIC" APPROACH IN THE PLO HEADED BY ARAFAT WHICH IS "SEARCHING FOR A WAY" TO ENTER THE POLITICAL PROCESSES IN ORDER TO SOLVE THE PALESTINIAN PROBLEM BY PEACEFUL MEANS.

4. IN POLITICAL MEETINGS AND PROPAGANDA ACTIVITY IN THE COMMUNICATIONS MEDIA IN WESTERN EUROPE, ARAFAT AND HIS EMISSARIES HAVE A TENDENCY TO MAKE AMBIGUOUS OR VAGUE PROCLAMATIONS ON A SERIES OF ISSUES: DEFINITION OF THE PLO'S POLITICAL GOALS AND THE METHODS FOR ACHIEVING THEM, THE FUTURE OF RELATIONS WITH ISRAEL AND THE PLACE OF THE ARMED STRUGGLE IN THE PLO PLAN OF ACTION.

5. THE SPOKESMEN OF THE STREAM, WITH ARAFAT AT THEIR HEAD, CONSISTENTLY AVOID GIVING ANY CLEAR ANSWER ON THESE ISSUES. THEY LET THE EUROPEAN OR AMERICAN LISTENER WHO IS NOT FAMILIAR WITH THE FINE DISTINCTIONS BETWEEN WHAT HAS BEEN SAID TO HIM FOR PROPAGANDA OR POLITICAL PURPOSES AND WHAT HAS BEEN SAID TO THE CONSTITUENCY, I.E. THE OTHER ELEMENTS OF THE PLO, TO ASSUME THAT THE PLO IS ACTUALLY A MODERATE AND OPEN ELEMENT. ARAFAT AND HIS COLLEAGUES PRESENT THEMSELVES AS A GROUP WHICH IS ABLE AND WILLING TO SHOW MUCH MORE POLITICAL MODERATION AND FLEXIBILITY IF ONLY THEY WOULD BE GRANTED A GLIMPSE OF RECOGNITION OR WILLINGNESS TO ENTER UPON A DIALOGUE WITH THEM, WHILE IN FACT THEY AT THE SAME TIME ADHERE TO MOST OF THE ORIGINAL POSITIONS OF THE PLO AND ARE LIMITED IN THEIR POLITICAL MANEUVERABILITY BY OTHER ELEMENTS OF THIS ORGANIZATION.

ATTACHED HERETO ARE: THE CONTENTS OF PLO DECLARATIONS AND THE CIRCUMSTANCES IN WHICH THEY WERE SAID; THE COVER PAGE OF THE PLO MAGAZINE PALESTINE EL- THAWRA AS WELL AS THE QUOTED ARTICLE.

SOURCE	TEXT OF QUOTATION	REMARKS TO SOURCE AND CIRCUMSTANCES OF DECLARATION
AMMAN RADIO, 23-11-84	"WE SHALL TAKE OUR HAT OFF TO OUR PEOPLE FROM THE GALILEE TO GAZA AND THE NEGEV, TRIPOLI, JERUSALEM AND YARMOUKH AND ALL OTHER PALESTINIAN CONCENTRATIONS".	ARAFAT'S OPENING SPEECH OF THE 17TH SESSION OF THE PALESTINIAN NATIONAL COUNCIL WHICH CONVENED IN AMMAN ON 22 NOVEMBER 1984 AND THE PROCEEDINGS OF WHICH WERE BROADCAST LIVE ON JORDAN RADIO AND TELEVISION.
JORDANIAN TELEVISION 28-11-84 ARAFAT	"OUR PEOPLE IN JAFFA, HAIFA, NABLUS AND HEBRON RAISE THEIR EYES TO THIS NATIONAL COUNCIL AND EXPECT A DISPLAY OF STRONG LEADERSHIP"	AN INTVIEW GIVEN BY ARAFAT TO JORDAN TELEVISION ON THE EVENING OF THE CLOSING OF THE PALESTINIAN NATIONAL COUNCIL IN ANTICIPATION OF A REPLY BY THE PNC TO HUSSEIN'S PROPOSAL TO THE PLO TO JOIN HIM IN A POLITICAL MOVE ON THE PALESTINIAN ISSUE.
PALESTINE EL-THAWRA, 5-1-85 AHMED ABED EL RAHMAN PLO SPOKESMAN	"THE TALKS ABOUT AN ACCORD ARE ILLUSIONS" "THE ONLY THING LEFT TO DO IS TO PRESS THE TRIGGER" "THE PALESTINIANS MUST BEAR THE BURDEN OF THE ARMED STRUGGLE AND THE LIBERATION IN ORDER TO DESTROY THE STRUCTURE OF PEACEFUL COEXISTENCE BETWEEN ARABS AND ISRAELIS ON TOP OF ITS MAIN PARTNERS...THE PALESTINIAN ARMED STRUGGLE...HAS TO BREAK ARAB CONSTRAINTS, FREE THE ARAB POTENTIAL AND GIVE BIRTH TO NORTH VIETNAM"	PALESTINE EL-THAWRA IS THE OFFICIAL NEWSPAPER OF THE PLO - IN FACT OF ARAFAT. - SINCE ITS EDITOR, AHMED ABD EL RAHMAN IS ARAFAT'S PERSONAL SPOKESMAN. THE QUOTED ARTICLE WAS WRITTEN ON THE 20TH ANNIVERSARY OF THE BEGINNING OF FATAH'S MILITARY ACTIVITY CONSIDERED AS THE BEGINNING OF THE "ARMED PALESTINIAN REVOLUTION". THE ARTICLE IS SOUL-SEARCHING IN NATURE AND IS DECISIVELY PROGRAMATIC.
EL-HAWADETH - 14-12-84 ARAFAT	"I AM PREPARED TO ACCEPT A COUNTRY WITH INCOMPLETE SOVERIGNTY...I NEED A PLACE TO FOUND MY PALESTINIAN STATE AND ITS INSTITUTIONS AND LATER ON I WILL KNOW HOW TO NEGOTIATE WITH THE WORLD AND HOW TO ENABLE THE PALESTINIAN PEOPLE TO ACHIEVE THEIR ASPIRATIONS".	A LEBANESE WEEKLY PUBLISHED IN LONDON, ARAFAT'S STATEMENT IN THIS INTERVIEW WAS MADE IN CONNECTION WITH INTERNAL DISCUSSIONS BEING CONDUCTED IN THE FATAH ON THE RESPONSE WHICH SHOULD BE GIVEN TO HUSSEIN'S INITIATIVE DURING THE CONVENING OF THE PNC AT AMMAN. ARAFAT'S SPEECH RAISED INTERNAL DISAGREEMENT IN THE FATAH LEADERSHIP AND ARAFAT WAS COMPELLED TO RETURN TO THE FORMER LINE REGARDING AN INDEPENDENT PALESTINIAN STATE.

JORDANIAN TELE-
VISION 27-11-84
ABU IYAD

"WE WANT A SECULAR DEMOCRATIC STATE IN THE ENTIRE AREA OF PALESTINE. WE ARE CONDEMNED BECAUSE WE AGREE TO THE IDEA OF THE GENEVA CONVENTION, BUT THERE ARE STAGES IN WHICH IT IS NECESSARY TO RESPOND POSITIVELY. EACH STAGE MUST BE APPROACHED WITH CONSIDERATION FOR THE DEMANDS AND EXISTING CONDITIONS. THESE ARE TACTICS. IT IS MY RIGHT TO ADOPT VARIOUS TACTICS, BUT THE OVER ALL GOAL WILL ALWAYS REMAIN THE SAME. I KNOW THAT EACH AND EVERYONE OF US IS CONNECTED THROUGH HIS HEART TO THE IDEA OF THE RETURN OF THE INDEPENDENCE OF ALL PARTS OF PALESTINE... WE BELIEVE THAT PALESTINE FROM THE RIVER TO THE SEA IS OURS. THE ZIONISTS TOOK IT FROM US STEP AFTER STEP AND NOW WE HAVE TO RETURN IT TO US STEP AFTER STEP IN THE FRAMEWORK OF A CONSISTENT PLAN...I PROPOSE TO STUDY THE PLAN PRESENTED TO KING HUSSEIN. IT HAS TO BE SUBORDINATED TO THE CONSISTENT POLITICAL PLAN OF THE PLO".

EL-KABAS 11-11-84
ABU IYAD

"THE INDEPENDENT PALESTINIAN STATE (IN A SMALL PART OF PALESTINE) WILL SYMBOLIZE THE BEGINNING OF THE LIBERATION OF THE HOMELAND. IT WILL BE THE FIRST STAGE OF THE LIBERATION AND NOT THE LAST - LIBERATION WILL NOT END AT THE BORDERS OF THAT STATE. THE PALESTINIAN STATE, IF ESTABLISHED, WILL BE THE BEGINNING OF THE END OF ISRAEL. THE OLIVE BRANCH IS WORTHLESS WITHOUT THE BACKING OF THE RIFLE."

AN EXCERPT FROM ABU-IYAD'S SPEECH BEFORE THE PNC AT AMMAN. (ABU-IYAD IS RENOWN FOR HIS DIRECT AND OPEN MANNER OF SPEAKING AND THE FACT THAT HE DOES NOT AVOID THE ISSUE OR TALK AMBIGUOUSLY).

KUWAITI DAILY (PRIVATE) WITH THE LARGEST CIRCULATION IN KUWAIT. THE INTERVIEW WAS GIVEN A SHORT WHILE BEFORE THE 17TH PNC CONVENTION IN AMMAN AND WHILE PREPARATIONS FOR THIS CONVENTION WHICH WAS HELD IN AN ATMOSPHERE OF INTERNAL PLO AND INTER-ARAB POLEMICS WERE CARRIED OUT.

ISRAEL IS OPPOSED TO THE ESTABLISHMENT OF SUCH A STATE BECAUSE IT UNDERSTANDS THAT THIS STATE WILL BRING ABOUT THE END OF THE ZIONIST DREAM.

AKHBAR-EL-YOM
27-11-84
ARAFAT

"WHEN THE PALESTINIAN SYMBOL THAT IS EMBODIED IN ARAFAT WILL BE HURT, THE PALESTINIAN REVOLUTION WILL FALL".

AN EGYPTIAN WEEKLY, ONE OF THE MOST PROMINENT, THE INTERVIEW HAS GIVEN DURING THE 17TH PNC IN AMMAN AND THE THINGS WERE SAID TO COUNTER SYRIA'S EFFORTS TO REMOVE ARAFAT FROM PLO LEADERSHIP.

EL-SHARQ-EL
AWSAT 29-4-84
ARAFAT

"THE EXTREME VIOLENCE OF ISRAEL GIVES BIRTH TO EXTREME COUNTER VIOLENCE"

A SAUDI DAILY PUBLISHED IN LONDON. ONE OF THE MOST PROMINENT AND WIDELY CIRCULATING ARAB DAILIES IN THE WORLD. THE THINGS WERE SAID IN AN INTERVIEW TO THE PAPER, IN THE FRAMEWORK OF SEVERAL STATEMENTS GIVEN BY ARAFAT DURING THIS PERIOD AND IN WHICH HE SPECIFIED HIS ORGANIZATION'S POLICIES REGARDING THE MAIN POLITICAL ISSUES OF THE PALESTINIAN PROBLEM.

FRENCH NEWS AGENCY
3-5-84
ARAFAT

"I DIFFERENTIATE WELL BETWEEN MILITARY OPERATIONS AGAINST MILITARY TARGETS AND BETWEEN MILITARY OPERATIONS AGAINST CIVILIAN TARGETS. I AM AGAINST OPERATIONS WHICH ARE DIRECTED AGAINST CIVILIANS."

FROM AN INTERVIEW TO THE LONDON "OBSERVER" IN REPLY TO A QUESTION ON HIS (ARAFAT'S) PERSONAL VIEW OF THE ATTACKS PERPETRATED BY HIS ORGANIZATION.

SOURCE	TEXT OF QUOTATION	REMARKS TO SOURCE AND CIRCUMSTANCES OF DECLARATION
KUWAITI NEWS AGENCY 2-12-84 (ACCORDING TO AN INTERVIEW WITH ARAFAT 1-12-84 BY THE ITALIAN NEWSPAPER BATIST SERA) ARAFAT	"THIS IS AN EVENT THAT DOES HURT NOT ONLY ME PERSONALLY BUT ALSO THE ITALIAN PEOPLE AND THEIR GOVERNMENT AND THE POPE WHO MET WITH ME ABOUT TWO YEARS AGO".	THE QUOTE FROM THE ITALIAN PAPER WAS BROUGHT BY THE KUWAITI NEWS AGENCY. ARAFAT REFERS TO THE SUMMONS FOR ARREST ISSUED BY AN ITALIAN JUDGE AGAINST SEVERAL PALESTINIAN PERSONAGES WHO WERE SUSPECTED OF PERFORMING ILLEGAL SUBVERSIVE ACTIVITY ON ITALIAN TERRITORY.
EL-SHARQ EL AWAST 18-12-84 ARAFAT	"ARAFAT CALLED ON THE PARTICIPANTS IN THE ISLAMIC COUNTRIES FOREIGN MINISTERS CONVENTION HELD IN SANA'A TO TAKE ACTION TO EXECUTE THE "MECCA PROCLAMATION" DECLARING A "JIHAD FOR THE LIBERATION OF JERUSA- LEM AND THE HOLY PLACES OF ISLAM".	SAUDI DAILY PUBLISHED IN LONDON
VOICE OF THE PLO FROM BAGHDAD 22-12-84 ARAFAT	"THE MILITARY OPTION IS THE MAIN COURSE OF ACTION IN THE NEXT STEPS OF THE PLO FOR THE LIBERATION OF PALESTINE".	THIS STATEMENT BY ARAFAT WAS MADE AFTER THE COMPLETION OF THE PNC CONVENTION IN AMMAN IN AN INTERVIEW TO THE PLO BROADCASTING STATION IN BAGHDAD.
KUWAITI NEWS AGENCY 4-12-84 ARAFAT	"THE WAY TO JERUSALEM PASSES THROUGH ADHERANCE OF THE ARAB NATION TO THE MILITARY OPTION. ESCALATED ACTIVITY IN THE OCCUPIED TERRITORIES AND IN SOUTH LEBANON IS AT THE FIRST PRIORITY OF PLO'S PROGRAM FOR THE UPCOMING PERIOD.	STATEMENT BY ARAFAT SEVERAL DAYS AFTER THE END OF THE PNC CONVENTION IN AMMAN.

JORDANIAN TELEVISION
29.11.84 ARAFAT AT
THE PNC

"I SAY TO OUR BROTHERS IN SYRIA THAT DESPITE WHAT HAS
HAPPENED OUR HEART IS OPEN AND WE ARE READY TO SHED OUR
BLOOD TO LIBERATE THE GOLAN SOIL TOGETHER."

SPEECH BY ARAFAT TO THE 17TH PNC IN AMMAN

SAWT EL-BIAD
21-11-84
ARAFAT

"I HAVE LEFT THE DOOR OPEN FOR A DIALOGUE WITH
DAMASCUS".

PALESTINIAN WEEKLY PUBLISHED (BY PLO/CONQUERED
TERRORIES DEPARTMENT) IN CYPRUS WITH EMPHASIS
ON NEWS ABOUT THE WEST BANK AND GHAZA STRIP.
ARAFAT'S STATEMENT WAS MADE IN AN INTERVIEW TO
THIS PAPER.

AL-JAZIRA
12-12-84

"FOR THE SAKE OF ACCURACY THERE ARE REALLY NO
OPTIONS BUT ONLY DECLARATIONS REPEATED TIME AND
AGAIN IN ORDER TO INFLUENCE THE OPINION OF THE
LISTENER... THE SOVIET INITIATIVE, THE INITIATIVE
OF THE UN SECRETARY GENERAL, THE EGYPTIAN-FRENCH INITIA-
TIVE, THE FEZ INITIATIVE, AND THE REAGAN INITIATIVE
- ALL THESE ARE ONLY IDEAS.

SAUDI DAILY, PUBLISHED IN RIAD. ARAFAT MADE THIS
DECLARATION IN REPLY TO A QUESTION ABOUT EXISTING
POSSIBILITIES FOR THE DEVELOPMENT OF THE POLITICAL
PROCESS IN THE MIDDLE EAST.

REUTER
26-2-85
FARUQ
KADDUMI

"IF JORDAN SEES ANY CONTRADICTION IN ITS VIEW
OF THE DRAFT FORMULA WITH OUR UNDERSTANDING
AND POINT OF VIEW, THEN IT IS BETTER TO CALL
A HALT AND TURN THE PAGE ON IT FOR THE GOOD
OF US ALL"

.../...

אלו
המשרד

ס 12 ס 2

דף... מחור... דפים

סוג בטחוני. שמור.....

דחיות... כגל.....

מאריך וזמן, 22.1.45, פבר' 85

מאריך פבר'.....

466 $\frac{1}{2}$

אל - : ממ"ד, מצפ"א

אש"פ - ירון. שיחה עם ארון מילר, INR, ב-22 פבר'. (עומד להצטרף בקרוב לצוות של פיטר רודמן ב-Policy Planning)

1. "מסמך ההנחה" לא יפורסם. נתנה הוראה חמורה, עפ"י בקשת הצדדים שלא להוציאו החוצה. הוא נתפס כ"טיטוטה פנימית" בינערבית שהובאה לידיעת ארה"ב אך אינו מחייב תגובה או התייחסות רשמית מצדה.

2. לשאלתי - האם לאור ההנחה שהמסמך בטה"כ פחות מהמצופה, קרי ערפאת לא ויתר על עמדות יסוד וחוסין לא השיג את כל מבוקשו מה הטעם להסתירו. מה עוד שהודעת הועד הפועל של אש"פ בתוכניתה נותנת את המימד האמיתי שלו, ענה (תשובה בלתי מספקת) שאכן כך הדבר, אולם ארה"ב אינה רוצה לעמוד במצב בו מישור יאשימה שסיכלה התקדמות ה"י, ויודלף ממנה.

3. הקו של הממשל ש"מי שרוצה יודע את כתובתו" הוכח כולל Fruittful. בעבר מהלך כזה היה מזעיק לאזור שליחים ומתווכים אמריקאים. עתה הצדדים יודעים מה ארה"ב מצפה מהם לפני שתתחיל לפעולה.

4. שאלה לא פחות חשובה ממה יש במסמך וכיצד כל אחד מבין אותו היא מה הלאה. לפי מילר קיימות 3 אפשרויות :

א. ערפאת עלה על דרך הקפיטולציות לחוסין בהדרגה ובתהליך ממושך, תוך פקחת עין על האקולוגיה הסביבתית, (כיצד מגיב אסד, התפתחויות בלבנון, ממשלת ישראל וכן בזירה הבינערבית) ההנחה המתבקשת מאפשרות כזו היא שערפאת מבין שבסופו של דבר הוא מכשיר Vehicle בידי חוסין תוך שהוא מקווה להשיג המירב הניתן עבור הפלסטינאים.

ב. ערפאת שואף להשיג במוי"מ עם חוסין דבר אחד הסכמה (באמצעות ארה"ב) ישראלית לשאת ולתת עמו. רק השגת יעד כזה, תשכנע לפחות, אותו שיש תמורה עבור הויתורים הנדרשים ממנו.

ג. "עסקים כרגיל" עפ"י מיטב המסורת הערפאתית של תמרונים, חצאי אמיתות וכד'. העיקר להתזיק מעמד ולעבור את ימי הסגריר(הויכוח הפנימי, 'סוריה וכד'), מפוכה למדי לדעת שלא ירון ו/או ישראל יעניקו לו את מבוקשו.

ד. אפשרות (תיאורטית) שחוסין ימתין עוד מספר חודשים ואם לא יקרה דבר יחייב לבדו למוי"מ או שימשוך ידו מכל הנושא.

ט ו ט ט

דף.....מחור.....דפים

סוג בשחוני.....

דחיות.....

מחיר וזיח.....

מחיר מבי.....

466 $\frac{2}{2}$

5. גורמים במחמ"ד בודקים כרגע האפשרויות חני"ל. טרם הגיעו למסקנה פרט לכך שהרביעית אינה ריאלית - חוסיין לא יופיע ללא הפלסטינים. הם דווקא נוטים להתייחס יותר ברצינות ל-2 הראשונות. שרן שאלתו של מילר מה חייב לקרות (לא פירט ע"י מי) כדי שערפאת יהיה במצב של "רוצה אני" מבלי לשבור ידיים ורגליים השאירה בפי טעם מר.

6. בטווח הקרוב צפויה התרוצצות בינערבית. פגישה נוספת חוסיין ערפאת, ולאחריה חוסיין יגיע למצרים (סדר הפגישות עלול להשתנות). אין ספק שהתחנה הבאה היא ביקור מובראכ' כאן. מילר העיר (בצדק) טקשה לראות את מה שקורה בין חוסיין וערפאת ללא המכש המצרי. התחנה הבאה של חוסיין היא להשיג מערפאת מסמך ברור ומפורט יותר.

אלי אבידן

א.ל.

סדרה רחב שיהי מנסה מ/מס מרפא ר (ב)נסאן ר/מס ממש רס אמן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

258

*** יוצא ***

שמו

אל: אתונה, בון, בריסל, האג, לונדון, פריס, רומא, מילנו, מרסיי, קינשאסה, אנקרה, איסטנבול, ניקוסיה, נירובי, סינגפור, קהיר, מריד, פרטוריה, גנובה, וינה, אוסלו, בוקרשט, ברן, הלסינקי, קופנהגן, שטוקהולם, בנגקוק, טוקיו, קנברה, וושי, אוטוזה, לוסאנגלס, ניו, בייירס, בוגוטה, ברוזיליה, גואטמלה, לימה, מונטבידאו, מכסיקו, סנטיאגו, קיטו, קרקס, ריו, חומוס 1590, מ: המשרד, דח: מ, סג: ש, תא: 220285, דח: 0800

מירדי/שמו

אישור הועה'פי של אשי'ף להסכמה בין ירדן לבין אשי'ף: הערות ראשונות

1. ב-18 דנא הודיע הועה'פי של אשי'ף שהחליט לאשר את נוסח תוכנית הפעולה המשותפת עם ירדן. זאת תוך שפירט יסודות עליהם מבוססת פעולה ירדנית-פלסטינית זו. בהודעה מוזכר יתזכיר הבהרה אשר הופץ בתום הדיונים.

2. נזכיר כי נוסח ההסכמה בין חוסיין לערפאת טרם פורסם וקיימות גרסאות בלתי רשמיות שונות. הודעת הועה'פי מוברקת בגלוי, עפ"י יאלדסתורי הירדני (20/2).

3. בין היסודות שבהודעות אשי'ף - הנקודות המרכזיות הן אלו: א. פסילה מפורשת של 242 אשר אינה מהווה בסיס מתאים לכל פתרון צודק אשר יבטיח את הזכויות הלאומיות של העם הפלסטי. נוסח ההסכמה ביקש לעקוף את הנושא ע"י הזכרת החלטות האו"ם ולפי גרסה אחרת ע"י הזכרת החלטות מועביט בנוסף להחלטות האו"ם.

ב. הקמת מדינה עצמאית באדמתנו הלאומית מאוחרת בין יזכויות העם הפלסטי. נוסח ההסכמה ביקש לשטש את הנושא ע"י השמטת המילה 'עצמאית' וכן ע"י צירוף נושא המדינה לענין הקונפורציה. בהודעת אשי'ף מופיע אישור לקונפורציה בסעיף נפרד.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ג. יצוג: בהודעה נאמר כי בוועידה הבינל' ישתתף אשי'ף כנציג הלגיטימי היחיד של העם הפלסטי לצד צדדי הסכסוך הנוגעים בדבר. מודגש כי נדחים כל מתן יפוי-כח ו'השתתפות ביצוג הפלסטי של כל צד שהוא. בנפרד מפסקה זו מוזכרת משלחת ערבית משותפת לעומת זאת בהסכמה בין ירדן לבין אשי'ף מוזכרת 'משלחת משותפת' ועפ"י גרסה אחרת, שגם נמצאת בידי האמריקנים, מדובר אף על 'משלחת ירדנית-פלסטינית משותפת', מבלי שהוזכר אשי'ף במפורש.

ד. בנוסף ל-242 דוחה ההודעה גם יתוכניות כניעה כגון אוטונומיה, קיד ו'יוזמת רייגן. בנוסח זה יש לא דק כדי לצמצם את תופש התמרון של חוסיין וערפאת אלא פגיעה במצרים, שסייעה להשיג את ההבנה, ובארה"ב. ה. בהודעה אין התייחסות לעקרון של 'אדמה תמורת שלום' שמוזכר בהסכמה. ו. ההודעה מדגישה את הצורך ביסולידריות ערבית כוללת ו'ביתמיכה ערבית כוללת' עליהן צריכה להתבסס הפעילות הפלסטי-ירדנית המשותפת, 'הרחק מכל ציד'.

4. הערות:

א. מצד אחד מאושר ומודגש בהודעה העקרון של הליכה משותפת עם ירדן, עפ"י החלטות המלי'פי, וניתן אישור להסכמה שבין חוסיין לבין ערפאת. ב. מן הצד השני פוגעת בהישג 'הערפול הקונסטרוקטיבי' שבהסכמה בין ערפאת לבין חוסיין ומעלה על פני השטח את המחלוקות המהותיות בין אשי'ף לבין ירדן ואת גישתם האמיתית של רוב ראשי אשי'ף לשאלת הדרך המדינית. ההודעה מדגישה בצורה חדה את עקרונות אשי'ף אשר עליהם עמדו המסתייגים מנוסח ההסכמה כגון 'דומי, אבו מאזן, אבו איאד ואחרים. יודגש כי גם הם, ככלל, לא חלקו על עקרון שה'פי עם ירדן אך התנגדו לו ייתורים על עקרונות אשי'ף ובפרט ביחס למדינה פלסטינית עצמאית, זכות הייצוג של אשי'ף וכל נוסח העשוי להשתמע בהסכמה, ולו בעקיפין ל-242. ההודעה נראית כהישג עבורם ובהבנה על ערפאת וחוסיין. אין מכאן שערפאת לא יכול להמשיך ולתמרן.

ג. הערכה נוספת לאחר קבלת מידע נוסף.
מ ר כ ו

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח,רהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ממד,דם,אמן,הסברה, מעת,משב,תרבות,כנסיות,כלכלית,טקס,קונס,הדרכה,אורחים, שטחים,מחע,מקצב,ארבלו,אדבלז,משפט,תפוצות,פרנ,מצרים, מצפא,אירא,אירב,מזאר,מאסוק,מאפ,אמלט,מזיתים,לבנון,ארבלז, מתאששטחים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

222

MS1

בלמים

אלו אתונה, בון, בריסק, האג, לוונדון, פריס, רומא, ניקוסיה, נירובי, סינגפור, קהיר, גובה, וינה, ברו, קופנהגן, שטוקהולם, בוגקוק, סוקיו, אוסבה, ויש, וי, בירס, פבסיקו, קרקס, ורד, חוים, לסקס, מ: המשרד דה: מ, סג: ב, תא: 2102265, זח: 1700 נד: אשפ

בלמים/מיידי

הודעת הוועד הפועל של אשפי שפורסמה לאחר שני ימי דיונים בתוניסיה נשל פי אלדוסטור, ירדן 120, הערה: אותיות הסיוע שכו, מספרי הסיוע במקור.

הושגה של אשפי פרסם הודעה זו בישיבתו שנערכה במוזיאון 19-17 בפברואר ברשות ערפאת:

א. הוועד דן בבטיחות הנזכרות ובהתפתחויות שחלו במצב הפוליטי והצבאי באזור ובחן את תוכנית הפעולה הידונית פלסטיות המשותפת אשר הושגה ב-11 בפברואר 85. הוועד הפועל בחן את הדוחות המפורטים על מהלך השיחות הפלס' ידוניות ואת תוכיך ההבנה אשר הופץ בתום הדיונים.

ב. הפעולה המשותפת שבין אשפי וירדן מבוססת על: 1. הלגיטימיות הפלסטינית הבאה לידי ביטוי בהתלכדות הפלס' ובמיוחד במושביה ה-16 וה-17.

2. הלגיטימיות הערבית הבאה לידי ביטוי בהתלכדות ועידות הפסגה הערביות ובמיוחד התלכדות פאס ורמאד.

3. הלגיטימיות הבינלאומית הבאה לידי ביטוי בהתלכדות האום, כמו כן הפעולה מושתתת על כל היסודות שהדגישו ההתלכדות הקודמות והן:

1. לשים קץ כיבוש הישראלי בשטחים הערביים הכבושים בולל ירושלים.

2. להגשים את הרבונות הקבועות והבלתי מעורערות של העם הפלסטיני בולל רבותו להגדרה עצמית, שיבה והקמת מדינה עצמאית באדמתו הלאומית.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3. לדחות את תוכניות הבנייה וההסכמים הופרדיים בדוגמת תוכניות האוטונומיה, הסכם ק.ד, יוזמת דייגן והתלכדות מושגת הבטחון מספר 242 אשר אינה פהוה בסיס פתאים לכל פתרון צודק אשר יבטיח את הרבונות הלאומיות של העם הפלסטיני.

4. לדחות כל ייפוי כוח, ייצוג והשתתפות בזכות הייצוג הפלסטיני לכל צד שהוא.

ד. מפרת נוסחת הפעולה הפלסטינית ידונית המשותפת היא להרביב גרעין לפעולה ערבית משותפת הדחק מכל ציד ולפעול בצורה מונה אשר תהיה מושתתת על סולידריות ערבית בוללת, בהדגשה לקרא המיוחד שבין העם הפלסטיני והירדני הרי שהמטרה המשותפת של שני העמים היא בהתאם להתלכדות המושגת הלאומית הנאוגת לידי ביטוי בהקמת קונפדרציה בינמדינותית ירדן ופלסטין, כמו כן המסגרת הנכונה להגשמת המטרות הנדרשות היא ביגום ועידה בינלאומית בחסות האום בה ינכחו המדינות הקבועות החברות במועצת הבטחון בולל אשפי בנציג הלגיטימי היחיד של העם הפלסטיני כבמשמד שווה לצדדי הסכסוך הנוגשים בדבר, על בסיס יסודות אלו, עליהם תבסס הפעולה הידונית פלסטיות המשותפת החליט הוועד הפועל כאשר את תוכנית הפעולה בהדגישו בי אין מוס, כי פעולה זו תכלול צדדים הנוגשים בדבר אשר תייצג אותם משלחת ערבית משותפת ערבית וכל זה יזכה בתמיכה ערבית בוללת. המרכז==

תפ: שהח, רהם, שהבס, מונכ, סמוכ, סמד, רס, אמן, מצרים, מצפא, אירא, אירב, מאסוק, אמרס, מרת'ס, מעת, הסברה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4852

** 0111

שמו

**

**

**

אל: המשרד, נר: 171, מ: קהיר
דח: מ, סג: ש, תא: 210285, רח: 1530

שמו/מיד

אל:מח' מצרים

דע:הסמנכלי צבי קידר,ראש המרכז יצחק אורון, טרב 1, הסברה,
הקשור הצבאי תא' נתלעט נר 91

מאת:אמיתי

יאסר ערפאת על שובה של מצרים לאומה הערבית ועל הגברת המאבק
הפלסטיני המזויין לצד 'המאבק המדיני' נאהראם 21 בפברואר.
1. 'יאסר ערפאת כותב היום המאמר המרכזי במדור החדש של אהראם'
'הדיאלוג הלאומי'. מציט, במסגרתו, שבעה 'מפתחות' ליציאה מן
'המצוקה הערבית'. להלן פרוטס נעפי' הסדר במאמר, חוץ הרחבה
מס' נקודות:

א. הפסקת מלחמת המפרץ.
ב. 'שובה של מצרים למלא תפקידה הטבעי בחוף הגוף הערבי... אנו
נבנסנו למטרבה שהסתיימה בשובה של מצרים לארגון הועידה
האסלאמית- למרות שהיינו ועודנו חלוקים בעניין המדיניות והדרך
של הסכמי ק.ד. המטרה האמיתית של הסכמי ק.ד. הייתה לבדוד
מצרים מהאומה הערבית ואנו יודעים שמובארך משקיע מאמצים רבים
להכשלת מטרה זו'. להלן מדגיש כי בבחירות 84' במצרים היו
הסכמי ק.ד. אחד מנושאי המחלוקת, בטוד שלפני טידן מובארך לא
הותרה כלל פעילותה של מפלגה המתנגדת להסכמים, וכי העם המצרי
דחה נדפד הנרמול. מביט בטחוננו שהעם המצרי ייצא' ניתגואר
מהסכמים אלה 'שהישראלים עצמם חורגים מהם ומשתמשים בהם ככסות
לתקפותם'.

ג. עמדה מאוחדת של מדינות 'המערב'.
ד. עצמאות ההחלטה הפלסטינית.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ה. להלן, מילולית, הקטע בשלימותו:

'הקשר המפוכח והמחושב בין המאבק (כפאת) המזויין והמאבק ננצי'
אל]

המדיני נגד הכיבוש הציוני של האדמות הערביות, הפעילות
כתחבול המדינית של אשפי מטרתה הכשרת האוירה הבינלי שחיה
מסוגלת להדגיש את רכיוותינו הלאומיות, שאין לאיש נהיכות
לנהוג בהן כראות עיניו, ובראשן רכות העם הפלסטיני להגדרה
עצמית והקמת מדינתו העצמאית. אולם מחוך נסיוננו האישי ומחוך
הנסיון העולמי של תנועות השחרור הלאומי, אנו בטוחים שפעילות
כלתחורב) זו לא תשיג את מטרותיה אלא באמצעות הלחץ הצבאי על
ישראל על ידי הגברת המאבק המזויין באדמתנו הפלסטינית הכבושה
ובאדמותינו הערביות הכבושות האחרות, ועיי ריכוז כל המשאבים
והכוחות הכלכליים והצבאיים הערביים לשינוי מאזן הכוחות הנוטה
לשוב אויבנו. במסגרת זו מוסיף המאבק ננצאלי] המדיני של אשפי
להיות האמצעי האפקטיבי לחירוק האהדה העולמית לבעייתנו, אהדה
שהשתקפה בברור במושב המיוחד האחרון של העצרת הכללית של האומ'
בנושא הבעיה הפלסטינית, ושוב היינו עדים לבידוד ישראל שלצידה
עמדו אך ורק ארהב' וקנדה'.

1. החזרת היחסים עם סוריה על בסיס שמירה על עצמאות ההחלטה
הפלסטינית
2. 'המאבק להכשלת התכנית העדתית לחלוקת לבנוני' שהוא 'אחת
המטרות הישראליות- אמריקאניות מאז התפוצצות מלחמת האזרחים
בלבנון ב-1975'.
3. מחוך סיכום המאמר:
א. 'אלה המפתחות ההכרחיים על מנת להחגבר על המצוקה הערבית
ולמנוע כפיית קו ההתפייסות הנפרדת נצלח מונפרד) שהנסיון
הוביח כי לא יביא לתוצאות חיוביות כלשהן, אלא ההיפך. פניה
להתפייסות נצלח) כיו שיכולה להתקיים אך ורק בחסות המטריה
האמריקאית מגבירה את הסכנה הישראלית המאיימת על האומה הערבית
כולה...'
ב. 'הדיאלוג הוא הדרך האידאלית ליישוב כל המחלוקות
הבינערביות אשר בסופו של דבר, בשלב המאבק הלאומי נגד
האמפריאליזם והציונות, אינן אלא מחלוקות משניות...'

אמיתי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

חפ: שהח,רהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ממד,רס,אמן,מצרים,
מעט,הסברה,סביר

משרד החוץ
המרכז למחקר
מדיני

סודי

ירושלים, כ"ח בשבט תשמ"ה

18 בפברואר 1985

8/85

דף מס' 1 מתוך 8 דפים.

תדרוך מודיעין מדיני שבועי

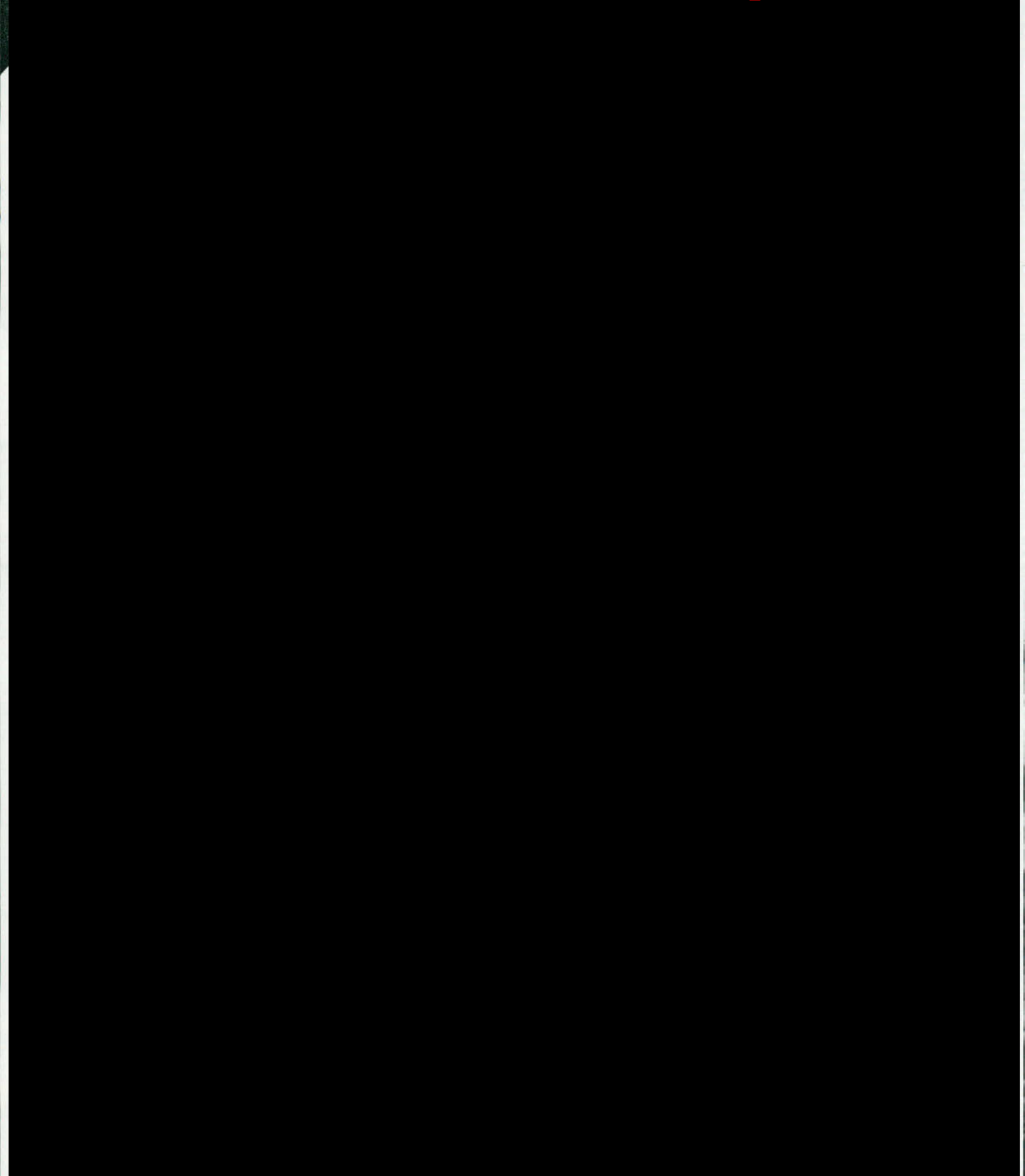
ביטחון המדינה 50 שנה

ביטחון המדינה 50 שנה

ביטחון המדינה 50 שנה

ביטחון המדינה 50 שנה

ביטחון המדינה 50 שנה

ביטחון המדינה 50 שנה

ביטחון המדינה 50 שנה

ביטחון המדינה 50 שנה

דף 1 מתוך 2 דפים
עותק 1 מתוך 4 עותקים

סימוכין ימ/055
13.2.1985

אל: ראה"מ
מאת: גמרנד

ביטחון המדינה 50 שנה

דף 2 מתוך 2 דפים
עותק 1 מתוך 4 עותקים

סימוכין ימ/055

ביטחון המדינה 50 שנה

נמרוך נוביק

נוסח ההסכם הירדני-פלסטיני, כפי שהוקרא
ע"י שר ההסברה הירדני

שליט כו

07. "אל

: (20.2)

ביקורו :

שניהל ע

הבעייה :

אפשרות

08. ר' :

הפלגות

שבוע שלו

ולהסכם :

דבר אשר

מקורות,

המבקש לצ

העמדה הכ

מדיניות

של בורר.

09. ר' :

ימים יגי

הצדדים ו

והבטחוני

כנסיגת י

יחידה 10

אלד

הסורי הכ

שמימתה

יחידה 10

סמוך לדם

05. ר' רבת עמון (231800): להלן נוסח מילולי של "תכנית פעולה משותפת", כפי שהוקראה ע"י שר ההסברה הירדני בפועל, טאהר חכמת, במסע"ת שערך ברבת עמון: מתוך רוח החלטות פסגת פאס, שנתקבלו בהסכמה ביע"ר; והחלטות האו"ם, הנוגעות לעניין הפלסטיני; בהתאם ללגיטימיות הבינ"ל; ומתוך הבנה משותפת, בדבר כינון קשר ייחודי בין העם הירדני והפלסטיני-הסכימו ממשלת הממלכה הירדנית והאש"פ לצעוד יחדיו, לקראת כינונו של הסדר שלום צודק לבעיית המזה"ת; ולסיום הכיבוש הישראלי באדמות הערביות הכבושות, לרכות ירושלים. וזאת עפ"י הכללים והעקרונות הבאים:

א. האדמה תמורת השלום, כפי שמופיע בהחלטות האו"ם ובתוכן החלטות מועה"ב. ב. זכות ההגדרה העצמית לעם הפלסטיני. הפלסטינים יממשו את זכותם הבלתי מעורערת להגדרה עצמית, כשהירדנים והפלס' יוכלו להגשים זאת במסגרת האיחוד הקונפדרלי הערבי, שיש כוונה לכווננו בין מדינות ירדן ופלסטין. ג. פתרון בעיית הפליטים הפלס' עפ"י החלטות האו"ם.

ד. פתרון הבעייה הפלסטינית על כל היבטיה.

ה. על בסיס זה יתקיים המו"מ לשלום, בחסות ועידה בינ"ל, שבה יהיו נוכחות 5 המדינות, החברות הקבועות במועה"ב וכל צדדי הסכסוך, לרכות אש"פ- הנציג הלגיטימי היחיד של העם הפלס'. וזאת במסגרת משלחת משותפת (משלחת ירדנית-פלסטינית משותפת).

1985 1/200 - N 5606

1370 207

J.T.

Following is the full text of the Jordan-PLO agreement reached Feb. 11

Emanating from the spirit of the Fez summit resolutions, approved by Arab states, and from United Nations resolutions relating to the Palestine question.

In accordance with international legitimacy, and

Deriving from a common understanding on the establishment of a special relationship between the Jordanian and Palestinian peoples,

The government of the Hashemite Kingdom of Jordan and the Palestine Liberation Organisation have agreed to move together towards the achievement of a peaceful and just settlement of the Middle East crisis and the termination of Israeli occupation of the occupied Arab territories, including Jerusalem, on the basis of the following principles:

1. Total withdrawal from the territories occupied in 1967 for comprehensive peace as established in United Nations and Security Council resolutions.
2. Right of self-determination for the Palestinian people: Palestinians will exercise their inalienable right of self-determination when Jordanians and Palestinians will be able to do so within the context of the formation of the proposed confederated Arab states of Jordan and Palestine.
3. Resolution of the problem of Palestinian refugees in accordance with United Nations resolutions.
4. Resolution of the Palestine question in all its aspects.
5. And on this basis, peace negotiations will be conducted under the auspices of an international conference in which the five permanent members of the Security Council and all the parties to the conflict will participate, including the Palestine Liberation Organisation, the sole legitimate representative of the Palestine people, within a joint delegation (joint Jordanian-Palestinian delegation).

49

טופס מברק גלוי

מחלקת הקשר - ניו-יורק

דף 1 מתוך 3

אל: המשרד

סיווג בטחוני:

דף:

דחיפות:

מאת: נאו"ם

תאריך חידוש:

מס. מברק:

לשם
שם
תקנה

ארב"ל 2.

לבנון - פניה אש"פ.

מצ"ב מכתבו של טרזי, נציג אש"פ, למזכ"ל האו"ם מה-16/1 בנושא החלטה
ממשלת ישראל לנסיגה מלבנון. במכתבו טוען אש"פ שהאו"ם נושא באחריות
להגנתם ובטחונם של הפלסטינים בדרום לבנון בכלל ובמחנות הפליטים
בפרט. כן מביע דאגה מטעם של 300 הפלסטינים העצורים באנסר.

נאו"ם

שהיה רחוק מההטמנה של אש"פ
רובינסון ראוויץ מרגל

Mission of the
Palestine Liberation Organization
to the United Nations

2/3

0388

منظمة التحرير الفلسطينية
المبعثة الدائمة لدى الأمم المتحدة

16 January 1985

Excellency,

I am instructed by Yasser Arafat, Chairman of the Executive Committee of the Palestine Liberation Organization to refer to the announcement made by the Israeli cabinet that it had approved a plan to withdraw the Israeli occupation army from Lebanon in three stages. Such plan is nothing but a unilateral decision that does not take into consideration the provisions of Security Council resolutions 425, 426, 508 and 509.

I am further requested to recall that on 19 September 1984, a letter was addressed to His Excellency the Secretary-General by Chairman Arafat, in which he expressed grave concern regarding the outcome of such an Israeli move, particularly in the bitter memory of the Sabra and Shatilla massacre of 17 September 1982. It should be recalled that His Excellency the Secretary-General suggested a course of action which would make more effective the mandate of UNIFIL, specifically in southern Lebanon, in the context of the withdrawal of Israeli occupation forces from that area, and in particular in sub section B in which the Secretary-General suggested:

"The immediate deployment of elements of UNIFIL in the Sidon area on Israeli withdrawal from that area with a view to assuring the safety and security of the population, including Palestinian refugees in the camps in that area." (Document S/16471 and S/16749)

Chairman Arafat would like to reiterate that in the view of the Palestine Liberation Organization, the United Nations is fully responsible to provide adequate protection and safety to the Palestinians in southern Lebanon and specifically in the Palestinian refugee camps. The crimes

H.E. The Secretary-General
of the United Nations
The United Nations
New York

0388

3/3

- 2 -

perpetrated at Ein El Hilwah in May 1984 should not be repeated.

In addition, Chairman Arafat would like to express grave concern for the future of the detainees in the Al-Ansar detention camp, where the Israeli occupation forces are arbitrarily detaining more than 300 Palestinians.

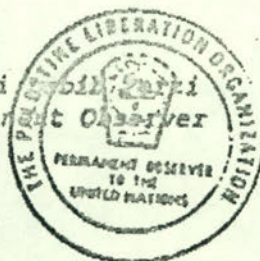
We wish to recall that the General Assembly in resolution 39/99 has urged the Secretary-General to:

"undertake effective measures to guarantee the safety and security and the legal and human rights of the Palestinian refugees in all territories under Israeli occupation."

It is recalled that this was prompted particularly in light of the Report of His Excellency the Secretary-General about the conditions of the Palestinian refugees in these areas.

Accept, Excellency, the assurances of my highest esteem.

Zuhdi
Permanent Observer

משרד החוץ-מחלקת הקשר

342

**

11 צא

10 ד

**

**

**

אל: שטוקהולם, בריטל, האג, נד: חרום 1251, מ: המשרד
דת: ר, סג: ס, תא: 280195, רח: 0800
נד: **אשפ**

רגיל/10 ד

משלחת ההתאחדות הכללית של הפועלים הפלסטינים.
ממקור סודי שמשלחת ההתאחדות הכללית של הפועלים הפלסטינים,
המסונפת לאש"ף עמדה לבקר בימים אלה בשוודיה, בלגיה ובהולנד
נלפי סודי זה. במשלחת מוביל ההתאחדות חידור אנדרהיים וכן
ח'אלד עבד אלעי'אני ומטרת הסיור לעמוד על מצב סניפי ההתאחדות
באירופה בהם חברים פלסטינים המועסקים במדינות אירופה
לידיעתכם.

מרב/ערב 2

תפ: שהח,רהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,דס,אמן,ממד,ענוג,
אירא,איר

שאלת בעל-פה מס' 3
קבורתו של פהד קוואסמה
(מאת חבר-הכנסת י' שריד)

אבקש את כבודו להשיב: מה היו שיקולי הממשלה שלא לאפשר את קבורתו של פהד קוואסמה בתברון, והאם מוכנה הממשלה לשקול מחדש עשיית מחווה הומניטרית ופוליטית בענין זה?

היו"ר ש' הלל:

אני מתכבד לבקש מכבוד ראש הממשלה להשיב על השאלתה הדחופה של חבר-הכנסת יוסי שריד.

ראש הממשלה ש' פרס:

אדוני היושב ראש, כנסת נכבדה, השאלה הזאת היא שאלה נכבדה ונוגעת לאחד הדברים הרציניים ביותר בחיינו, כלומר - היחס לשבויים ולנעדרים. לא מזמן היתה שיחה בין ראש מדינה אירופאית לבין מנהיג ערבי, ראש מדינה ערבית, והמנהיג האירופאי שאל את ראש המדינה הערבית: אתה יודע שאצל היהודים יש רגישות בלתי רגילה לחיי אנשים, לגורל שבויים, לכבוד מתים, לכבוד נעדרים. אני רוצה לדעת אם יחס כזה קיים גם אצל המוסלמים ואצל הערבים. תשובה ממשית הוא לא קיבל לשאלה הזאת. יש בישראל לא מעט משפחות דויות המתהלכות בכאב שקשה לתאר אותו לגבי גורל השבויים, לגבי גורל נעדרים ולגבי, לצערי הרב, גורל גויות של חיילים שנפלו על משמרתם במילוי תפקידם. יש גם לפעמים ניצול לרעה מהצד הערבי כלפי המשפחות האלה: מפיצים שמועות, נותנים איתותים, מגדילים את הכאב, נוהגים בפרובקציה, ממש התעללות במר גורלם ובמר גורל כולם. כך נהג יאסר ערפאת באינטרוויו שנתן לעיתונאי אמנון קפליוק. לא אקרא את כל האינטרוויו, אקרא רק את השאלה הנוגעת: "קפליוק: האם יש אצלכם עוד שבויים חיים? ערפאת: יש גויות, בסך הכל 8 או 9 גויות. ענייני המלחמה יכולים לקבוע אם זה 8 או 9. קפליוק: מתי תוכלו לתת את... ערפאת: מיד כשיסכימו לפתוח שוב בדיונים. שלב ראשון היה חילופי השבויים, תשלב השני הוא של גויות. קפליוק: האם תוכלו לתת לי בעתיד... ערפאת: כן. קפליוק: בעתיד הקרוב? ערפאת: כן, בעתיד הקרוב". זאת אומרת, כאן קם, בטלויזיה, ראש אש"ף ובעצם רומז למשפחות בישראל ורומז לנו שמבין הנעדרים יש בידיו 8 גויות. מעורפל, מטושטש בכוונה להגדיל כאב ולפגוע.

קוואסמה נרצח בשבת. היתה אצלנו פנייה של המשפחה שיאפשרו לקבור אותו בחברון. היה לפנינו המסמך הזה של ערפאת, שזה מסמך מוקלט ונשמר. אמרנו למשפחה: אנחנו מוכנים בהחלט לקבור את קוואסמה בחברון, אנחנו מבקשים שתגידו למי שצריך בירדן שיגידו לנו היכן הנעדרים, היכן הגויות ואם אפשר לקבל אותם. המשפחה קיבלה את זה בהבנה וביקשה שניתן לה יום כדי לברר את העניין. היא גם ביקשה שנטיל איפול על הבקשה הזאת וכך נהגנו.

אחרי כן רש

ש' פרס

שכן בעינינו חשוב גורל המשפחות האלה המתייסרות וכולנו מתייסרים אתן. בבעיה של חיפוש אחרי נעדרים וחיפוש אחרי גויות. מתוך השיקול הזה שהוא עמוק ורציני אנחנו אמנם הטלנו את האיפול שהם ביקשו וחיכינו לתשובה. חלף יום, חלפו יומיים ואין תשובה. בשלב זה נמצא העניין.

היו"ר ש' הלל:

אני מודה לראש הממשלה.

אני מזמין את חבר-הכנסת יוסי שריד.

י' שריד

יוסי שריד (התנועה לזכויות האזרח ולשלום):

אדוני היושב-ראש, חברי הכנסת, בכל הכבוד להסברים ששמענו מפי ראש הממשלה ולאור כל הנימוקים אני רוצה לחוות את דעתי בסוגיה שלפנינו במלוא הבהירות.

היה צריך לאפשר קבורתו של פאהד קוואסמה בחברון עירו. ואם נקבר במקום אחר, עדיין צריך ואפשר לתקן את המעוות.

פאהד קוואסמה היה איש מתון ומפוכח שגירשו מן הגדה המערבית לא היה מוצדק מלכתחילה. קודם מגרשים איש כקוואסמה ואחר-כך בוכים אין עם מי לדבר בגדה, שאין מנהיגות מקומית מתונה שניתן להתדיין אתה.

הגירוש לא בא אלא לרצות את הלאומנות היהודית לאחר האסון הכבד ב"בית הדסה". אני יודע, אולי מותר לי לומר זאת, שגם לבו של ראש הממשלה דהיום לא היה שלם עם ההחלטה שנפלה אז בחופזה ותחת לחץ ואיומים.

החזרתו של איש מת איננה מכפרת על גירושו השרירותי של איש חי. ובכל זאת יש בה יותר משמינית של הודאה במקצת.

חברי הבית, בקשתי שטוחה: אל יהלכו עלינו אימים. ישראל מספיק חזקה ובוטחת כדי להרשות לעצמה אותה מחווה צנועה שכל מדינה נאורה איננה פטורה ממנה. "בנפול אויבך אל תשמח" ואני מוסיף גם: אל תעמוד על הדם ועל הגוויה. אפילו אויב אין רודפים עד צוואר שחוט ועד עברי פי קבר, לא כל שכן אחרי אדם כקוואסמה שהיה איש ריב נוקב לישראל אבל הכיר בה כעובדה קיימת שמוכרחים להשלים ולחיות אתה. את הנעשה יש להשיב. אני פונה לממשלה ומפציר בה להשיב.

מכאן, מעל במה זו של הכנסת, אני רוצה להפנות היום תביעה נמרצת ותקיפה למנהיג אש"ף יאסר ערפאת: אם באמת יש בידך גופות של חיילים ישראלים נעדרים, ואם יש בידך להחזירם, החזר אותם לנו בלי כל דחיה נוספת. אנשים אויבים אנחנו אבל אנשים. רק מי שאיבד צלם אלוהים ודמות אדם לא יביא את החייל המת אל מנוחתו האחרונה בארצו, במולדתו ובבית אביו.

יצחק זייגר (הליכוד):

מה זה אנשים? הרוצחים האלה הם בעיניך אנשים? אני לא מבין את זה.

י' שריד

יוסי שריד (התנועה לזכויות האזרח ולשלום):

סוחרי הגופות יורדים אל שפל המדרגה המוסרי של המין האנושי. במקום שאין מכבדים את המתים לעולם לא יכבדו את החיים.

אדוני ראש הממשלה, לא התנייה, לא עיסקת חליפין, לא גופות תמורת גופות. יעשה כל צד את המוטל עליו על-פי החובה האנושית שלו.

היו"ר ש' הלל:

תודה.

אני נותן רשות לשאלה נוספת לחבר-הכנסת פנחס גולדשטיין.

פ' גולדשטיין

פנחס גולדשטיין (הליכוד):

אדוני היושב-ראש, אדוני ראש הממשלה, ראשית אני רוצה לומר שלפי מיטב הכרתי מגיע כל הכבוד לממשלת ישראל ולראש הממשלה על החלטה נבונה, כי סוף סוף הגענו למסקנה באיזה אזור ובאיזה מקום אנחנו חיים ומה הם התנאים שלפיהם מתייבים לנו כיצד לנהוג.

שנית, אדוני היושב-ראש, אני רוצה למחות על הציניות שהובעה בדבריו של חבר-הכנסת יוסי שריד אשר פנה לאחת מאויבי ישראל יאסר ערפאת - -

היו"ר ש' הלל:

אני מבקש, חבר-הכנסת גולדשטיין. אני מאוד מעריך את ההתרגשות אבל אני רוצה שנכבד את סדר השאלות בעל-פה. זה לא דיון ואני מבקש לאפשר לראש הממשלה להגיב על מה שצריך. הרשיתי לך שאלה נוספת בנושא הנדון ולא ויכוח עם חבריך בכנסת.

פנחס גולדשטיין (הליכוד):

אני רוצה עכשיו לשאול את השאלה שלי.

היו"ר ש' הלל:

היה כדאי שתעשה זאת מהתחלה, אבל בסדר, בבקשה.

פנחס גולדשטיין (הליכוד):

אדוני, אני ניצלתי את אי-ההבנה שלי בנושא היות והוא נושא חדש.

היו"ר ש' הלל:

אין דבר, בפעם הבאה תדע כבר יותר טוב. נשארה לך חצי דקה.

זיידן עטשי (שנוי-מפלגת המרכז):

- - -

פ' גולדשטיין

היו"ר ש' הלל:

חבר-הכנסת זיידן עטשי, יש לו חצי דקה בלבד. תן לו לשאול ולרדת. בבקשה.

פנחס גולדשטיין (הליכוד):

האם ראש הממשלה יכול לקבוע לאור הציטטות מדברי העתונאי אמנון קפליוק שהוא הביא בדבריו, שמדיניות אש"ף וראש אש"ף יאסר ערפאת כלפי ישראל, כולל חיים, מתים, נעדרים ושבוים, לא השתנתה? תודה.

היו"ר ש' הלל:

תודה.

רשות השאלה לחבר-הכנסת שבח וייס, במסגרת של דקה אחת ואני מבקש שזו תהיה אמנם רק שאלה.

שבח וייס (המערך):

אני חושב שזה יהיה עוד פחות מדקה.

אדוני ראש הממשלה, תשובתך הבהירה נושא שהיה מאוד חשוב להבהרה ואני מעריך את המאבק של ממשלת ישראל להחזרת גופות החיילים והנעדרים אל הארץ. אבל אחרי הכל, כאשר במבחן המוסרי שאנו העמדנו בו את אש"ף הם לא עמדו, האם יש בדעתך לבחון מחדש את החלטת הממשלה כדי שאנחנו ננקוט כאן עמדה עצמאית וכדי שבמבחן המוסרי הזה אנחנו נעמוד ובחשבון ההיסטורי המצטבר תצא צדקתנו.

שאלתי הקונקרטית היא: האם אחרי הכל כאשר נהגתם לפי דעתי כשורה, אין בכל זאת טעם לשנות את ההחלטה למרות הסרבנות של אש"ף?

היו"ר ש' הלל:

האם כבוד ראש הממשלה רוצה להשיב? בבקשה.

ראש הממשלה ש' פרס:

אני רוצה להעיר לתבר-הכנסת יוסי שריד שקוואסמה אם הוא אמנם שחוט, איננו שחוט על-ידי ישראל. הוא קורבן של היד הערבית וצריך גם כאן בטרמינולוגיה להבחין היטב במה מדובר.

גם אני הכרתי את פאהד קוואסמה בהיותו עדיין אגרונום בממשל הצבאי ואז-כך כשנבחר גם להיות ראש העיר תברון בבחירות מסודרות, חשאיות ודמוקרטיות. הוא נטל אז על עצמו לא להשתתף בפעולות אש"ף בדרך כלשהי ואינני יודע מדוע אזר-כך הוא סר מהחלטתו זו. אין חילוקי דעות על כך שהוא שחוט על-ידי בני העם הערבי. לנו אין כל קשר וכל מעורבות באירוע הזה.

אני מסכים גם שישראל היא די חזקה כדי לעשות ז'סטה אנושית ולא היה לנו כל קושי לעשותה. אבל ישראל היא גם ארץ אנושית ואני רואה לנגד עיני את ההורים העוסקים יום ולילה בשברון לב בחיפוש אחרי יקיריהם הנעדרים וגם מגיעים אלינו בדרך הטבע. גם להם צריך לתת תשובה.

לא אנו הכנסנו את המשחק הזה. הייתי רוצה שנחיה במערכת יחסים שונה מזו הקיימת. אבל גם תמורת גויות ביקשו מאתנו שנשחרר רוצחים.

אחרי כן תב

ש' פרס

עכשיו אני רוצה להגיד כך: אם לפאהד קווסמה היו דעות כלשהן בנושא הפלשתיני, הוא היה רשאי לדגול בהן. זה דבר אחד. הוא הצטרף באופן פורמלי להנהגת ארגון, שלא רק שהיא דוגלת בטרור אלא לפי מיטב ידיעותי מתכננת ועוסקת למעלה מכל ספק בטרור נגד נשים, ילדים ואנשים אחרים חפים מפשע. זה ארגון אשר נתן הוראה לאנשיו לעקור עצים, לשרוף שדות, לרצוח ילדים ונשים. אינני יכול להגיד שאני נייטרלי בעניין זה ושאין זה מעניין אותי. זה מעניין אותי מאוד. אין זה ויכוח פוליטי. אף על פי כן, כפי שאמרתי, היינו מוכנים לאפשר את החזרת גוויתו של קווסמה. נכונות זו עומדת גם היום.

אנחנו צריכים לתת תשובה גם להורים שלנו, גם למשפחות שלנו שהכאב שלהם הוא כאב שקשה לתארו. מבחינה זו, חבר הכנסת פנחס גולדשטיין, לפי מה שאני יודע, המדיניות של אש"ף לא השתנתה.

אני גם רוצה להגיד לחבר-הכנסת שבח וייס שהחלטת הממשלה עומדת בעינה. שום שינוי בהחלטת הממשלה לא ישנה את המצב. קווסמה איננו בחיים ואני חושש שחלק מהם אינם בחיים. על כן ההצעה בעינה עומדת ואין בדעתנו לשנותה.

היו"ר ש' הלל:

אני מודה לראש הממשלה.

אנו עוברים לשאלתה בעל-פה של חבר-הכנסת מיכאל איתן, ואבקש מכבוד שר העבודה והרווחה להשיב לשאלתה זו.

שושנה ארבלי-אלמוזלינו (המערך):

- - -

פנחס גולדשטיין (הליכוד):

לא הייתם קודם ולא שמעתם.

היו"ר ש' הלל:

אני מצטער. הדברים רשומים בפרוטוקול, ומי שאיחר יטריח את עצמו ויקרא אותם. הם גם כתובים בהחלטה של ועדת הכנסת. הדברים כתובים גם פה וגם שם ואפשר להסתפק בזה.

זרקור למזרח התיכון

תאריך:

אל: רח"ל מחזון כ"ס

ב' בשבט תשמ"ה
24 בינואר 1985

דו"ח מס' 47, כרך 12

נושאי מוקד

אש"פ נתון למרותו של ערפאת - ניצחון למתינות ?
(נספח לזרקור 44-כרך 12) *

המסר שיצא מעמאך

"הכנס ה-17 של 'המועצה הלאומית הפלסטינית' (המל"פ) ננעל אמש באימוץ מצע מתון יותר מאי פעם בעבר" - דברי דיוויד הירסט, גרדיין (30.11.84).
משקיפים מערביים אחרים חלקו שבחים לכינוס המל"פ בעמאך - "מועצת ערפאת" ממנה נעדרו יריביו באש"פ, טענו כי העדרם של "קיצוניים" כג' ורג' חבש, נאיף חוואתמה, אבו-מוסא ואחמאד ג' יבריל איפשר למועצה לאמץ "קו ערפאתי טהור", עצמאי מהלחץ, שהיה אלמלא כן מופעל ע"י "הראדיקלים".
למעשה, הסעיף החמישי בחלק השני של החלטות המל"פ ה-17, שנוסחו בהשראת ערפאת, קובע, בהתייחס ל"מולדת הכבושה": "המל"פ מצדיעה לעמידה האיתנה של עמנו באדמות הכבושות של 1948 (הדגשת העורך) ולנסיונותיהם להדוף את הטרור המופעל נגד אחינו באום אל-פחם, טייבה, המשולש, הגליל והנגב (כולם בישראל שלפני 1967! - הערת העורך). המל"פ גאה במאבקם אשר חיזק את זהותם כמרכיב בלתי-נפרד מהעם הפלסטיני".
ב-18.12.84 אף קרא ערפאת למשתתפי פסגת שרי החוף המוסלמים, שהתכנסה בצנעא (א-שרק אל-אווסט הסעודי) "לבצע את החלטות הפסגה המוסלמית בטאיף (1981), שהכריזו על ג'יהאד לשחרור ירושלים ומקומות קדושים אחרים למוסלמים בפלסטין" (נא ראה זרקור 44-כרך 12 על "ערפאת והג'יהאד").
שליחו של ערפאת לאו"ם וחבר בכיר במל"פ בוועידה המרכזית של אש"פ זְהַדִי לַבִּיב טַרְזִי, שזכה למוניטין של מתון בקרב עיתונאים מערביים, רומז לרקע ההסטורי להחלטות המל"פ, המשקף את יסודות מהותו של אש"פ (א-שארק אל-אווסט 16.9.84): "לא נרשה לאיש להתייחס לבעיה הפלסטינית כאילו מקורה ב-1967 או 1973. שורשי הבעיה הפלסטינית נעוצים ב-1917 ו-1922... (הדגשת העורך) - על העולם לחשוב על שלום במונחים של מימוש הזכויות הקבועות של העם הפלסטיני...".

מחלקת מעקב

* נא ראה זרקורים 44, 29, 3-כרך 12; 100, 76, 67, 56, 42, 33, 18, 13, 4-כרך 11; 93, 86, 79, 68, 62, 39, 36, 14, 8, 2-כרך 10.

מרכז ההסברה טל. 02-536 933/4 ירושלים

"זכותם של הפלסטינים לשוב לבתיהם ולרכושם, אם בחיפה או בשכם... פרושו של דבר, שעל ישראל לוותר על השטחים הכבושים, כולל 'שטחים שהוענקו לה ע"י האו"ם (בהחלטת החלוקה 1947! - הערת העורך).

התמקדות זו של ערפאת וטרזי על "השטחים שנכבשו ב-1948" נראית ברורה לאור ההחלטה האחרונה של ועידת היסוד של אש"פ ב-28.5.64 (3 שנים לפני שנוצר המונח "שטחים שנכבשו ב-1967"): "אש"פ לא יטען לריבונות על הגדה המערבית ולא על רצועת עזה ולא על אל-חמה" (שנשלטו אז ע"י ירדן, מצרים וסוריה בהתאמה). העם הפלסטיני ישיג הגדרה עצמית לאחר השלמת שחרור המולדת". ברוח דומה מבהיר אבו-ג'יהאד - סגנו הראשון של ערפאת, מתוך בעיני משקיפים מערביים וידוע בקשריו הקרובים עם המלך חוסיין וביחסיו המעורערים עם אסד - את הגבולות הגיאוגרפיים של "המולדת": "אנו מוטרדים אותו הסכם (עדן, יוני 1984) להמוני הפלסטינים באדמה הכבושה, בגליל, בנגב, במשולש ובירושלים ('אדמות כבושות מ-1948') הגדמ"ע ועזה...". (היומון הירדני א-ראי 14.7.84). כך גם ב-27.8.84 אמר אבו-ג'יהאד ל"אל-יום א-סאפ", שבועון פרו-אש"פ הישראלי בפריז: "אנו תומכים במאמץ מתואם של אחינו בשטחים הכבושים של 1948" (בהתייחס ל-2 המפלגות הערביות ברובן המיוצגות בכנסת - הערת העורך). מכאן גם התיאור הבא של ג'יין רוזן מהנ.י.טימס (16.9.84): "כשהוא יושב במשרדו, באחד מימי סוף הקיץ, מדבר טרזי, משקיף אש"פ באו"ם על חייו בניו-יורק. על הקיר שמאחורי שולחן הכתיבה שלו תצלום של ערפאת, מפה של פלסטין עם גבולות טרום-1947, לפני שקמה מדינת ישראל...". יש במפה זו, כמו גם בסמלי אש"פ, כדי לשרטט - יותר ממלל "ראדיקלי" או "מתון" - כלשהו - את שורשיו, את קוי התיחום והיעדים האידאולוגיים של אש"פ. להלן דוגמאות מעטות:

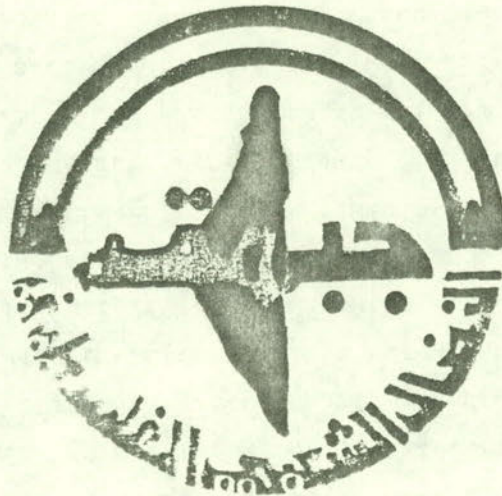
המועצה הלאומית הפלסטינית, המושב ה-17

חזית השחרור הפלסטינית

חזית המאבק העממי

שבועון אש"פ

**FALESTINE
AL THAWRA**
P.O.Box 4179
Nicosia - Cyprus

במרכז סמלי כל אירגוני אש"פ מצוייה מפת ארץ-ישראל המנדטורית - מהים התיכון עד נהר הירדן.

אישור מיוחד למרכזיות האמנה הפלסטינית

המושב ה-17 של המל"פ, בניצוחו המלא של ערפאת, כלל בחלק הראשון של החלטותיו המדיניות את הקריאה ל"דבקות באמנה הלאומית הפלסטינית ובהחלטות כינוסי המל"פ הקודמים" (א-דוסתור הירדני 30.11.84).

היו"ר הנבחר החדש של המל"פ, איש אמונו של ערפאת, השיח' עבד אל-חמיד א-סאיח מאשר בראיון לשבועון הלבנוני א-דוסתור (10.12.84) את נאמנותו האישית ל"אמנה הלאומית הפלסטינית (1968) ולהחלטות מושבי המל"פ הקודמים". בראיון לאל-ח'וואד'ת' הלבנוני (14.12.84) הוא טוען כי "איננו שוללים את זכות היהודים שגרו בפלסטין לפני 1948 לחיות בה כאזרחים". אמירה זו תואמת את סעיף 6 באמנה: "היהודים שגרו בפלסטין עד לתחילת הפלישה הציונית יחשבו פלסטינים" (על-פי ההודעה הרשמית של אותו מל"פ הכוונה ל-1917). היא תואמת גם את סעיף 20 באמנה (וכן את עקרון הד'ימה - חסות - באסלאם, המסדיר את מעמד המיעוטים בחברות המוסלמיות, כפי שנדון בזרקור 43, כרך 12), השולל מהיהודים זכויות לאומיות כלשהן, תוך הכרה בכמה זכויות של יהודים כפרטים בלבד: "טענות לקשרים הסטוריים או דתיים של יהודים עם פלסטין סותרות את העובדות ההסטוריות ואת התפיסה האמיתית של מדינה. היהדות בהיותה דת אינה לאומיות עצמאית, היהודים גם אינם מהווים לאום יחיד עם זהות משלו; הם אזרחים של המדינות להן הם משתייכים".

א-סאייח מוסיף (א-דוסתור), כי "לא נסרב ללחוץ את ידו של יהודי כל עוד הוא איננו ציוני... הציונות היא תנועה פוליטית גזענית. אנו מקבלים בברכה דו-קיום איסלמי-יהודי-נוצרי".

א-סאייח לא סוטה בכך מהקו שנקבע בסעיף 22 של האמנה: "הציונות... היא גזענית וקנאית באופיה, תוקפנית, התפשטותית וקולוניאלית במטרותיה; פשיסטית-נאצית בשיטותיה. ישראל היא מכשיר בידי התנועה הציונית... בלב המולדת - ערבית... כדי להלוס בתקוות האומה הערבית לשחרור, אחדות וקידמה... שחרור פלסטין יחסל בה את הנוכחות הציונית והאימפריאליסטית..."

אחמאד צדקי א-דג'אני, אף הוא מקורבו של ערפאת, חבר הועד הפועל של אש"פ, מבלה חלק גדול מזמנו בקהיר ונחשב למתון ע"י משקיפים מערביים. הוא כותב על "האמנה" באל-אהראס הקהירי (20.6.84): "... לא רק שאנו דוחים כל נסיון לשנות את האמנה, אלא אנו קובעים שוב את דבקותינו בה... סעיף 19 באמנה עוסק בחלוקת פלסטין מ-1947 ובהקמתה של ישראל. הוא מצהיר כי אלה בטלים ומבוטלים, מאחר שאינם תואמים את שאיפות העם הפלסטיני ואת זכותו הטבעית למולדת" (סעיף 19: "חלוקת פלסטין משנת 1947 והקמת ישראל הן בטלות מיסודן, אחת היא כמה התמידו להתקיים, שכן הן נוגדות את רצון העם הערבי הפלסטיני ואת זכותו הטבעית על מולדתו, וסותרות את העקרונות הכלולים במגילת האו"ם ובראשם - זכות ההגדרה העצמית" - הערת העורך);

"סעיף 20 של האמנה (ממשיך דג'אני) שולל את תוקפה של הצהרת בלפור מ-1917 ושל המנדט הבריטי על פלסטין, וקובע כי היהדות אינה לאומיות".

דג'אני אף מפריך את הסברה המקובלת במערב, כי רק סעיף אחד מבין 33 סעיפי האמנה קור להשמדת ישראל. הוא מדגיש, כי "4 סעיפים עוסקים בשחרור פלסטין; 7 סעיפים נוספים עוסקים בהסטוריה הפלסטינית בת-זמננו, כולל המאבק המזין לשחרור פלסטין... 7 סעיפים עוסקים במולדת".

לאור מרכזיות האמנה באסטרטגיה של אש"פ ניתן כמעט לאמר, כי אש"פ הוא אמנה שיש לה אירגון. יש לציין כי הנוסח הראשון של האמנה קדם להקמת האירגון ב-1964; היא אפשרה קיום מכנה משותף אסטרטגי, שילכד יסודות יריבים זה לזה; היא משמשת כמלט המונע את התפוררות האירגון. האמנה איננה ביטוי לאידיאולוגיה של קבוצה ראדיקלית ו/או שולית כלשהי באש"פ. היא מהווה ניסוח של המהות היסודית - האידיאולוגית, הפוליטית, הגיאוגרפית וההסטורית - של האירגון כולו.

מדיניות השלבים

לבסוף, באשר לנכונותו לכאורה של אש"פ, הנתון למרותו של ערפאת, לקבל מדינה פלסטינית המצטמצמת ל"שטחים הכבושים של 1967", ראוי לפנות לדברי ח'אלד אל-חסן, מהבולטים ביותר בין חברי הועדה המרכזית של אש"פ, וראש הועדה לעניינים בינלאומיים של אש"פ, אחד מיועציו הקרובים והותיקים של ערפאת (מאז הקמת הפתח' ב-1959, 8 שנים לפני מלחמת ששת הימים!).

בראיון ל"א-דוסתור" הירדני ב-2.12.84 הוא מסביר, כי "אנו דוחים כיום את עקרון המו"מ. אנו דוחים אותו בנסיבות מסוימות, אך עשויים לאמצו אם הנסיבות ישתנו... לכל מאבק שתי אסטרטגיות - ישירה ועקיפה. האסטרטגיה הישירה ננקטה במלחמת העולם ה-2 עד לכניעתו הבלתי מותנית של האויב. אסטרטגיה כזו אינה ניתנת לאימוץ ע"י גורם חלש. מצד שני, האסטרטגיה העקיפה מפעלת כאשר הנסיבות מגבילות את הכח העומד לרשות הגורם הנלחם... כל מי שנוקט את האסטרטגיה העקיפה, חייב לתכנן את המאבק בהתאם לשלבים שונים.

"כל יעד-ביניים מהווה צעד לעבר המטרה הנכספת. אש"פ נוקט בעקרון השלביות. מטרתנו היא להקים מדינה דמוקרטית פלסטינית, בה מוסלמים, נוצרים ויהודים יחיו ביחד. איננו יכולים לוותר על מטרה זו, שהיא כרגע בלתי-נתנת-להשגה... כל עס, שמרצונו מוותר על מחצית ממולדתו, מאבד את זכותו על המחצית השנייה".

אבו-אייאד, שהוא סגנו השני של ערפאת, ואחראי למינוח הביטחון של אש"פ, נותן אף הוא ביטוי לתאוריה של ח'אלד אל-חסן: "אש"פ מוכן לקבל הסדר בדרכי שלום, שיממש את השאיפות להקים מדינה דמוקרטית עצמאית בגדמ"ע ובעזה, בה מוסלמים, נוצרים ויהודים יחיו יחדיו. זה יהיה הסדר זמני, שנועד להקל את העול מעל העם הפלסטיני" (אל-ווען הכוונתי 19.12.84). מדינאים ועיתונאים במערב, המעריכים את תפקידה של מדיניות השלבים * באסטרטגיה של אש"פ, ימצאו אולי עניין בדברי שפיק אל-ח'ות, עוזר ותיק של ערפאת, ראש משרד אש"פ בבירות וחבר רב-השפעה בועדה המרכזית של אש"פ. "סבורני שהקמת מדינה פלסטינית על חלק מהאדמה הפלסטינית אינה מהווה ויתור על המטרה האסטרטגית. חבל שישראל מבינה זאת... ויודעת, כי הקמת מדינה כזו מהווה את התחדשותה של הזהות הפלסטינית ואת ראשית הסוף של ישראל" (אל-אנבא הכוונתי 20.3.83).

* נא ראה זרקורים 44, 29, 3-כרך 12; 99, 76, 56-כרך 11.

זרקור למזרח התיכון

אל: רב"ה שמשון פרס

תאריך:

כ"ט בכסלו תשמ"ה
23 בדצמבר 1984

דו"ח מס' 44, כרך 12

נושאי מוקד

אש"פ - תפנית לעבר מתינות *

גישת המערב

"גורם נוסף מסבך את תפקיד ארה"ב בתהליך השלום ^{תנאי} מזכר ההבנה משנת 1975 עם ישראל, המחייב את ארה"ב לא להכיר או לנהל מו"מ עם אש"פ, אלא אם יקבל את החלטה 242 ויכיר בזכות הקיום של ישראל... אישית, זה זמן רב אני סבור, כי דו-שייח כזה היה משמש הזדמנות לנצל את המחלוקות הרדומות בתוך אש"פ, בין הדוגלים בטרור ודוחים את עצם רעיון השלום עם ישראל, לבין אלה המוכנים לנקוט עמדה פרגמטית יותר וקיצונית פחות..."

"אמירה זו של אלפרד אתרטון, עוזר שר-החוץ האמריקני לשעבר לענייני המזרח הקרוב (פוזיין אפירס, גיליון קיץ 1984), משקפת את התפיסה הרואה בכך שאש"פ פשוט אינו מצליח לבחור במדיניות חיובית וברורה, את הגורם המונע דו-שייח בין אש"פ לישראל; כאילו הבעיה היא של מדיניות או קו פעולה מסויים המפריד בין הצדדים.

גישת אתרטון אל אש"פ מניחה גם, כי שינוי באירגון זה לעבר נימה או רמת רטוריקה מתונה יותר, ישקף גם שינוי באסטרטגיה.

גישת אתרטון כלפי אש"פ מאפיינת משקיפים מערביים רבים הסבורים, כי ע"י כינוס "המועצה הלאומית הפלסטינית" (המל"פ) ה-17 ברבת-עמון (נובמבר 1984), נטש ערפאת כביכול את הדגש על "השטחים הכבושים של 1948" (ישראל שלפני 1967) והעתיק את מוקד האסטרטגיה שלו ל"שטחים הכבושים של 1967".

למעשה, לפני כמעט כל כינוס של המל"פ, ניתן למצוא ללא קושי מקבץ דומה של תחזיות והערכות - המלוות גם כל פגישה רשמית של ערפאת - ונמצאות תלושות כל-כך מהמציאות; הנחות היסוד שהצמיחו אותן נותרות למרות זאת ללא שינוי.

* נא ראה גם זרקורים: 29, 3-כרך 12; 100, 76; 67, 56, 42, 33, 18, 13, 4-כרך 11; 93, 86, 76, 62, 39, 36, 20, 14, 8-כרך 10.

מחלקת מעקב

מרכז ההסברה טל. 02-536 933/4 ירושלים

השקפת ערפאת

ערפאת עצמו במהלך נאום הפתיחה שלו במל"פ האחרון (רדיו רבת-עמון 23.11.84) סטה ממנהגו לנקוט ניסוחים המסבירים את אוזן השומע המערבי ואמר כי "עמנו, כולל תושבי השטחים הכבושים מאוחד מאחורי אש"פ ומגן על חוקיותו. נסיר כובעינו בפני עמנו מהגליל עד עזה והנגב, טריפולי, ירושלים וירמון, וכל יתר ריכוזי הפלסטינים..."

ב-28.11.84 הוא אמר (הטלויזיה הירדנית): "עמנו ביפו, חיפה, שכס וחברון נושא עיניו למועצה לאומית זו ומצפה להפגנת מנהיגות חזקה". במסיבת עיתונאים בעמאן (27.11.84) התיחס ערפאת לגליל כאל "צפון פלסטיני" והעיד בכך על הקשר השורשי בין אש"פ (במהותו הבסיסית הקבועה ובאסטרטגיה שלו, מעבר למדיניות או טקטיקות משתנות), לבין "השטחים הכבושים של 1948".

בראיון שהעניק ב-28.10.84 למאנדיי מורנינג הלבנוני, התיחס ערפאת לנושא יחסי אש"פ עם ערביי ישראל במילים אלה: "אנו יכולים לטעון בצדק שכוננו יחסים מיוחדים עם כל הכוחות המתקדמים והדמוקרטיים בתוך השטחים הכבושים; יחסינו עם רק"ח ועם 'החזית המתקדמת'. בראיון לנוסד קירקאס מ"הסנדיי טלגרף" הבריטי (15.4.84) מתאר ערפאת את 'החטא הקדמון' ל...1917: "די אם נזכור את 'הצהרת בלפור' (נובמבר 1917), הפשע החל באותו הרגע".

על כך שמהות שאיפותיו של אש"פ (להבדיל ממלל 'מתון' או 'קיצוני') והאסטרטגיה שלו מושרשות ב"שטחים הכבושים של 1948", ניתן ללמוד מתוך ההסטוריה שלו (אירגון "הפתח" של ערפאת נוסד ב-1959), מזהותם ומוצאם של מרבית מקבלי ההחלטות שלו (נא ראה זרקור 29-כרך 12).

מוסכמה מקובלת במזה"ת מבוטאת בדברי אישיות ירדנית רבת-השפעה כיו"ר הפרלמנט עאכף אל-פאייז וחבר אותו פרלמנט סאמי ג'ודה: "על אש"פ להתמקד בשחרור פלסטיני ולא בשחרור הגדמ"ע, שכן אש"פ הוקם ב-1965, לפני כיבוש הגדמ"ע (ב-1967)...; המניע העיקרי שדחף להקמת אש"פ היה שחרור השטחים שנכבשו בשנים 1948/9. האירגון לא הוקם על מנת להתערב בענייני הגדמ"ע, שהיתה אז מחוץ לגבולות המדינה הציונית" (אל-וֹטֵן אל-ערבי הלבנוני 17.2.84; צאות א-שעב הירדני 17.9.84 בהתאמה).

ערפאת והג'יהאד

"קראתי לג'יהאד בפגישת הפיסגה האיסלמית בלאהור ב-1974. אבל אני מצטער לומר שלא עלה בידי להוציא באותה פיסגה החלטה הקוראת לג'יהאד להגנת מקומותינו הקדושים ואדמותינו. חזרתי על תביעת לביפסגת טאיף ב-1981... הפיסגה האיסלמית אמנם פירסמה החלטה כזו, אך זו מעולם לא בוצעה... (ערפאת לירחון "עראביה", לונדון, אוגוסט 1984).

על משמעות הג'יהאד בתפיסתו של ערפאת (שהיה חבר פעיל באגודת "האחים המוסלמים") ניתן אולי ללמוד מהפרק השני בסיפרו של המזרחן הנודע פרופ' ברנארד לואיס, "גילוי אירופה ע"י המוסלמים" (אנגלית, וויידנפלד אנד ניקולסון, לונדון 1982):

"בהשקפת העולם המוסלמית נחלקת האנושות באופן בסיסי ל'ארץ האיסלם' (דאר אל-איסלם) ו'ארץ המלחמה' (דאר אל-חֶרֶב). הראשון כולל את כל הארצות בהן החוק המוסלמי שליט... השני כולל את יתר העולם. כפי שיש רק אל אחד במרומים, כך יכול להיות רק ריבון אחד וחוק אחד עלי אדמות. במצב אידיאלי נתפסת 'ארץ האיסלם' כקהילה אחת ויחידה, הנשלטת ע"י מדינה אחת ובראשה ריבון יחיד. מדינה זו חייבת לסבול ולהגן על הלא-מאמינים, הבאים באמצעות כיבוש ונחת שלטונה, בתנאי כמובן, שאינם עובדי אלילים, אלא בני אחת הדתות המותרות. הגיונו של החוק המוסלמי אינו מכיר, עם זאת, בקיומה הקבוע של ישות פוליטית כלשהי מחוץ לאיסלם.

"בבוא העת תקבל, לדעת המוסלמים, כל האנושות את דת האיסלם או תכנע לשילטון מוסלמי. בינתיים חובתם הדתית של המוסלמים היא להאבק עד שמטרה זו תוגשם.

"מאבק זה נקרא בפי אנשי ההלכה המוסלמים 'ג'יהאד', מילה ערבית שפירושה מאמץ או מאבק. מי שממלא חובה זו נקרא 'מוג'אהד'. המילה מופיעה כמה פעמים בקוראן במובן של יציאה למלחמה נגד הכופרים... בין 'ארץ האיסלם' ו'ארץ המלחמה' היה על-פי השריעה, ההלכה כפי שנוסחה ע"י חכמי המשפט הקלסיים, מצב מלחמה, כחובה דתית והלכתית, שתבוא לסיומה רק כאשר כל האנושות תמיר את דתה או תשועבד. חוזה שלום בין מדינה מוסלמית למדינה לא-מוסלמית לא היה לפיכך אפשרי מבחינה משפטית. המלחמה, שתבוא לקיצה רק עם נצחוננו העולמי של האיסלם, אינה ניתנת לסיום; ניתן רק להפסיקה מטעמים של כרח או תועלת ע"י שביתת-נשק. שביתת-נשק כזו על פי אנשי ההלכה, יכולה להיות זמנית בלבד. אין להאריכה מעבר ל-10 שנים והיא ניתנת בכל עת לביטול חד-צדדי ע"י מוסלמים אשר עם זאת, מחוייבים על-פי ההלכה המוסלמים להודיע לצד השני מראש לפני חידוש מעשי האיבה.

"אפילו בתקופות שלום יחסי, מסחר עם הכופרים היה בלתי-רצוי. ההלכה המוסלמית מבחינה בין אותן פעולות שהן למעשה אסורות ('חראם'), לבין אלה שיש לגנותן ('מכרוה'). ... מרבית חכמי ההלכה הסכימו, כי הנימוק הלגיטימי היחיד עבור מוסלמי לבקר ב'ארץ המלחמה' היה פדיון שבויים. אפילו מסחר לא נחשב תכלית חיובית..."

רעיון "מיני פלסטיין" (נא ראה זרקורים 3-כרך 12; 100-כרך 11)
"המועמד שלי הוא השלום. אחרת יימשך מעגל האלימות במזה"ת לעד". התבטאות כזו של ערפאת, כפי שדווחה ע"י הבוסטון גלוב (8.7.84) מזכירה דברים שנכללו בטור הוול סטריט ג'ורנל (2.12.83) במדור "ביקורת והשקפה":

"אנו כה אוהבים את המילים האלה, שבו במקום אנו מגלים אהדה לכל אדם חכם מספיק להדביק על עצמו את התוויות. נעשינו בעניין זה גרועים ללא מחילה בעשיית הבחנות ובהסתכלות מאחורי המסכות!"

במילים אחרות משקיפים ומדינאים רבים במערב נוטים ליחס משקל מכריע למימד הסמאנטי של הרטוריקה (במיוחד כאשר זו תואמת את משאלות הלב...). הם אינם מייחסים את המישקל הראוי למימדים החשובים ביותר, הנוגעים לגיאוגרפיה, ההסטוריה, לפוליטיקה, לעדויות, אידיאולוגיה, דת וכו'.

כאשר מימדים אלה נלקחים בחשבון, ניתן לבחון את הרטוריקה לעומת המציאות במקום לקבל את הרטוריקה כמציאות עצמה. מתגלה אז כי הבנת המושגים כמו "שלום", "הגדרה עצמית", "דו-קיום" וכד' על-פי הגדרותיהם במילון "וובסטר" או "אוקספורד", היא בלתי מספקת ו/או מטעה. רצוי לשים לב למילונים המקומיים המזהתיים הרבים, המספקים הגדרות מדויקות יותר, השאובות מההסטוריה, הגיאוגרפיה, האידיאולוגיה וכו', המיוחדות לאזור. ההתמקדות המילולית של מנהיגי אש"פ לאחרונה ב"שטחים שנכבשו ב-1967" ("מיני פלסטיין"), נתפסה במערב כמגמה לעבר מתינות. ראוי על כן לשים לב להגדרה שנתן סגנו של ערפאת, אבו-אייאד, ל"מיני פלסטיין", כפי שמופיעה במילון 'אש"פ'; בנאומו במל"פ ה-17 ברבת-עמון (הטלוויזיה הירדנית 27.11.84) הסביר אבו-אייאד:

"אנו רוצים מדינה דמוקרטית חילונית על כל שטחה של פלסטין. מגנים אותנו על שאנו מסכימים לרעיון ועידת ג'נבה, אלא שיש שלבים בהם צריך לענות בחיוב. לכל שלב יש לגשת בהתאם לנדרש ע"י התנאים הקיימים. יש טקטיקה (לכל שלב). זכותי לנקוט צעדים שונים אבל תמיד תשאר המטרה הכוללת. אני יודע שכל אחד מאיתנו קשור לזכויות, שכן מהותי שנשיב לעצמנו כל חלק מפלסטין... אנו מאמינים שפלסטין מהנהר עד לים היא שלנו. הציונים לקחו אותה צעד אחר צעד ומוטל עלינו להשיבה צעד אחר צעד במסגרת תכנית עקבית...

"אני מציע ללמוד את התכנית שהוגשה ע"י המלך חוסיין, יש להכפיפה ל'תכנית המדינית' העקבית של אש"פ" (מינוח המכונה באש"פ ל"תכנית השלבים", שנתקבלה במל"פ ה-12 ב-1974, על-פיה השבת "השטחים הכבושים של 1967" תשמש קרש קפיצה לשני שלבים נוספים "לשחרור כל פלסטין" - הערת העורך).

ב-11.11.84 אמר אבו-אייאד ליומון הכווייתי אל-קבס: "אני יודע שעמנו ישיג מדינה פלסטינית עצמאית, שתסמל את ראשית שחרור המולדת כולה. היא (המדינה העצמאית שתשתרע על 23% בלבד מפלסטין) תהיה השלב הראשון ולא הסופי של השחרור, שלא יסתיים בגבולות אותה מדינה. המדינה הפלסטינית - אם תקום - תהווה את ראשית הסוף של ישראל. ענף זיית הוא חסר-ערך ללא גיבוי של הרובה".

ב-5.12.84 טען אבו-אייאד בראיון לאל-וואטן הכווייתי: "ישראל אינה מסכימה להקמת מדינה (פלסטינית) כזו, שכן ישראל מבינה שמדינה זו תייצג את קיצו של החלום הציוני".

משרד החוץ
המרכז למחקר
מדיני

ירושלים, ד' בטבת תשמ"ה
28 בדצמבר 1984
35/84

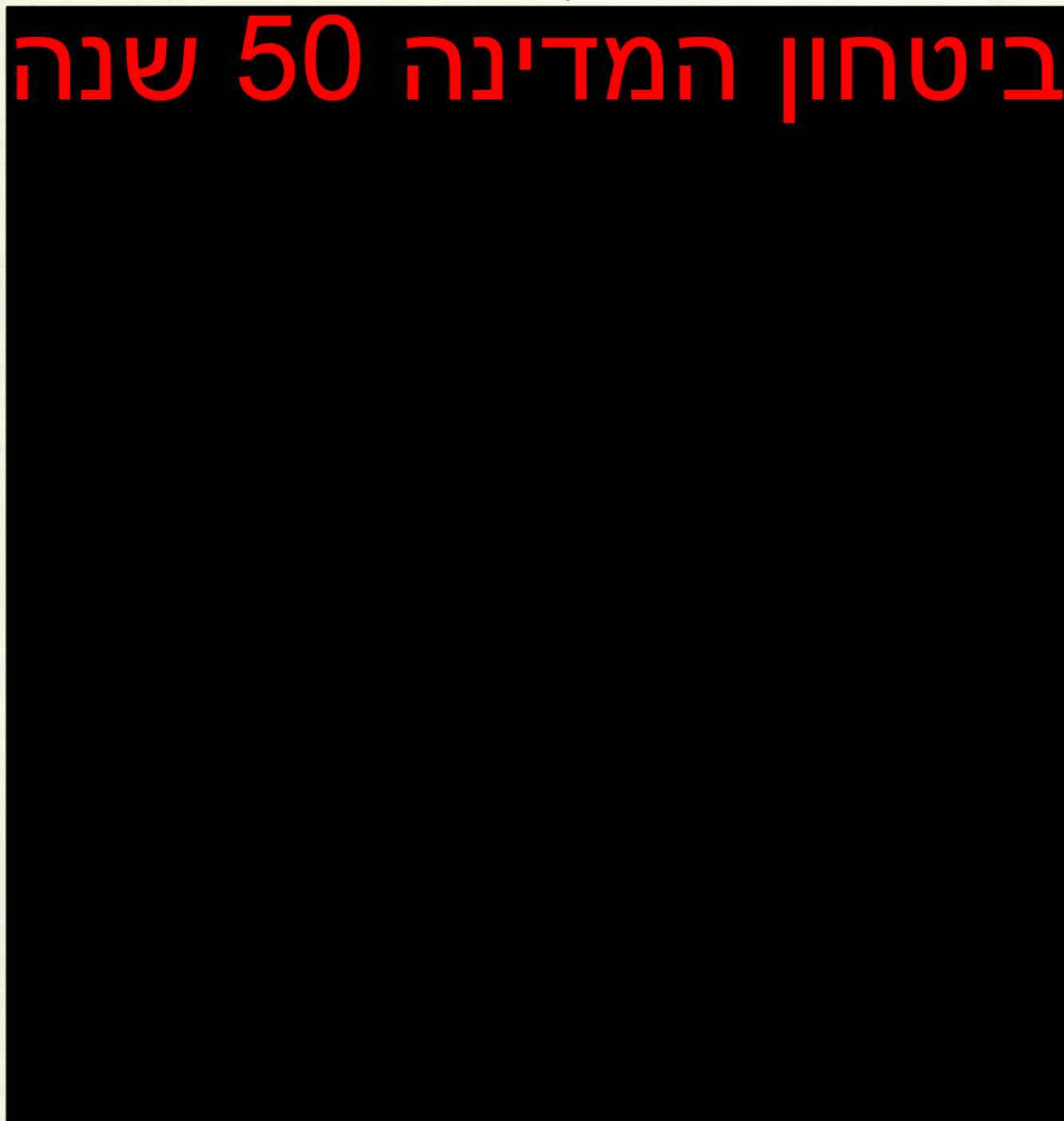
שְׁמוֹר

ביטחון המדינה 50 שנה

ביטחון המדינה 50 שנה

ביטחון המדינה 50 שנה

ביטחון המדינה 50 שנה

ביטחון המדינה 50 שנה

דף....!...מתוך...!...דפים

סוג בטחוני...שמו...

דחיות...רגיל...

תאריך וזי"ח. 27.11.30 דצמ' 84

מס' מברק...422

אל: המשרד

אל :- מצפ"א

הנדון :- ידיעה על מגעים עם אשי"פ

חשומת לבי הופנתה לכך שהידיעה באל קאוואט הכונית מה-18 דצמ', מתייחסת לכך שעוזריו של מרפי, ולא מרפי עצמו, נפגשו עם מילמן וקאווסמה. שאלתי את אבינגטון (מנהל הדסק בפועל) ולבקשתי הכחיש רשמית שעוזר כלשהו של מרפי נפגש עם השניים.

מל"ל

שהיה רחוק נפרד מן מנהל סמך מל"ל
מנהל רמ אמן

CONTEMPORARY MIDEAST BACKGROUNDER

to:

77/11

December 16, 1984

BACKGROUNDER # 199

THE PLO - A TURNING POINT TOWARD MODERATION?*

THE WESTERN VIEW

"A further factor complicating the US role in the peace process has been a 1975 memorandum of understanding with Israel, committing the US not to recognize or negotiate with the PLO, unless it accepted Resolution 242 and recognized Israel's right to exist... It has long been my personal view that such a dialogue would have been an opportunity to exploit the latent divisions within the PLO, between those who advocate terrorism and reject the very idea of peace with Israel, and those who are prepared to take a more pragmatic and less extreme approach..."

That assertion by Alfred Atherton, the former Assistant US Secretary of State for Near Eastern Affairs (summer 1984 issue of *FOREIGN AFFAIRS*) reflects the perception that it is simply a matter of the PLO failing to choose a clear and positive policy which has prevented an Israel-PLO dialogue; as if it is the issue of *policy* and a course of action which separates the two.

Atherton's approach to the PLO has also implied that a switch by that organization to a more moderate tone and level of *rhetoric* may imply a similar switch in *strategy*.

* For further information please refer to Backgrounders 184, 158, 154, 145, 121, 130, 110, 96, 87, 71, 66, 57, 48, 41, 34, 28, 20, 15, 10 and 1.

**Media
Analysis**

Center P.O. B 13169 Jerusalem 91131, Tel. 53 69 33/4

BACKGROUNDER # 199

Finally, Atherton's view of the PLO has characterized numerous Western observers who maintain that by convening the 17th PLO's Palestine National Council (PNC) in Amman (November 1984), Arafat has supposedly relinquished the emphasis on the "1948 occupied territories" (pre-1967 Israel), and shifted the focus of his strategy to the "1967 occupied territories."

In fact, it would be difficult to find another set of predictions and assessments - preceding almost every PNC conference, and accompanying many of Arafat's official meetings - that turned out to be so divorced from reality. Yet, the underlying assumptions that have generated them remain alive.

THE VIEW OF ARAFAT

Arafat himself - during the opening address at the recent Amman PNC conference (Amman radio, November 23, 1984) - deviated from his practice of using rhetoric plausible to the Western ear: "... our people, including the inhabitants of the occupied territories has united behind the PLO and has defended its legitimacy. Hats off to our people from the *Galilee* to Gaza, the *Negev*, Tripoli, Jerusalem and Yarmukh, and all other concentrations of Palestinians..." On November 28, 1984 he is reported to have said (Jordan television): "Our people in *Jaffa*, *Haifa*, Nablus and Hebron look upon this PNC and expect a demonstration of a strong leadership" (italics stand for "1948 occupied territories" - ed. note). During a November 27, 1984 press conference in Amman he referred to the Galilee as "northern Palestine," thus pointing at the inherent connection between the PLO (*its most fundamentally constant substance and strategy, rather than its changing policy and tactic*) and the "1948 occupied territories." In an October 28, 1984 interview with the Lebanese weekly *MONDAY MORNING* he addressed as follows the issue of PLO relations with *Israeli Arabs*: "We can rightfully claim to have established special relations with all the democratic and progressive forces within the occupied territories. Our relations with 'Rakah' and with the 'Progressive Front'" (two Israeli communist, anti-Zionist and national Arab parties represented at the Knesset, and mostly comprised of Arabs-ed. note). In an April 15, 1984 interview with Norman Kirkham of the British *SUNDAY TELEGRAPH* he dates the 'original sin' to ... 1917: "It is enough to remember the (November 1917) Balfour Declaration. The crime started from that moment."

That the substance of PLO's aspirations and strategy (notwithstanding its 'moderate' or 'radical' rhetoric) has its roots in the "1948 occupied territories", may be

BACKGROUNDER # 199

construed from its history (Arafat's Fatah organization was established in 1959) and identity of its major decision-makers (please see Backgrounder # 184). Such is the conventional Mideastern wisdom, as expressed by Akef al-Faiyez, the influential leader of the Jordanian Parliament, and by Sami Joda, a prominent Jordanian Parliament member: "The PLO has to focus on the liberation of Palestine and not on the liberation of the West Bank, since the PLO was established in 1965 before the (1967) occupation of the West Bank... The major motivation behind the founding of the PLO was the liberation of the territories occupied during 1948-49. The organization was not established in order to meddle in the affairs of the West Bank which was then outside the boundaries of the Zionist state" (the Lebanese weekly *AL-WATTAN AL-ARABI* February 17, 1984; the Jordanian *SAUT AL-SHAAB*, September 17, 1984 respectively).

ARAFAT AND THE JIHAD

"I called for Jihad at the Islamic Summit Meeting in Lahore in 1974. But I regret to say that I was not able to extract a resolution from that Summit calling for Jihad in defence of our holy places and our land. I repeated my demand at the Taif Summit of 1981... The Islamic Summit did issue such a resolution, but it has never been put into effect..." (Arafat to the monthly *ARABIA*, London, August 1984).

The meaning of Jihad as applied to Arafat (who was an active member of the Muslim Brotherhood) may be construed from Chapter 2 of *The Muslim Discovery of Europe*, by the internationally known Islamicist, Prof. Bernard Lewis of Princeton University (Weidenfeld and Nicholson, London, 1982):

"In the Muslim world view the basic division of mankind is into the House of Islam (*Dar al-Islam*) and the House of War (*Dar al-Harb*). The one consists of all those countries where the law of Islam prevails..., the latter is the rest of the world. Just as there is only one God in heaven, so there can be only one sovereign and one law on earth. Ideally, the House of Islam is conceived as a single community, governed by a single state, headed by a single sovereign. This state must tolerate and protect those unbelievers who are brought by conquest under its rule, provided of course, that they are not polytheists but followers of one of the permitted religions. The logic of Islamic law, however, does not recognize the permanent existence of any other polity outside Islam. In time, in the Muslim view, all mankind will accept Islam or submit to Islamic rule. In the meantime it is a religious duty of Muslims to struggle until this end is accomplished.

"The name given by Muslim jurists to this struggle is *jihad*, an Arabic word meaning effort or striving. One who performs this duty is called *mujahid*. The word occurs several times in the Qur'an in the sense of making war against the unbelievers... Between the House of Islam and the House of War there was, according to the *Sharia*, the Holy Law as formulated by the classical jurists, a state of war, religiously and legally obligatory, which could end only with the conversion or subjugation of all mankind. A treaty of peace between the Muslim state and a non-Muslim state was thus in theory juridically impossible. The war, which would end only with the universal triumph of Islam, could not be terminated; it could only be interrupted for reasons of necessity or of expediency by a truce. Such a truce, according to the jurists, could only be provisional. It should not exceed ten years and could, at any time, be repudiated unilaterally by the Muslims who, however, were obliged by Muslim law to give the other side due notice before resuming hostilities.

"Even during such periods of relative peace, traffic with the infidel was discouraged. Muslim law distinguishes between those actions which are actually forbidden (*haram*) and those which are regarded as reprehensible (*makruh*)... Jurists for the most part agreed that the only legitimate reason for a Muslim to travel to the House of War was to ransom captives. Even trade was not an acceptable purpose...

THE MINI-PALESTINE CONCEPT (please see Backgrounders 158 and 154).

"My candidate is peace. Otherwise, the cycle of violence in the Middle East will continue forever." Such a pronouncement by Arafat, as reported by the *BOSTON GLOBE* on July 8, 1984, brings to mind a December 2, 1983 Wall Street Journal column (Review and Outlook):

"We like these words so much that right away we start sympathizing with anybody clever enough to paste the labels on himself. We have become inexcusably bad at making distinctions and looking behind masks in these matters."

In other words, many Western observers and policy-makers have tended to consider mostly the semantic dimension of rhetoric (especially, when such rhetoric is consistent with one's wishful-thinking...); thus, failing to attribute due weight to the more important dimensions such as geography, history, politics, ethnicity, ideology, religion, etc.

The consideration of these dimensions enables one to examine rhetoric *against* reality, rather than taking rhetoric *for* reality. Moreover, it also reveals that considering the terms 'peace,' 'self-determination,' 'coexistence,' etc. against their definitions, as suggested by Webster or Oxford dictionaries, constitutes an in-

adequate and/or misleading practice. Preferably, one should take note of the numerous local Mideastern dictionaries which provide more accurate definitions deriving from the particular regional history, geography, ideology, etc.

Recent rhetorical focus by PLO leaders on "the 1967 occupied territories" (mini Palestine) has been interpreted in the West as a trend toward moderation. However, one may turn to Arafat's deputy, Abu-Iyyad, for a hint on the definition of "Mini Palestine" as found in the PLO's own dictionary. During his speech at the November 1984 PNC in Amman (November 26, 1984 Jordan television) Abu Iyyad asserted:

"We want a secular democratic state over the whole of Palestine. We are being condemned for going along with the idea of a Geneva Conference. However, during some stages one must respond in the affirmative. Every stage should be approached as is required by the existing conditions. There is a tactic (for every stage). I have the right to undertake different steps, but there is always the general goal. I know that each of us is attached to Jaffa, as it is essential that we will regain every piece of Palestine... We believe that Palestine *from the river to the (Mediterranean) Sea* is ours. *The Zionists took it step by step and it is incumbent upon us to retrieve it step by step* within a context of a consistent program...

"I suggest to study the plan submitted by King Hussein; however, it must be subject to the consistent 'Political Program' of the PLO" (a PLO terminology referring to the 'Phased Policy' adopted by the PLO in its 12th PNC in 1974, whereby the retrieval of the "1967 occupied territories" should serve as a springboard for two more stages "liberating the whole of Palestine" - ed. note).

On November 11, 1984, Abu Iyyad tells the Kuwaiti daily *AL-KABBAS*: "I know that our people will attain an independent Palestinian state which will signify the beginning of the liberation of the entire homeland. It (the independent state which will comprise of 23% of Palestine) will be the initial - and not the final - stage of liberation, which will not end at the borders of that state. The Palestinian state - if established - will constitute the beginning of the end for Israel. An olive branch is worthless without the backing of the rifle."

On December 5, 1984 he suggests to the Kuwaiti daily *AL-WATTAN*: "Israel does not accept the establishment of such a (Palestinian) state, since Israel realizes that it will represent the end of the Zionist dream."

..... 7730 '00

325

אדם: - מנן בראון

פאסט ארפי - א"פ

בפנקס 527 דהאל הולס
שמואל זאנזלער און תאודא שאל
א' ע' א' .

A: -- This report is absolutely untrue. There has been no change in our position regarding the PLO: We will not recognize or negotiate with the PLO until it recognizes Israel's right to exist and accepts UNSC Resolutions 242 and 338.

-- NOTE TO BRIEFER: There are discrepancies between the al-Qabas report and the Davar rewrite which will be addressed in Kuwait 6997, currently being transmitted to the Department.

75-

- ମୂଳ ଓ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି

BRIEFING

284/14.12.84/3.09.051(3.09.055)

PLO PRONOUNCEMENTS - SINCE PNC CONFERENCE

Following are several pronouncements that have been made by PLO leaders since the Palestinian National Council (PNC) conference in Amman ended on 29 November 1984. They demonstrate the correctness of Israel's assessment of the conference: no change in the PLO line.

Yasser Arafat, Kuwait News Agency, 4 December 1984:

"The road to Jerusalem is to be found in the adherence of the Arab nation to the military option. Escalation of operations on the occupied soil and from southern Lebanon - these are at the head of the PLO's priorities in the days ahead."

Yasser Arafat, in interview for *Ash-Shark al-Aussat*, pro-Saudi daily, London, 5 December 1984:

"A nation that gives up its military option does not deserve to live."

Abdel Hamid al-Sayegh, PNC Chairman, in interview for *Alaf-Ba'a*, Baghdad weekly, 5 December 1984:

"We must build up a united Arab military force on which the Arabs will be able to lean when they talk with the world about the retrieval of the Arabs' rights to Palestine...The aim of the Arabs must be not to give the Zionist foe any respite, (and this must be done) through a political and military struggle."

Hani al-Hassan, member, PLO Central Committee, in interview for *Al-Haliq*, Abu Dhabi daily, 4 December 1984:

"The Palestinian fighters are likely to resort to suicide actions using car-bombs...It is necessary to continue military operations against Israel, and this need not entail the maintenance of an open front, with tanks and cannon. The method used by our brothers in the Jihad organization has proved most effective."

Abu Jihad, head of PLO's military arm, in interview for *Al-Majallah*, pro-Saudi weekly, London, 1 December 1984:

"The PLO is always looking for possibilities to transfer arms to the inhabitants of the (Israel-administered) territories."

Terrorist Acts

A number of terrorist attacks and attempts, at the end of November and early in December, also point to the continuation of "business as usual" for the PLO:

- . On 28 November 1984, a large explosive device was discovered and neutralized in downtown Jerusalem.
- . On the same day, a bomb exploded in Petah-Tikva.
- . On 29 November 1984, Molotov cocktails were thrown at a civilian bus in Ramallah area.
- . On 3 December 1984, a 2-kg. explosive device was discovered and neutralized at a bus-stop in downtown Netanya.

אל: המשרד, נר: 135, מ: בריסל
 דח: מ, סג: ב, תא: 180984, רח: 1700

בלמים/מיד

אל: המרכז, לשאונבייל, הסוכרה/תכנים
 מאח: אגור, בריסל

הצהרות **טרפאת** בירחון הבלגי נואד-סוד מה- 15 בספטמבר.
 1. להלן נוסח דברי ההכחשה של גורם פלסטיני מתגול בתוניס
 באמצעות סוכנות הידיעות הצרפתית. נ סוכנות דויטש גם מפרסמת
 אותה הכחשה

UNE SOURCE PALESTINIENNE RESPONSABLE CITEE PAR L'AGENCE
 Wafa a' TUNIS A DECLARE LUNDY SOIR QUE LES PROPOS DE M.
 ARAFAT PUBLIES RECEMMENT PAR LA REVUE BELGE NORD-SUD, ONT
 ETE TOTALEMENT DEFORMEES.

APRES AVOIR RECONNU QUE ARAFAT A BIEN ACCORDE UNE
 INTERVIEW A LA REVUE BELGE, CETTE SOURCE PALESTINIENNE A
 AJOUTE QUE CES DECLARATIONS SONT DENUEES DE TOUT FONDEMENT
 ET CONTRAIRES A LA REALITE.

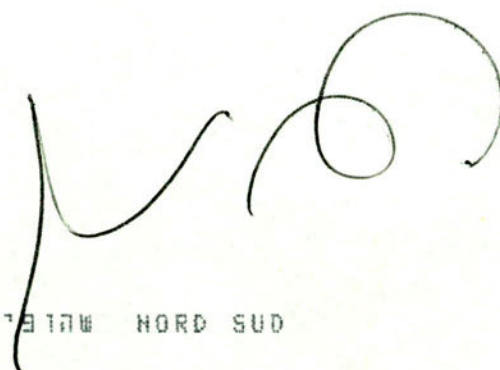
2. לידע/תכנס.

3. עד היום לא קלטנו תגובות ולא דברי פרשנות על הצהרות
 טרפאת.
 אגור.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

חפ: שהם, דהם, שהבט, מנכל, ממנכל, ד/מרכז, דס, אמן, ענוג, אירא,
אירב, ממד, יגד, מעט, הסברה

אל: המשרד, נד: 115, מ: בריסל
 דח: ב, סג: ב, תא: 170984, רח: 1200
 נד: ראיון טרפאת

NORD SUD שהופיעה

בלמס/בהור

אל המרכז, הסברה חכמים

מאת אמור

ראיון טרפאת

בירסון הפרנקופוני הבלגי
 1-15/9/84 בריסל.

1. להלן עיקרי הצהרות טרפאת:

ON TROUVE PARMI NOUS DES CHARETIENS AUSSI BIEN QUE DES MUSULMANS JUIFS: NAIM KHADER ETAIT UN CATHOLIQUE FERVENT. MGR HERARION CAPUCCI, EVEQUE DE JERUSALEM QUI FAIT PRISONNIER PAR LES ISRAELIENS ET EXPULSE DES TERRITOIRES OCCUPES EN 1977, LE CHEIKH ABOUTEIR, RELIGIEUX MUSULMAN REVOLUTIONNAIRE QUI A ETE ARRETE ET AHUD YADIV, OFFICIER ISRAELIEN ET CHEF DU FRONT ROUGE, QUI A ENTAME LA LUTTE MILITAIRE CONTRE ISRAEL.

L'OLF EST PLURALISTE ET ELLE EST ORGANISEE SUR UNE BASE DEMOCRATIQUE QUI RESPECTE L'IDENTITE DES DIVERS MOUVEMENTS QUI LA COMPOSENT ET QUI S'EFFORCENT D'ASSURER A CHACUN UNE REPRESENTATIVITE ET UNE VOIX AU CHAPITRE.

EST TOUJOURS DIFFICILE, AU COMMANDEMENT CENTRAL DE
CONTROLLER TOUT CE QUI SE PASSE SUR LE FRONT.
EN CE QUI CONCERNE LES AFFRONTEMENTS ARMES, ILS
CONSTITUENT LA CONSEQUENCE DIRECTE D'UNE PART LA TRAGEDIE
QU'A CONSTATUE L'INVASION BRUTALE ET INJUSTIFIABLE DU
LIBAN PAR ISRAEL ET DE SES CONSEQUENCES POUR L'OLP, ET
D'AUTRE PART D'INTERVENTIONS ETRANGERES DIVERSES.

APRES LES HEURTS ARMES, ELLE EST EN TRAIN DE REFAIRE SON
UNITE.

EN TANT QUE DIRECTION CENTRALE, NOUS SOMMES RESPONSABLES
DE TOUT CE QUE L'OLP FAIT. MAIS IL EST IMPOSSIBLE A UNE
DIRECTION DE POUVOIR CONTROLLER TOUT CE QUI SE PASSE.
AU SEIN DE L'OLP, NOUS SOMMES FIERS D'UNE CHOSE, CEST DE
LA QUI Y REGNE.

IL Y A ET AURA TOUJOURS DES TENTATIVES D' INGERENCES AFIN
DE CONTROLLER OU DE METTRE LA MAIN SUR L'OLP.

טל המודד

NOUS SOMMES EN ETAT D'AUTO-DEFENSE, ET NOUS LUTTONS CONTRE
L'OCCUPATION ET LE TERRORISME ISRAELIEN PLANIFIE.
COMME TOUT LE MONDE LE SAIT, ISRAEL A ORGANISE LES
MASSACRES DE SABRA ET CHATILLA QUI ONT FRAPPE LE MONDE
D'HORREUR.

ISRAEL EST UNE ORGANISATION TERRORISTE CONTRE LAQUELLE
NOUS NOUS DEFENDONS ET DEFENDONS NOS FRERES. NOTRE ACTION
N'EST QU'UNE ACTION DE RESISTANCE CONTRE L'OCCUPATION
DONC UN LEGAL SELON LA CHARTE DE L'ONU.

NOUS SOMMES CONTRE TOUTES LES OPERATIONS VISANT N'IMPORTE
QUEL OBJECTIF CIVIL.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ON RECONNAIT EN ISRAEL QUE LA RESISTANCE QUE NOUS AVONS
REUSSI A LUI OPPOSER AU LIBAN A CONSTITUE POUR NOS
ADVERSAIRES UNE MAUVAISE SURPRISE.

טל 1988 קדומי-1700

CETTE RENCONTRE EST UNE RENCONTRE POSITIVE, QUI A DURE
ENVIRON QUATRE HEURES ET DEMIES, ET PENDANT LAQUELLE ON A
DECIDE DE POURSUIVRE LE DIALOGUE SYRO- PALESTINIEN AFIN DE
PARVENIR A UN ACCORD GLOBAL PORTANT SUR LES QUESTIONS DES
DIFFERENDES ENTRE NOUS. LE POINT DE DEPART DE CETTE
CONCEPTION D'ENTENTE EST DE DEPASSER LES PROBLEMES QUI
EXISTAIENT ENTRE NOUS ET NOS FRERES SYRIENS, COMME NOUS
AVONS PU LE FAIRE EN 1976. JE SUIS SUR QUE NOUS Y
PARVIENDREONS.

טל מדיניות 1988

CE QUE JE VEUX, C'EST LA PAIX, CELA VEUT DIRE: UNE PAIX
JUSTE, BASEE SUR ET EMANANT DE LA LEGALITE ET DES DROITS
INTERNATIONAUX, ADOPTES PAR L'ONU.
L'OLP N'A PAS REJETE LES PROPOSITIONS FAITES DANS LE SENS
D'UNE PAIX JUSTE, ET QU'ELLE EST RESTEE FIDELE A CE QUE

5.84 ע"ל 336967 וולף ושות' ד"ע כ"ו FORMS

POUR LE MOMENT , ISRAEL N'ACCEPTE PAS CETTE PAIX .
NOUS SOMMES PRETS A NOUS RENDRE A TOUTE ' 'TABLE DE
NEGOCIATION ' ' , POURVU QUE NOUS PUISSIONS Y ETRE PRESENTS
EN TANT QUE TELS ET EN EGALX . NOUS ACCEPTON DE PRENDRE
PART A UNE CONFERENCE DE PAIX . TENUE SOUS L'EGIDE DES
NATIONS-UNIES , COMME A PARTICIPER A UNE NEGOCIATION
DIRECTE QVEC LES ISRAELIENS , ORGANISEE PAR CES MIMES
NATIONS- UNIES

LA PAIX , CEST UN DEFI QUE J'AVAIS PORTE A L'ELECTEUR JUIF DE LA BATAILLE DES ELECTIONS ISRAELIENNES. DE TELLES NEGOCIATIONS POURRAIENT PORTER SUR LA RECONNAISSANCE MUTUELLE DE DEUX ETATS: UN ETAT ISRAELIEN ET UN ETAT PALESTINIEN ET SUR LA PAIX ENTRE LES DEUX ETATS, CAR C'EST LA PAIX QUE NOUS VOULONS. LA PAIX, LA PAIX LA RECONNAISSANCE ET L'APPLICATIONS DE LA LEGLITE INTRNATIONLE.

2. נוסח הראיון בשלמותו בדיף שיגיעכם מחר.
אגון

פח: שהח, דהח, שהבש, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, דס, אמן, אירא,
אירב, מעס, הסכרה, וסו

ירירות ישראל - וושינגטון

המשרד

ס 2 2 2
דף 1... דף 2... דף 3... דף 4...
סוג בסחובי... שמור
דחיפות... רגיל
תאריך וז"ח, 1245, 5, דצמ' 84
... 51

ממ"ד

א"ש - ירון

עריכת ארון חיל I 5-5 לדצמ' 84.

השירות המליץ

1. תכנית המליץ לא תביאה לשינוי דרמטי אולם יצרה "מפגש של אינטרסים" בין 3 השחקנים המקצועיים במסגרת ירון אש"פ ומצרים, מפגש העשוי לקבל אופי אופרטיבי יותר בעתיד הרחוק כפי שצא לידי ביטוי בדור משותף.
2. תכנית היא של ירון מסגרת רופפת בין 3 נמרכיביקלעיל בה ממלאת ירון תפקיד של "איש ירון" בין אש"פ וירון וצריסומזה.
3. התכנית הקרובה תהיה הקופה של "ניצול" היזדמנויות" על ידי הגורמים הנ"ל כל אחד בתחומו.

ירון

4. "תגל חדש" שהופקד רוכב: עליו הוא רעיון הועידה הבינ"ל לא בתוכנה הסובייטי (תכנית בדינג'ב) אלא במהדור העדור זככסוך. מאחורי תפיסתו זו ניצב הרעיון של הסדר על בסיס 242 שחליף את שיטת הייצור אשר צד" עד כה.

5. תאריך שבו תיבדל דיון להבין סגולת זה פורום כזה אינו ראלי. הוא מנסה לפתוח את ערפאת באמצעות רעיון "הליכוד" כנטיק להיאסוף שלו" וכך להרחיקו עוד יותר מסוריה ולהביא להיפרדותו הסופית סתמי אש"פ בלב הסדר.

6. תגל המליץ (קרי הועה"פ) ל"תכנית השלוט" שלו במל"פ.

7. לוי"ו חיל העדור שחליף יצא רכך לקבל התלטה לאן פניו מועדות הוך כ 6-9 חודשים.

ירון

8. תחילת המליץ יתבצע ירחון של 1:0 במשחק הראשון עם אסד במסגרת "טורניר המוסך"

9. י, הוא הוכיח במל"פ שלפחות אלו שבאו, בראש ובראשונה

מן שכלל לא היה ברור מה כוחו האמיתי במחנהו.

10. המבצעים האמיתיים הם ביון ובדיקות. המנוף שהיה להם עד עתה על ערפאת נשטט מידית

היו מסכימים להשתתף במל"פ בין אם באלג'יר ואפילו ל"ק

ע"ת הוא הוכיח להם שבכווחו להסתדר בלעדיתם 2/..

5

-

14. אטו טעה בשיקול ובהערכה. חייב היה להימנע מלהגיע למצב של הכרעה (מל"פ) עם ערפאת ובמגרש לא שלו (ירדן).
15. היה עליו לבחור בטקטיקה של משיכת ערפאת באף על ידי נכונות לגלגל דו שיח אפילו ברמה של פקידים במטרה להוליך שולל את ערפאת ולמנוע כינוס של הפגנת תמיכה והזדהות איתו.
16. הסורים מ לים קוצר רוח לגבי הנעשה בלבנון. הערכת מילר שהשיקולים בעד הסכם הם בעלי משקל יתר מאשר אלה שנגדו. חשוב לו להוכיח שניתן גם אחרת, קרי ללא תמורה בעימות עם ישראל.
17. לדעתו, אמיל ג'ומיאל וג'ומבלאט סוחבים את עגין השיחות בנאקורה מכ"ל שאין להם עתה ככל הנראה אינטרס בנסיגה ישראלית. הרווחים הצפויים להם זעומים אם בכלל. הזוכה העיקרי ברי.

למה רחם שלמה מן הנהגות סתם נהגו כן לומר
מלי אבדן $\frac{1}{k} \cdot \frac{1}{k}$

ARTICLES FROM THE PRESS

281/14.12.84/3.09.077

DAILY
EXPRESS

THE VOICE OF BRITAIN

Saturday December 1 1984

IRA's £400,000 gift to Arafat

Arafat: UK visit off

EXCLUSIVE By MICHAEL EVANS Diplomatic Correspondent

A thank-you payment for PLO backing

THE IRA has handed over an astonishing £400,000 "gift" to the Palestinian Liberation Organisation.

It was in payment for the PLO's longstanding support of the IRA terror campaign in Northern Ireland. The cash, in U.S. dollar bills, was presented at an elaborate ceremony in Tunis.

Authoritative sources last night believed that most of the money came from NORaid, the American pro-IRA fund-raising body.

This startling evidence of the close

links between the IRA and the PLO—already recognised by British Intelligence—will shock NORaid contributors who think they are helping a purely Irish Republican effort.

Some Foreign Office officials were even prepared to sanction a visit to Britain by PLO chief Yasser Arafat next month to publicise his biography. Last night, it appeared the visit was off.

The payment was made not only for huge favours in the past, but also as an investment for future co-operation.

Ceremony

The extraordinary hand-over ceremony was only confirmed by Intelligence sources because of Arafat's professed desire to come to England.

According to the sources, two IRA men travelled to Tunis and met Arafat's "Foreign Minister," Farouk Maddoumi, on November 8 last year.

They took part in a convivial ceremony with him and other PLO people and the money was formally handed over with speeches on both sides.

אל: המשרד, נר: 314, ט: לוונדון
 דת: מ, סר: מ, תא: 291184, רח: 1800
 נר: מלפ

מידע/שמו

אל: אירופה 2, מרכז

מאת: היועץ המדיני, לוונדון

מלפ

משימה עם פירס, האחראי לנושא בפוראוף.

1. בפוראוף גם בדיעה שההחלטות אשר התקבלו במלפ' לא יישנו להצעת חוסיין. להליכה משופת. בפוראוף שמו לב שטרפאט בנואמו אף לא הרביר הצעת חוסיין ולא נתן למלפ' GUIDE LINES על אשר הוא מצפה מהמלפ'.
 נראה לבריטים שהדבר נובע לא רק מאי יכולתו הכדונית להחליט ו- AGAIN COMPLETE FAILURE OF LEADERSHIP אלא גם מפני שהוא וארגונו אינם מוכנים טריין לצעד כזה. די לו לטרפאט בצעד שנמל בכינוס המלפ' בעמאן. בפחח' עצמו יש התנגדות חוקה להליכה עם חוסיין ונראה שגם טרפאט אינו רוצה לתת לחוסיין לדבר בשמו ורוצה להמשיך בשמירת עצמאותו. יתר על כן, טרפאט לא ירצה להיות מואשם בכך שגרם לקרע סופי באשפי' מה גם שבקרוב י'הברית הדמוקרטית' נחגלו בקיעים, שאותם ירצה טרפאט לנצל במסגרת זו, שני-שליש מחברי ה- PLF למלפ' משתתפים בכנס וחיוואתמה אמר שלמרות שארגונו לא משתתף הרי המלפ' הוא חוקי. בכך רצה בנראה חיוואתמה למנוס סילוק אנשיו מהמלפ' אך גם הדאה הפיצול בקרב י'הברית הדמוקרטית'. לאור כל האמור צפוי שהחלטות המלפ' תהיינה מעורפלות כדי להשאיר כל האופציות פתוחות.

2. חוסיין בנואמו דרש מהמלפ' החלטה חד משמעית ובכך גם העמיד יוקרתו במבחן - שכן לא השאיר פתח נסיגה לעצמו. השאלה האם

משרד החוץ-מחלקת הקשר

- יידן לא יכלה לצפות שהמלפ' לא ייענה לקריאת חוסיין.
בפולדאוף ישנן שתי דיונות. חלק סבורים כי חוסיין הגיע להבנה מראש עם טרפאת על הליכה משותפת אך טרפאת בדרבו נסוג ברגע האחרון. דיעה אחרת, שבה גם מחזיק פירס, היא שלא היתה הבנה מראש בין חוסיין וטרפאת.
3. טרפאת ניצח בסיבוב זה במאבקו נגד סוריה וזאת גם לאור התמיכה הערבית שהיתה בו. במסגרת זו יצויין שהסעודים והורעת המשפמ' היו הרבה יותר חיוניים כלפי המלפ' מאה שניתן היה לצפות מראש.
4. אסד לא יצא מכליו כדי למנוע כינוס המלפ' כי העדיף מראש שהכנס לא ייתן לחוסיין את מבוקשו. אילו רצה אסד הוא יכל להגביר את התערבות ופעולות המירור בידן הרבה יותר וכן לתת לייברית הדמוקרטית. כושר תמרון יותר גדול שהיו מבקשים את טרפאת לרדות הכינוס ובכך היה אסד מדויק ומן. מאחר שהחלטות המלפ' הצפויות תהיינה מטרופלות הרי שאסד יכול להמשיך עתה במאבקו נגד טרפאת.
5. הסורים לא כנסו מלפ' חליפי בגלל הסיבה שלעיל והערכה שמלפ' שהם יכנסו יהיה הרבה יותר נחות מזה המתכנס בעמאן ובכך יגלו מערומיהם. כבי לא רצו להעמיד את הייברית הדמוקרטית במבחן מלפ' חליפי חייב היה לכלול ובים מאלה אשר משתתפים במלפ' בעמאן וסוריה גבי לא רצתה פילוג מוחלט של אשפי שהרי היא דורשת את ראשו של טרפאת בלבד. צפוי שסוריה לא תסוג מדרישתה לסילוק טרפאת, ולמרות שהפסידה במערכה הנוכחית יש ביכולתה למנוע בעתיד כל יוזמה ערבית חיונית לקידום פתרון הסכסוך.
6. ההערכה של בן-ציון היא שפילוג מוחלט של אשפי היה לא רק מקל על טרפאת להצטרף לתהליך המדיני אלא היה בכך כדי לחזקו. היה עומד לרשותו מלפ' ווטפ' יותר נאמן ומדינות ערב היו נאלצות לנקוט עמדה חד-משמעית. דוב האחרונות ובריהמ' יתמכו במצב כזה בערפאת ולא באשפי חליפי.
7. בעקבות כינוס המלפ' יחודשו הניסיונות התיווך של נאמני טרפאת עם הייברית הדמוקרטית ובאמצעותה של זו גם עם הייברית הלאומית. נראה שזה המסד אשר הביאו חבש וח'וואתמה גם ממסוקכה. במקביל צפוי לחץ סובייטי של אסד להחליש תמיכתו בייברית הלאומית שמשקלה קטן ולהגביר שהפ' עם הייברית הדמוקרטית.
8. בדיהמ' אינה שבעת רצון גם מסוריה וגם מערפאת. הזמנת ארגוני הייברית הדמוקרטית למוסקבה מחו ואי השתתפות נציגיה במלפ' מאידך נועדו למנוע קרע בינה לבין סוריה או טרפאת כאשר באמור היא רוצה בהדברות בין גורמי אשפי השונים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שימנעו פירוד מזהלם של אשפי שלו היא מתנגדת. בדיהמי רוצה שלטוריה תהיה השפעה חזקה. כיו על אשפי אשר תמנע ממנו כושך פעולה שאפשר לו לבנט המלפי ובחירת ירדן כמשכן ושקילת. אופציה להצטרפות לחוסיין. טוריה רוצה לא רק השפעה על אשפי אלא גם השתלטות עליו ובכך בדיהמי לא מעונינת. בדיהמי מתנגדת לפיצול אשפי והיא תומכת בהמשך מנהיגות ערפאת לאו דוקא מאהבתו אלא שמודעת שאין לו מחליף ברמותו.

9. חוסיין מביר היטב את המקטקות ערפאת והערכתו כלפיו היא נמוכה ביותר. לדעת פירס, אילו היתה קמה ביוש"ע מנהיגות חליפית בעלת משקל הרי שחוסיין לא היה מהסס לנהל עימה את המומי ולהתעלם לגמרי מערפאת ומרעיו.

10. לקינות אמר פירס שקדומי בנאומו שיכח את עמדת צרפת, איטליה ויוון. וביקר עמדת בריטניה. בכך מסיקים הבריטים שמדיניותם צודקת שהרי שני הצדדים אינם מרוצים ממנה.

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, דם, אמן, אירא, אירב, מזאר, שפחים, מתאסשטחים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7839

יוצא

בלמים

אל: בון , אתונה , בריסל , האג , לונדון , פריס , רומא ,
אנקרה , ניירובי , סינגפור , קהיר , גווא , וינה ,
קופנהאגן , בנגקוק , טוקיו , וושי , אוסטה , ני , בייירס ,
מכסיקו , קרקס , נד: חוץ: 1896 , מ: המשרד
דח: מ, סג: ב, תא: 271184 , יח: 1600

בלמים/מיד

אשפי-דברי אבו איאד בבנוס המלפי

להלן ציטוט מדבריו בישיבות 326 ד' עמאן 26.12
1. כל אחד מאתנו רוצה בהשבת יפו או כל שטח אדמה פלסטיין
כאשר אמרנו שאנו רוצים מדינה עצמאית על כל חלק מהאדמה
הפלסטינית רצינו מקום בו עמנו יהיה ברווחה ולא יהיה במצב של
גרוש. אין משמעות הדבר שאנו נכנענו. ההנהגה הפלסטינית
שהחליטה זאת היא הנהגה אמיצה. האשימו אותנו בזמנו בבגידה.
אמרנו שאנו רוצים מדינה חילונית ודמוקרטית על כל אדמת
פלסטיין. לא ביטלנו זאת, אולם כל שלב והטיפול שלו...
2. י'אנו תומכים בוועידה בינלי בה ישתתפו שתי מעצמות העל,
חברות מועבטי ואשפי, ואנו וירדן נבקש שלום תמורת נסיגה
מהאדמות הערביות והאדמה הפלסטינית, שלום תמורת כינון מדינה
לסטינית במסגרת זכות עמנו להגדרה עצמית ולשיבה. ממה יש
לחשוש? איננו חוששים מוועידת השלום ולא מפעילות עם ירדן ועם
כל מדינה ערבית אחרת. אנו דוגלים בפעילות מדינית.

3. י'יש להפסיק את המלחמה העיראקית-איראנית. שחרור ירושלים
אינו עובר בגדאד. אנו מתנגדים להסכמי קיץ. ולחווה המצרי
ישראל חלו התפתחויות במצרים ואנו תומכים בקשרים עם מצרים.
הציונים נטלו את פלסטיין שטח אחר שטח, ועלינו להשיבה שטח
אחר שטח.

מרכי/ערב 2

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ממד, דם, אמן, אירא,
אירב, מזתים, מאסוק, אמלט, מצפא, מצרים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7111

**

151A

שמו

**

**

**

אל: בון , בריסל , האג , לונדון , פריס , רומא , אתונה ,
סינגפור , קהיר , ניירובי , גנבה , וינה , קופנהגן ,
שטוקהולם , ברן , בנגקוק , טוקיו , וושי , אוטנה , מדריד ,
ני , בייס , מכסיקו , קרקס , ניו חנצ'ס 1273 , מ : המשרד
דח: מ , סג: ש , תא: 251184 , רח: 1800

שמו/מיד

אשף - המלפ'

(נמסדכן ל-25.11)

1. בישיבת 23.11 הודח היו"ר אלפאחוס שהחריס הכנס ונשא בדמשק
וליו"ר חדש נבחר שיח' עבד אלחמיד אלסאי, בן 77. שהיה א
ביה"ד השרעי (1941-1967) בירושלים וגורש לירדן ב-1967 בעוון
הסתה והיה שם פעמיים שר ההקדשים. צורפו למלפ' שני ראשי
העיריות לשעבר ביו"ש: קואסמה נחברון ומלחם נחלחול) וכן 13
נציגי התפוצות בצפון ודרום אמריקה. ועדת בקרה תחליט לגבי
חברותם במלפ' של מחרימי הכנס. הכרעתה תהיה בין הדחה לבין
שמירת מקומות ליחידה בתשובה

2. ב-26 אמורה מהלפ' לבחור בוועד פועל חדש, ובתקשורת מעמאן
צויין שייצוג פתח יגדל מ-3 ל-5 ושני הנוספים יהיו כנראה אבו
איאד ואבו ג'יהאד. עוד צויין שיצורפו לוועה' שני מגורשים
מיו"ש: קואסמה ועו"ד צקר

נראה שאשף בקש להציג סמליות כלפי 'השטחים הכבושים' בכך שקרא
לכנס ע"ש הסטודנט ההרוג מביד זית (21), בבחירת יו"ר שגורש,
בצרוף ראשי ערים מיו"ש ובמועמדות שני מגורשים לוועה'.

3. התבטאויות אבו איאד, קדומי, זענון ודובר אשף עבד אלדחמן
עולה כי הצעת חוסיין להליכה משותפת ירדנית פלסטינית בתהליך
המדיני, תידון הן במלפ', הן ע"י הוועה' העומד להיבחר והן
במגעים אשף-ירדן. כנר ברור שהמדיני העיקרי בהצעה, 242 איננו
מקובל על אשף. מאז 1968 דוחה אשף את 242 בעיקר מפני שכוללת
הכרה בישראל ושלום עמהם וגם הפעם, בהתייחסם להצעות חוסיין

משרד החוץ-מחלקת הקשר

חזרו על התנגדות זו קדומי, בהצאת הפתיחה בדיון המדיני (24) ואבו איאד בשיחה לעתונות (24). דוברי אשף ובהם אבו איאד, מציעים להשתית ההליכה המשותפת עם ירדן על 'החלפת פאסי'. אפשר שינסו לעקוף את 242 על אוכור 'כל החלטות אומ' נוהכוונה לאלו בעצרת ועיכ' יישמש מהצעת חוסיין בסיס טיעונה העיקרי, העקרון של השמתיים תמורת השלום הגלום, על פי תפיסת חוסיין לפחות, ב-242. עוד רבה, חבר הוועה' מטעם החזית הדמוקרטית (חואתמה), קרא בפראג (24) לדחות הצעת חוסיין ולאמץ מחדש את תכנית השלבים שקיבלה המלפ' ב-1974.

4. קדומי בהרצאתו שיבח את ירדן וקרא להמשך המגעים עמה ליצירת קונפדרציה עם ירדן לאחר שתקום מדינה פלסטינית עצמאית... שבה גם את מצרים דהיום וגינה את סוריה ולוב בשל ליבוי הקדע באשף וחתימה ליטול את עצמאותו. קדומי בדרך את הצעת בדיהמ' לוועידה בינל ולא התייחס נעפ' המידע שבידנו לתכנית דייגן.

5. ראשי אשף אמרו כי במלפ' לא תידון הקמת ממשלה גולה. כידוע, הרוב באשף שולל הקמת ממשלה גולה אולם מחייב הקמת ממשלה זמנית אם וכאשר תיסוג ישראל או ישוחרר שמה כלשהו מפלסטין נעפ' תכנית השלבים.

6. המחויבות ל'מאבק המזויין' הודגשה בהתבטאויות ראשי אשף. לדברי אבו איאד (23) 'הפעילות הצבאית' איננה מטרה אלא האמצעי להשגתה. קדומי, בדוח המדיני, קורא 'לדבוק ברובה ולהתמיד במאבק המזויין בדרך הכרחית להחזרת זכויותינו הלאומיות, שחרור אדמותינו והקמת מדינה עצמאית בהנהגת אשפ'.

7. מההיבט הבינערבי ברור ההישג של חוסיין כמארח ושל ערפאת כיוזם הכנס ובמנהיג 'החוקי' של אשף כנגד סוריה אשר יחד עם לוב ניסתה לשוא למנוע הכנס. מלבד משלחות ממצרים ועיראק, נוכחים בכנס משקיפים ממרוקו ותוניסיה הזקראה (24) בכנס ברכת המלך פהד המיוצג בכנס על שגרידו בירדן ואף מלבנון (כמדווח). יש משלחת מפלגת השלטון באלג'יריה שלה משלחת, על אף שאלג'יריה התחשבה עד כה בסוריה ולא אישרה קיום המלפ' בתחומה לעומת זאת רד'ת, לא מיוצגת בכנס. השתתפות מובל הליגה, קליבי בישיבת הפתיחה סימל כי במישור הבינערבי ניצחו ערפאת וחוסיין את אסד, נכון להיות.

8. בין המשתתפים נציג הוועידה האסלאמית ומשקיפים מארצות בלמ' כגון יוגוסלביה הודו נס/יו'ד הפרלמנט, פקיסטאן (השגריר בטמאנ), סניניה, זמביה, זימבאבועה, קפריסין, ממערב אירופה: ספרד ופורטוגל ונציגי האירוקומניזם (המפלגות הקומוניסטיות מצרפת, איטליה, ונודבגיה. זאת בשוד שברהמ' וכנראה גרורותיה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

האירונפיות נעדרות עמי לא להקניט את סוריה ובנדאה גם מתוך
שלילת הכנס בעמאן בדומה לעמדת חואתמה וחבש הרואים בכנס סכנה
להעמקת הקרע באשף
מרכז/ערב 2

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, דס, אמן, הסבדה,
מעת, משב, תרבות, כנסיות, כלכלית, טקס, קונס, הדרכה, אורחים,
שטחים, מחע, מקצב, ארבלו, ארבלז, משפט, תפוצות, פרנ, מצרים,
מצפא, אירא, אירב, מואר, מאסוק, מאפ, אמלט, מותים, לבנון, ארבלז,
מתאסשטחים

אל: בון, בריסל, האג, לונדון, פריס, רומא, אתונה,
אוקרה, סינגפור, קהיר, ניירובי, גנבה, וינה,
קופנהגן, בנגקוק, טוקיו, וושי, אטבה, ני, בייירס,
מכסיקו, קרקס, נר: חוצם 1689, מ: המשרד
דח: ר, סג: ב, תא: 241184, רח: 0800

בכמס/רגיל

נאום ערפאת בפתיחת המלפ' - תמצית והערות:

1. ערפאת נשא נאום תוך נסיון בולט להפגין מנהיגותו למרות המעצרים שעברו עליו ועל ארגונו. נמנע מהטחת האשמות נגד מתנגדיו-סוריה וגרורותיה באשף

2. אשפ-ירדן. ערפאת הביע הערכה רבה לחוסיין ולעם הירדני על נכונותם לארח המלפ'. הדגיש חשיבות הכנוס בעמאן, 'קילומטר מאדמת פלסטיני', וזכר בוועידה הראשונה בירושלים בשנת 1964. נמנע מביטויים העלולים להביך את המארחים הירדנים. 'הקשרים ההיסטוריים שבין העם הירדני והפלסטיני תוארו כינתון יסוד בלתי משתנה'. הזכיר החלטות המלפ' ה-16 שקבעו כינון 'חסים קונפדרליים עם ירדן', והתחייב להלחם שכם אחד עם ירדן נגד רעיון 'תחליף לפלסטיני'. 'שרון ודומיו צריכים לדעת כי נעמוד כאיש אחד עם אחינו בירדן כדי למגר את חלומות שרון לחיסול ירדני'.

3. אשפ-מצרים- ערפאת כינה את חתימתה של 'מצרים של סאדאת' על הסכמי ק.ד. כ'יציאה זמנית מהעולם הערבי'. 'מצרים המפוארת דחתה את קמפי' דיוויד ואת הנורמליזציה שנסו לכפות עליה'. שבח את מובארכי על סיועו בעת הפינוי מטריפולי והביא זאת כדוגמא להתרחקותו ממדיניות קמפי' דיוויד. ציין ש'הוראה הירדנית קרובה לראייתנו שלנו במה שנוגע למצרים...'. 'הרי מצרים של מובארכי שונה לחלוטין ממצרים של סאדאת ביחס להסכמי ק.ד.', לא התיחס להחלטת ירדן לחזש יחסיה הדיפ' עם מצרים.
4. תוכניות ההסדר- שלל תוכניות ההסדר בחסות ארהב החל מק.ד. דרך תוכנית דייגן וכלה ב'קמפי' מרפי', והכוונה לשיחות נאקורה. תביעתו לשחרור כל השטחים הינה מכסימלית.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

במצופה, 'נאבק' לשחרור אדמתנו בגולן, בלבנון, בפלסטין
יקרי-כולה! בטאבה ובגולן! הבסיס המדיני 'להגשמת שלום צודק
ובר קיימא' אליבא דערפאת אינו חורג מהמקובל על הקונסנזוס
באשר עד כה דהיינו-תוכנית פאס וועידה בינ"ל בתסות האום.
בנאום אין כל התיחסות ליוזמה הסובייטית החדשה אשר התקבלה
בזמנו בבוכה על ערפאת ואנשיו, ואפשר שהדבר מעיד על מורת
רוחו מהעדר נוכחות סובייטית במלפ' אין כמונן כל רמז
לנכונות לקיים מומ' ישיר עם ישראל או לדו קיום עמה. לכל
היותר מוכן ערפאת להודות ליכוחות היהודים הפרוגרסיבימ'
שבזינו התנגדותם למלחמה באשף.

4. הסתת ההאשמות בסוריה נמשית עי. ערפאת מצלי להזכיר
במפורש, כולל בעת תאור המצור בפריפולי וההפגנות על מנתות
הפליטים. מאידך גיסא, הביע ערפאת משאלה לשיפוט היחסים עם
סוריה ובהקשר זה שיבח את המדינות שניסו לתווך בין שני
הצדדים להזכיר את סעודיה אלג'יריה דו"ת בריהמ' וגרונותיהם.

5. ערפאת הדגיש את עקרון היסודי המנחה: 'הרד והחזק' כי
במסלול ה-16, התקבלה החלטה להסלים את הפעילות הצבאית נגד
ישראל, גם בנאום הנוכחי קרא ערפאת להסלים הפעילות נגד
ה'כנוס הישראלי' באשר הוא שם.

6. במסגרת הארגוני- התייחס ערפאת בבדיחות הדעת לזעזוע שפקד את הארגון בעקבות בקורו בקהיר, אשר לדבריו לא חרג ממסגרת החלטה אופית ליצור קשר עם מצרים ועל פי זכותו כמנהיג אשפי לקבל החלטות גם בלי התייעצות. ערפאת מוזכר להעמיד את עצמו לימשפט של חבדי המלפ' תוך הפגנת בטחון עצמי שמנהיגותו תזכה לאשור מחדש
המרכז/ערב 2

תפ: שהח, שהחב, טנכל, טמנכל, טמנכל, אמד, רס, אמן, הסורה,
 מעת, משב, תרבות, כנסיות, כלכלית, טקס, קונס, הדרכה, אורחים,
 שטחים, מחע, מקצב, ארבל, ארבל, טשפט, תפוצות, פרנ, מצרים,
 מצפא, אירא, אירב, מזאר, מאסוק, מאפ, אמלט, מזתים, לבנון, ארבל, 22,
 מעתמבכרים, מתאשששחים

אל: בון , בריסל , האג , לונדון , פריס , רומא , אתונה ,
 אנקרה , ניקוסיה , סינגפור , קהיר , נירובי , גנבה ,
 וינה , קופנהגן , שטוקהולם , ברן , בנגקוק , טוקיו , וושי ,
 אוטבה , מדריד , ני , המוסד , ביירס , מכסיקו , קרקס ,
 נר: חוזם 1672, מ: המשד
 דח: ב, סג: ש, תא: 231184, רח: 1500
 נד: משפ-המלפ

שמו/בהול

תדרוך מדיני שבועי

אש"פ-המלפי

בהמשך למברקנו חוזם 1671 מהיום

עדכון נכון ל-23.11.

1. יו"ר הכנס, זענון, ניהל ספירה פומבית של חברי המלפי הנוכחים
 ובסיבומה הודיע על 257 נוכחים וכי זה מעל לקוודוס. לפי
 חשבוננו, מספר חברי המלפי הוא 384 כנמשתמע בלי נציגי
 ישי"ע, מהם 6 נפטרו, 4 גרים בדרום לבנון ונבצר מהם לבוא נאחד
 מהם במעצר, כך שהבסיס לספירה הוא 374.

2. התקשורת הסודית מביאה טיעוני המתנגדים לכנס כי במה
 מהנוכחים בעמאן אינם כלל חברי המלפי ושנתמנו ע"י אנשי ערפאת

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ערב הכנס ועבי איננו חוקי.

3. בהשתתפות מזכ"ל הליגה, קליבי, הישג, לעדפאת ולחוססין ידוע עד כה על נוכחות משקיפים מאלג'יריה, עיראק, מצרים, סעודיה ומרוקו וכנראה גם מסודאן. עפ"י המידע עד כה, בריה"ל לא הייתה מיוצגת ואין מידע על נוכחות אחרים ממז"ל אולם יוגוסלביה הייתה מיוצגת.

כן נשאו דברי מזכ"ל הוועדה האיסלאמית מפי נציגו כל זאת למאזן ההישג.

4. השאלה היא מה יהיו צעדי התגובה של סודיה שבשלב זה ידה על התחתונה. יש סימנים שהיא נמנעת מליוזם ועידה של ארגון גג פלסטיני מקביל, כנראה בגלל חולשתם המספרית של גרוריה באש"ף. עוד מסתבר שחבש וחזאתמה לא יתנו יד לארגון גג חליפי.

מרכז/ערב 2

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ממנכל, דם, אמן, הסברה, מעת, משב, תרבות, כנסיות, כלכלית, טקס, קונס, הדרכה, אורחים, שטחים, מחע, מקצב, ארבלו, ארבלז, משפט, תפוצות, פרנ, מצרים, מצפא, אירא, אירב, מזאר, מאסוק, מאפ, אמלט, מותים, לבנון, ארבלז, מתאשטטים

אל: בון , בריסל , האג , לונדון , פריס , רומא , אתונה ,
 ניקוסיה , סינגפור , קהיר , ניירובי , גנובה , וינה ,
 קופנהגן , שטוקהולם , ברן , בנגקוק , טוקיו , וושי ,
 אוטבה , מדריד , ניו , המוסקו , בייירס , מכסיקו , קרקס ,
 נר: חורס 1649 , מ : המשד
 דח: ב , סג: ש , תא: 231184 , רח: 1200
 נד: אשפ-מלפ

שמואל/בהול

תדרוך מודיעיני

אש"פ-מלפ

בנאומי הפתיחה אמש:

1. **טרפאת** הצהיר על מחויבות אש"פ להמשיך המאבק המזויין ואילו
 בדרך המדינית, נשאר דבק בהחלטות המלפ' ה-16 כולל פאס ובועידה
 בינ"ל בחסות אומ' כשאש"פ מייצג הפלסטינים במעמד שווה ליתר
 הצדדים בדברים אלו, אם כנ'חידוש.

2. **חוס"פ**, אחרי שטשה חשבון היסטורי (מנומס) עם אש"פ ועם
 החלטת רבאט ותאר את המבוי הסתום ש'יבעיית פלסטיני' נקלעה
 אליה בעטייה (בעוד שהוא, חוס"פ, קבל את הדין ומוסיף ומצהיר
 מחויבות להחלטה) הציב למלפ' אתגר לבחור בין שתי ברירות:

משרד החוץ-מחלקת הקשר

א. ליטול יוזמה משותפת עם ירדן שתקרא לוועידה בינ"ל, אולם על
אש"ף לקבל שהבסיס לפתרון הוא החלטה 242 והעקרון הוא
"השטחים תמורת שלום".
ב. שאש"ף יפעל בנפרד ואם כך תחליט המלפי - נותן להם המלך
ברכתו. ההחלטה היא פלסי.

האתגר כולל מסר: אין לאש"ף פתרון זולת הליכה משותפת עם ירדן
על בסיס המדיניות הידנית.

3. דברי חוסיין וערפאת יש הסכמה על עצם קיום ועידה בינ"ל
בהסות אומי אך לא על המתכונת המדוייקת, ועל אחת כמה וכמה לא
על מהות ההסדר הנשאר.

4. בקיום המלפי בעמאן יש משום הישג של חוסיין מול סוריה
וערפאת ושל ערפאת מול סוריה.

מרכז/ערב 2

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רם, אמן, אירא,
אירב, מצרים, מאפ, מצפא, אמלט, הסודה, מאסוק

אל: בון, ברסל, האג, לוונדון, פריס, רומא, אתונה,
אנקרה, ניקוסיה, סינגפור, קהיר, ניו דלהי, גוואטמלה,
וינה, קופנהגן, שטוקהולם, ברן, בונקוק, טוקיו, וואו,
אוסקה, ניו דלהי, מדריד, בירס, מנסיכו, קרקס,
נר: חודם 1970-8: המשטר
דמי: ב. סט: ב. סט: 231184, דמי: 1800
נר: דוח ארועים

ברסל/בנהו

נאום חסיין בפתחה המליץ (11.12.72)
להקן תמצית

1. התמונה קודמת לרקודה לראיה חזקה, למן חינוך פועל למעשה
העולם יאנו ג'יפס, ביומן העובד והאוי"ב נולד חלק נוסף
מחומה, ואצלו עובד להמן בכינוי, כוונותם, לצורך
התמציתיות, קפאון לא פחות מסוכן מהנסיין יחסל את שיי

2. המיפול בנושא בשאר הפכטיות מחייב מידה רבה של אמינות
ודינמיות המסוגלת להיות מותאמת לצרכי הזמן, העמדות הננקטות
לרובות מדי פעם לרוביות, וראיה חזקה לאור התמודדות
וההתפתחות, הקשר עם העולם מחייב אמינות וחוכמה מתמדת

3. המצב הבינלאומי הנוכחי מאפשר החזרת השטחים באמצעות נוסחה
ירדנית-פלסטינית, על בסיס חלוקה מועדפת 242 ועקרונות האדמה
תורת השלום, שאיננו נחוצים למדיניות, המזוי"ס איש לערבו,
במסגרת ועידה בינלאומית, הוא על האמצעים והשיטות שיבטיחו
סימון עקרון האדמה תמורת שלום, זו יכולה להיות המסגרת הבסיסית
לירימה ירדנית-פלסטינית, עמה נצא לאחים הערביים, ואחייב עם
אחינו הערביים ובה עמה לעולם

4. ירדן לא תכפה על אש"ף את תפיסתה, ההחלטה היא החלטה אש"ף
וירדן לא תדבר בשם אש"ף, הברירה היא בין אש"ף, השאלה היא
שאלה של אמון, ובמחוקן עממי, בתשובת אש"ף שמונה התרשמות
החלוקה לנחות למעיל של האדמה ובעם, אם אש"ף יגיע למסקנה
שכוא מסוגל לעמוד לבדו ירדן תתן לו את ברכתה, סיועה ותמיכתה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5. סקר מחויבות ירדן לנושא הפלסטיני אחרי המדיף חותמת וסגור
עודאליה ששילם במחיר חייו על נסיונו הנך לאייל את בחלק בבוז
ביותר של פלסטיין. עודאליה קרה לקבל החלטת החלוקה ויצא למחנה
כאשר לא היה מנוס ממנה.

6. העירת אש"ף. לאחר 1967, להשבת השטחים, היתה מעורבות
במפקדותיו לגבי המעשרות לידו שלמונו המאומי על חדמת פלסטיין
אם ירדן תשיב הנדמ"ם לעצמה, והתבשרה אור"י מסביה פלסטינית
ברורה לשמור את ירדן מנשיאת בתחילת זו, אור"י נמצית שכללה
מאליה שהשבת האזמל עוסקת להתחיל בקרוב. כתוצאה מכך נוצר האבק
סמ"י בין ירדן לאש"ף שכל מימדים של התנגשות וכמוצאה מניה
אדנו הקריות מצטרות.

7. לאחר 1973 נשתכלה אור"י למרא מקום האוי"ם כצד השלישי
בהחליף השלטון. הוצאה ירדן לביולמט קיסיוג"ר מתהליך השלטון
שהתקדו במצרים ועוריה. מכאן התאגשה אצל האחים הערבים
והפלסטינים הרגשה של אש"ף לתפוס את מקומה של ירדן בכל
הקשר לגדמ"ע. במיוחד היות וישאל אמרה שאין לירדן תוכנית
לניש את הדג"ע שהיא שטח כבוש.

8. בעקבות החלטת דגמא שבר הנפל המדיני לירדן לאש"ף, וישאל
המדינה על סרובה לדבר עם אש"ף תובעת לשווח עם ירדן, ביוזמה
שירדן דנקה בהחלטות וואש. במסגה להפיץ אידה של ביכור
ושיתוק כל מהלך מדיני ולהרויח רמן לשינוי המציאות בשטחים
מכובלטרב 2 ==

תפ"ו שהח, רהט, שהבט, מנכל, מנכל, ממד, דם, אמן, הסברה,
מפת, מעב, תרכיב, כנפיות, כלכלית, סקט, קונס, הדובה, אורחים,
שמהים, מחט, מקצב, ארבלו, או בלז, משפט, תפוצות, פרז, מצרים,
מצפא, חידה, אירב, צוהר, מוסוק, מאפ, אמלס, מרחים, רבנוך, ארבלז,
המתבקרים: מתאפשרים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו

5738

**

1111

**

**

**

אל: בון , בריסל , האג , לונדון , פריס , רומא , אתונה ,
ניקוסיה , סינגפור , קהיר , ניירובי , גנבה , וינה ,
קופנהגן , שטוקהולם , ברן , בנגקוק , טוקיו , וושי ,
אוסטה , מדריד , ני , בייירס , מכסיקו , קרקס ,
נר: חורס 1536 , מ : המשדר
דח: מ , סג: ש , תא: 211184 , רח: 1800
נד: משפ - המלפ

מידי/שמו

תפוצת תדרוך מדיני שבועי

אש"פ - המלי"פ (נכון ל-21.11)

בהמשך לחורס 1371.

- יש חיוך להערכה שבמלי"פ לא צפויה תפנית במדיניות אש"פ.
ערפאת ואבו אימד, בראיונות עיתונאיים חייבו האופציה
הצבאית, לצד זו המדינית והסלמת "המאבק המזויני" כערפאת
לצות אלבלאד, קפריסין 21, אבו אימד לאכראי, ירדן, 20. אבדן
הבסיס הסטריטוריאלי בלבנון, צמצום אפשרויות הפח"ע והצורך
שלא לפגור אחר היריבים באש"פ, מורבנים את ערפאת ואנשיו
להדגיש מחוייבותם לטרור. מאותן סיבות מתבטאים ערפאת
ואנשיו בזכות הפח"ע בדרום לבנון ומסיתים נגד שיחות נאקורה.
2. ערפאת חזר בראיון הנ"ל על תמיכתו בתכנית פאס ובוטידה
הבינ"ל וכי ימשיכו שהי"פ עם ירדן והשיחות על הקמת
"קונפדרציה".
3. חואתמה וחבש נסעו (21,20) למוסקבה לפי הזמנה דחופה,
שגריר בריה"מ בתוניס נפגש עם ערפאת (18) והשגריר בדמשק
נפגש ביומיום האלה עם חבש כבשרם צאתו ועם אלפאהום
ניו"ר המלי"פ. סביר שהסובייטים מנסים להשפיע על
ארגוני "הברית הדמוקרטית" כבעיקר חואתמה וחבש לפעול
למניעת פילוג באש"פ. לא היתה עד כה הודעה סובייטית
בעניין המלי"פ, כנראה כדי לצמצם ככל האפשר את המחלוקת

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בנדון עם סודיה. בהפתח המליצי מחר נוכל לדעת אם בריה"מ תיוצג עם בין האורחים או תיעדר ובכך נדע כיצד תתמודד עם הדילמה בין הרצון לשמור על אש"פי מאחד בראשות ערפאת לבין ההתחשבות בבתי הברית סודיה.

4. החזית הדמוקרטית (חואתמה) מתחה ביקורת על פתי"ח בגלל בינוס המליצי - משמע שאין בדעתה להשתתף - אולם הדגישה שתמשיך בדיאלוג עם פתי"ח, כלומר, לא תתפלג מאש"פי. אנשי חואתמה כנראה מתרחקים מאנשי חבש (הנוטה יותר לפרו-סודים) והודיעו כי הם משעים חבשות מהמפקדה המשותפת עם החזית העממית.

מרכז/ערב 2.

תפ: שהח, דהמ, שהבס, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רס, אמן, הסברה, מעת, משב, תרבות, כנסיות, כלכלית, טקס, קונס, הדרבה, אורחים, שטחים, מחע, מקצב, ארבלו, ארבלז, משפט, תפוצות, פרנ, מצרים, מצפא, אירא, אירב, מצאר, מאסוק, מאפ, אמלט, מזתים, לבנון, ארבלז, מתאסשטחים

אלו בון , בריסל , האג , לונדון , פריס , רומא , ניקוסיה ,
סינגפור , קהיר , ניירובי , אנבה , וינה , קופנהגן ,
שטוקהולם , ברן , בנגקוק , טוקיו , וושי , אוטבה , מדריד ,
ני , בייס , מכסיקו , קרקס , אתונה , נרן חוים 1371 .

מ : המשרד

דח : מ , סג : ש , תא : 201184 , דח : 0900

נד : תדרוך שבועי

מידע / שמו

תדרוך מדיני שועי

אשיף -כנוס המליף

1. בשעת הכתיבה נמשכות ההכנות לכינוס המליף בעמאן ב-22 דנא.אם לא תבוא הפתעה של הרגע האחרון -הרא צפויה להתכנס.
2. לאחר תשעה הדשי מוימי בין פתיה - ערפאת לארגוני הברית הדמוקרטית ו' ולאחר שנכשלו נסיונות אלג'יריה ורד'ת ליישר ההדורים בין ערפאת לבין סוריה וגרוריה באשיף.החליטה הנהגת פתיה לשים קץ לסחבת. בירת ירדן נבחרה גלית ברירה.מאחר שאלג'יריה ורד'ת התנו את ארוח הכנס בהשתתפות כל ארגוני אשיף.קרי בהסכמת סוריה ונרתעו מלתת יד לפילוג אשיף.אלטרנטיבה לעמאן - בגדאד - נראתה בעייתית יותר לאשיף שאף שקל כנוס על אניה בלב ים או בארץ לא ערבית.
3. יוזמי הכנס מאמינים שיצליחו לגייס קוורום של שני שלישים מתוך 384 חברי המליף ואולי מקווים שחלק מאנשי הואתמה,מהקומוניסטים ומאשיף נשוי'ברית הדמוקרטית י' ישתתפו.אך כפי שהבהיר אבו איאד,חושבים בפתיה גם על אלטרנטיבות למקרה שלא יושג קוורום.הזית /חבש לא תשתתף והשאלה היא אם ימשיכו בדרך נפרדת בין פתיה לפרו סורים או שיתחברו עם 'הברית הלאומית 'מחייבי המליף מזה ושולליה מזה פעילים בימים אלה בישיע באספות והחתמה על עצומות.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4. בעמידה על כנוס המליץ מתכוונת פת"ח - ערפאת להביא לגיטימציה מחדש של הנהגת אש"ף בראשות ערפאת, להדגיש את אי תלותו של אש"ף ועצמאות החלטתו, להפעיל מחדש ת מוסדות אש"ף ולהראות קבל עם נפלטטיני, בישיע ובחול (ועולם כהערבי ותבל רבה) כי אש"ף קיים והינו עדיין גורם שיש להתחשב בו. ברם, בכך נוטלת הנהגת אש"ף נפת"ח סיכון כפול: א. אפשרות לפילוג ממוסד של אש"ף אם ייחברית הלאומית יי תכנס ועידת יסוד לארגון גג פלסטיני חדש, מקביל ומתחרה כפי שהצהירו אבו מוסא וג'בריל בשבוע שעבר.

1. פיתוח אפשרי בתמיכת מדינות ערביות באש"ף - ערפאת מתוך רתיעה מהסתככות עם סוריה וממעורבות בפלוג הפלסטינים.
5. כאמור, נועד הכנס לקבוע עובדות פוליטיות ביחס לאש"ף כארגון לא צפויים החלטות שיטנו את הפרמטרים המדיניים שנקבעו במליץ הקודמת. זאת כמה טעמים:

א. חשוב לקבוצת ערפאת לקבוע עצמאות אש"ף לא רק לעומת סוריה אלא גם לעומת ירדן, דווקא משום שהכנס אמור להתכנס שם. באין זה מן האינטרס של קבוצת ערפאת להעמיד את הקרע באש"ף ובפרט לא ביחס למרכיבי ייחברית הדמוקרטית יי שהם מבחינת מדיניות, קרובים לעמדת סוריה הקבוצה חייבת גם להתחשב יי קונסנסוס הערבי יי, ובפרט בסעודיה, וכן בבירה.

ג. לבסוף, גם קבוצת ערפאת עצמה איננה נוטה למהפך מדיני. לפיכך, צפויים כנראה ניסוחים שיאשרו בעיקרם ההחלטות הקודמות, ובכלל יי פאסי וכן ההצעה הסובייטית לוועידה ביניל נואלי גם לו של מצביל האום. יי תכנו, אולי, ריכוזי ניסוחים בעיקר לצרכי הסדרה כלפי המערב, ומתוך נימוס כלפי חוסיין.

מדינות ערב

2. חוסיין יכול לחגוג נצחון. נשלם המעגל שראשיתו בספטמבר השחור מלפני 14 שנה. בעצם התכנסות המליץ בחסות ירדן - וחוסיין אמור לפתוח הכנס - יכול הוא לראות הישג מדיני - אסטרטגי מן הדרגה הראשונה פילוג אש"ף, כאשר אצל הפלג הגדול יותר נוצרת תלות מסויימת בירדן נוכח במצרים וייפרגמטיות יי אחרות (משרת את האינטרס שלו. אפשר שחוסיין מקווה כי אש"ף כזה הזוכה גם לתמיכה רבה ביהושע יספק לו, בסופו של דבר, גם לגיטימציות לטפל בנושא הפלסטי. לאחרונה הביע תקוותו שהמליץ תוביל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לאסטרטגיה משותפת אולם אשיף -ערפאת ירצה לשמור על עצמאותו מול חוסיין ועל ייחבותו להנהיג ולריצג הפלסטי מצרים רואה בכינוס המליץ רווח לקראת אפשרות של פיתוח מהלכים מדיניים.

9. לגבי סוריה,מן הצד השני, הוצב כאן אתגר חמור לאחר שטרם הצליחה להתמודד עם האתגר שהציב לה חוסיין בתדשו היחסים הדיפלומטיים עם מצרים. וסוריה עשויה גנסות ולהפעיל טרור נאולי גם לאיים על ירדן ע"י ריכוזי כוחות? אך אין זה סביר שתתקוף את ירדן צבאית. היא עשויה לארגן "אשיף נגדי" וכמובן להאבק בערפאת בזירה הערבית. מכל מקום, תאלץ להאבק קשות והצלחה לא מובטחת לה.

10. אשר למדינות ערב אחרות: בתקשורת הסעודית מופיעים מדי פעם, סימנים על תמיכה בערפאת אך סעודיה הרשמית שותקת, כדרכה בכגון. אלה פילוג באשיף והתדפת העימות הבינעמדי בוודאי לא נוחים לה. עיראק מוצאת כאן הזדמנות נוספת לגח את סוריה.

המערב ובריה"ם

1. ארה"ב מעוניינת בפילוג מתוך הנחה שבאמצעות אשיף -ערפאת ניתן יהיה לקדם התהליך המדיני. גם במערב אירופה מובעות ציפיות בכיוון זה אך גם חששות שהפילוג יחליש את ערפאת עוד יותר.

12. לבריה"ם פילוג הוא בלתי רצוי בתכלית: משום החלשות אשיף, עליו בנו רבות, משום שיתקשו עוד יותר מאשר עד כה לתמוך בין דמשק לבין ערפאת, משום חשש שאשיף -ערפאת יבקש להתקרב לארה"ב.

לסיכום

13. כנס עמאן, אם יתקיים, ישקף קודם לכל את הידידה התלולה במעמד אשיף בקרב מדינות ערב, את החלשותו הרבה, ועקבות מוצע שליג, מלחמת סוריה בערפאת והפילוגים הפנימיים. פלגי אשיף הפכו ואחרים הופכים והולכים - לפלגי הסות.

14. ע"ס הנסיון ההסטורי והמצב האקטואלי נדאה כי אין לצפות כי מהריסות אשיף תצמח תופעה קונסטרוקטיבית. המדכו

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רס, אמנ, הסברה,
מעת, משב, תרבות, כנסיות, כלכלית, טקס, קונס, הדרכה, אורחים,
שטחים, מחע, מקצב, ארבלו, ארבלז, משפט, חפוצות, פרו, מצרים,
מצפא, אירא, אירב, מאאר, מאסוק, מאפ, אמלט, מותים, לבנון, ארבלז,
מעתמבקים, מתאסשטחים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו

**

**

**

אל: בון, בריסל, האג, לונדון, פריס, רומא, אתונה,
ניקוסיה, סינגפור, קהיר, ניירובי, גנבה, וינה,
קופנהגן, שטוקהולם, ברן, בנגקוק, טוקיו, וושינגטון, אוסלה,
מדריד, ניו יורק, מנסיקה, קרקס, ניו חרום 592,

מ: המשדר

דח: ד, סג: ש, תא: 081184, זח: 1930

נד: משפ-מצרים

שמו/רגיל

משפ-עדכון

1. נוכח הסרוב האלגיירי לארח את כנס המלי"פי בהרכב חסר ונוכח
כשלון המו"מי' בין הפתיח לי'ברית הדמוקרטית' מתרבים
הסימנים שפתח נחוש בדעתו לכנס את המלי"פי בעמאן ללא דחיה
נוספת.
2. פתיח טרם הודיע רשמית על החלטתו אך ייחוגים המקורבים
לערפאת' מדווחים לסוכנויות כי הועה'פמי' החליט עקרונית
על הכנוס בעמאן בסוף חייז או בתחילת דצמבר.

3. היסוסי הפתיח מובנים נוכח הפגיעה הצפויה מהכנוס בעמאן
בסיכויי איחוי הקרע באשף. יתכן שהפתח מעדיף להשהות למספר
ימים את פרסום ההחלטה בתקווה שלפחות חלק מחברי י'הברית
הדמוקרטית' ייענו ברגע האחרון להזמנה. אפשר שגם בין חברי
הועה'ימי' של הפתח יש המתקשים 'לעכל' את כנוס המלי"פי
בעמאן למשל אבו איאד אשר לא ביקר בעמאן מאז ארוע
'ספטמבר השחור' ועד כה נמנע מכל התבטאות בנושא. אף
שכלית ניתן להתרשם כי רוב חברי הועה'ימי' מצדדים בכך כולל
חברים החולקים על מדיניות ערפאת כמו קדומיג תמך בדאיון
לי'אלראיי' הירדני 2 בבינוס המלי"פי בסמוך לתושבי השטחים
וכמו דפיק נחשנה שוהה עתה בעמאן במשלחת הפתח להכשרת הקרקע
למושבי.

4. י'הברית הדמוקרטית' כגוף טרם הגיבה ע כוונת פתח הנ"ל.
חואתמה אמרנ סימ'פי 4 שהסכם עון -אלגייר אוסר על החלטה
חר צודית על עיתוי ומיקום כינוס המלי"פי. צפויה פגישה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

נוספת(15) בין פתח ל'י ברית הדמוקרטיה' במאמץ להגיע להסכמה.

5. כנוס המל"פ' בעמאן ובהרכב הסר אין פרושו בהכרח פילוג הארגון אלא אם וכאשר תחליט סוריה להפעיל את גרורותיה באשף לממש את האיום להקים ארגון חליפי בתגובה על כנוס המל"פ' שלא עפ"י תנאיה.
6. את עמדת ירדן ביטא הוסינגבראיונו לעתוננים הכוונתים 10.30: אם יגיע אשף למסקנה שאין כל אפשרות לכנוס המל"פ' אלא בעמאן אין כל מניעה לכך מבחינת ירדן

המרכז/ערב 2=

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, סמנכל, ממד, רס, אמן, אירא, אירב, מזתים, מצרים, מאסוק, מצפא, אמלט, הסברה

החלטות המל"פ ה-17

(מתוך "אלדסטר" הירדני 30.11.84)

דו"ח הוועדה המדינית

פרק ראשון

המישור הפלסטיני

א. האחדות הלאומית הפלסטינית. המועצה הלאומית כנסה את מושבה ה-17 לאחר ארועים רציניים שהתחוללו בזירה הפלסטינית במשך שמונה עשר החודשים האחרונים. המועצה דנה בתוצאות ובהשפעות של ארועים אלה על אחדות המאבק הפלסטיני ומעמד אש"פ. כן נדון הנסיון לשעבר את ההחלטה הלאומית הפלסטינית ולהשבית את תפקיד המוסדות החוקיים של הארגון. נלמדו בעיון הדרכים לחיזוק האחדות הלאומית במגמה להמשיך את מהפיכת עמנו ולערוך לעצמאות. המועצה מדגישה בזאת:

1. האחדות הלאומית היא בראש ובראשונה אחדות העם בתוך אדמתנו הכבושה ומחוצה לה. העם, אשר הוכיח את שורשיותו לכודו והגנתו על גורלו הלאומי של אש"פ ועל אחדות הארגונים העממיים והצבאיים, יחד עם האזרחים הלאומיים הפעילים. האחדות הלאומית, על כל מרכיביה, היא הנושאת בעול המאבק על כל צורותיו ושיטותיו למען הגשמת הזכויות הלאומיות הבלתי ניתנות לערעור של עמנו הפלסטיני.

2. הפניה לנשק והשימוש באלימות לכפית החלטות מסוימות בתוך שורות המהפיכה הינם בבחינת הפרת החלטות המועצות הלאומיות, אשר אשרו את עקרון הדיאלוג הדמוקרטי, ואיום על גורל המהפיכה הפלסטינית ואחדותה.

3. גינוי כל הנסיונות החבלניים שנועדו לפלג את אש"פ, לפזר את שורותיו ולהקים מפקדות חליפיות. המל"פ מאשרת את הדבקות באחדות הארגון וחוקיות מוסדותיו. המועצה מגנה לחלוטין את כל מה שפקד את עמנו הפלסטיני והלבנוני ואת כוחותיהם הלוחמים בבקאע, בהר, בבעלבכ, במחנה אלג'ליל, ובמיוחד המצור הכפול על המחנות נהר אלבארד ואלבדאוי וטריפולי. המועצה הלאומית מביעה הערכתה לדו-השיח שהתנהל למען חיזוק האחדות הלאומית, ומברכת את המאמצים שהושקעו בתחום זה במגמה לשמור על אש"פ, אחדותו וחוקיותו למען מילוי צרכי השלב הנוכחי של מאבק עמנו. בנושא זה מפנה המל"פ את תשומת הלב לדיאלוג הקונסטרוקטיבי אשר התקיים באלג'יר ובעדן ואשר ממנו נבע הסכם עדן-אלג'יר. המל"פ מחשיבה הסכם זה כבסיס להמשך הדיאלוג בין כל הכוחות והארגונים הלאומיים הפלסטינים. המל"פ מעריכה את האווירה ששררה בדיאלוג, ורואה בה יסוד להמשך הדיאלוג בין כל הכוחות והארגונים הלאומיים הפלסטינים. המל"פ מחליטה לעבות את המאמצים כדי להתחיל בדיאלוג הלאומי הכולל על פי היסודות והכללים הבאים:

(1) דבקות בהחלטה הלאומית הפלסטינית העצמאית.
(2) דבקות באמנה הלאומית הפלסטינית וההחלטות של המועצות הלאומיות הקודמות.
(3) דבקות במוסדות הפלסטינים החוקיים ודבקות בדיאלוג הדמוקרטי כאמצעי היחיד לטפול בכל הבעיות העומדות בפני המהפיכה. זאת תוך גינוי השמוש בנשק במקום לנהל דיאלוג דמוקרטי, ועשיית חשבון עם כל אלה שחרגו מעקרונות אלה ומהמוסדות החוקיים.

- המל"פ מטילה על נשיאות המל"פ ועל הוועה"פ להקים ועדה שתטול חלק בהמשכת הדיאלוג הלאומי הכולל למען העשרתו כדי שיצליח להביא להגשמת האחדות הלאומית הפלסטינית.

ההחלטה הלאומית הפלסטינית העצמאית

המל"פ מאשרת את המשך הדבקות בהחלטה הלאומית הפלסטינית העצמאית, את השמירה עליה והדיפת הלחצים והשאיפות להשתלט על עצמאות זו, מכל צד שהוא.

המאבק הפלסטיני המזויין

המל"פ מחליטה על הסלמת המאבק המזויין כדי להתמודד עם הכבוש הציוני של ארצנו, מולדתנו ומקומותינו המקודשים. המל"פ מאשרת את זכות כוחות המהפיכה הפלסטינית לנהל את המאבק המזויין נגד האויב הציוני מכל החזיתות הערביות. כמו כן מאשרת המל"פ את ההחלטה הקודמת לגבי הצורך לדבוק באחדות כוחות המהפיכה הפלסטינית במסגרת צבא השחרור הפלסטיני.

פתוח מנגנוני אש"פ

1. המל"פ מטילה על נשיאות המל"פ והוועה"פ למנות ועדה/זמנית מיוחדת, שתגיש המלצות לארגון מחדש של מחלקות הארגון ומשרדיו, מהמסד ועד הטפחות, ולקבוע את התקנות והתכניות לפתוח מנגנוני הארגון והגברת יעילותם האדמיניסטרטיבית. ועדה זו יכולה להסתייע בכל גורם מבין המומחים הפלסטינים.
2. נשיאות המל"פ והוועה"פ ימנו מבין חבריהם ועדות קבועות לטפול ביחסי החוץ, המאבק המזויין, ענייני המולדת הכבושה ונושאים כלכליים, חברתיים ובריאותיים. ועדות אלה תפעלנה בין מושבי המל"פ.
3. נשיאות המל"פ והוועה"פ ימנו מבין חבריהם ועדה משפטית קבועה.

פרק שני

המולדת הכבושה

1. המל"פ מברכת את ההמונים במולדת הכבושה העומדים בגבורה מול הכבוש ובפרט עמידת הגבורה שלהם, ותמיכתם בכנוס המושב הנוכחי של המל"פ, גם במחיר פציעה וקורבנות בנפש של אחדים מבני עמנו. התמיכה בכנוס המל"פ בועדה להוכיח לעולם כולו את נאמנותם והתלכדותם המלאה סביב אש"פ - הנציג הלגיטימי היחיד של העם הפלסטיני בתוך המולדת הכבושה ומחוצה לה.
2. המל"פ מעריכה את המאבק ההירואי של עמנו למען חזוק הזהות הלאומית הפלסטינית בתוך אדמתנו הכבושה, והתנגדותו לנסיגות מנגבונני הכבוש הציוני לנשלו ולהגלותו.
3. המל"פ מדגישה את חיזוק אחדות המוסדות הלאומיים, החברתיים, המקצועיים והקהילתיים וכן את הצורך להקים "חזית לאומית" בתוך המולדת הכבושה.
4. המל"פ מדגישה הצורך להגביר את המאמצים למען חיזוק העמידה האיתנה של עמנו בתוך המולדת הכבושה וספוק כל צרכיה, ובמיוחד פתוח הכלכלה הלאומית.
5. המועצה מברכת את העמידה האיתנה של עמנו בתוך השטחים הכבושים משנת 1948, אשר פועל בכל הסקטורים נגד הנסיון להטיל טרור נגד בנינו באום-אלפחם וטיבה ובכל כפרי המשולש, הגליל והנגב. המל"פ גאה במאבק עמנו, נוכח הגזענות הציונית, למען חיזוק זהותו והחשבתו כחלק בלתי נפרד מהעם הפלסטיני. המועצה מאשרת את הצורך לספק את כל אמצעי התמיכה בעמנו למען אחדותו ואחדות מוסדותיו וכוחותיו הלאומיים.
6. המל"פ מצדיעה בפני לוחמינו השבויים והעצורים הלוחמים בגבורה במחנות המעצר ובבתי הסוהר של האויב בתוך המולדת הכבושה ובדרום הלבנוני.
7. המועצה מגנה את כל הנסיגות הטרוריסטיות לפגוע בקדושת מסגד אלאקצא, מסגד אלח'ליל (מערת המכפילה) ובכל המקומות המקודשים לאסלאם ולנצרות, ובמכללה המוסלמית בחברון ובכל המכללות ומוסדות הלימוד במולדת הכבושה.

פרק שלישי

עמנו בפזורה

1. המל"פ מאשרת את הצורך לגייס את הפטנציאל של עמנו בכל המקומות בהם הוא נמצא מחוץ למולדת הכבושה וחיזוק התלכדותו סביב אש"פ כנציג הלגיטימי היחיד של עמנו. המל"פ ממליצה לועה"פ לפעול למען השמירה על האינטרסים החברתיים והכלכליים של בני עמנו בפזורה ולהגן על זכויותיהם, חרותם ובטחונם.

2. המל"פ מאשרת הצורך לנקוט הצעדים הדרושים להגן על בני עמנו שנאלצו לגלות כתוצאה מגלי הטרור והטבח בגד הארגון מצד אויבי בני עמנו בלבנון. הללו מתגוררים בתנאים קשים במחנות מקלט פוליטי בגרמניה המערבית, שבדיה ומקומות נוספים. המל"פ מטילה על הוועה"פ ליצור קשר עם הליגה הערבית, האו"ם והמדינות הקשורות בדבר למען מציאת פתרונות לבעיותיהם הכלכליות והחברתיות.

הקשרים עם הכוחות היהודים

לאחר ^{אשר}אשר החלטה מספר 14 של ההודעה המדינית שפורסמה במושב ה-13 של המל"פ קוראת המל"פ לבדוק את הפעולה במסגרת זו, על פי מה שמשרת את האינטרס של בעית פלסטין והמאבק הלאומי הפלסטיני.

המשור הערבי

1. אשר החלטות המושב ה-16 של המל"פ בנושא היחסים הערביים.
2. בהתחשב בתמורות שהתחוללו בזירה הערבית לאחר כינוס המושב ה-16 של המל"פ, מאשרת המועצה הפלסטינית בתחום זה את הנושאים הבאים:

ירדן

המועצה הלאומית הפלסטינית מאשרת את יחסי האחוה המצויינים המלכדים את שני העמים הפלסטיני והירדני, על בסיס היסודות ההסטוריים, התרבותיים, האנושיים והגיאוגרפיים למען האינטרסים המשותפים לשני העמים.

המל"פ מאשרת את הצורך בחזוק יחסים אלה ותיאום המאמצים לפעולה משותפת למען החזרת האדמה הפלסטינית והערבית הכבושה, כדי לאפשר לעם הפלסטיני להשיג את זכויותיו הלאומיות שאינן נתנות למקוח, קרי זכות השיבה, הגדרה עצמית והקמת מולדת פלסטינית עצמאית על אדמתו הלאומית.

המועצה מאשרת את החלטות המועצות הקודמות בנושא זה ובפרט החלטות המל"פ ה-16. המועצה שמעה בעניין רב את נאום המלך חוסיין בפתחת המושב ה-17 של המועצה, אשר כלל עקרונות ויסודות שעליהם מתבססים היחסים הפלסטינים-ירדנים ובראשם אשר אחדות המטרה והגורל; החשבת אש"פ כנציג לגיטימי יחיד של העם הפלסטיני ודובר בשמו בכל התחומים וזכות שני העמים הירדני והפלסטיני לקבוע את אופי הקשרים המצויינים ביניהם. כן הגיש המלך חוסיין הצעות לפעולה מדינית בין ירדן לארגון השחרור.

בהתחשב בכל זאת, קוראת המועצה לוועה"פ ללמוד הצעות אלה לאור מטרות המאבק הפלסטיני והחלטות המל"פ ה-16 וה-17. כן בקרא הוועה"פ לעקוב אחר הדיאלוג והתיאום עם ירדן בהתאם להחלטות המל"פ ה-16, ותוך דבקות בהחלטות הפסגות הערבית ברבאט ובפאס ועל יסוד החלטות האו"ם הקשורות לבעיה הפלסטינית, וזאת כנקודת מוצא לפעולה המדינית ולרכי התאום בין הצדדים הערבים כדי להגיע לנגסחאות לפעולה המשותפת והאפקטיבית למען הגשמת מטרותינו הקבועות.

סוריה

המועצה מאשרת את הצורך לתקן את היחסים עם סוריה על בסיס היסודות הלאומיים הבאים:

- (1) הדבקות בהחלטות הפסגות הערביות בנושא יסודות פתרון הבעיה הפלסטינית והמאבק הערבי-ישראלי, באופן הכולל את האינטרסים הלאומיים של העם הפלסטיני והשגת זכויותיו הלאומיות הקבועות, ובראשן זכות השיבה, הגדרה עצמית והקמת המולדת הפלסטינית העצמאית על אדמתו הלאומית, בהנהגת אש"פ נציגו החוקי היחיד.
- (2) כבוד הדדי של עקרונות העצמאות הלאומית, השוויון וההדדיות ביחסים ואי ההתערבות בעניינים הפנימיים של כל צד במשנהו, וכבוד ההחלטה הלאומית הפלסטינית העצמאית על בסיס המחוייבות הלאומית.
- (3) המאבק המשותף נגד האויב הישראלי והתכניות האימפריאליסטיות תוך סיוע למהפיכה הפלסטינית ולכוחות הלאומיים הלבנוניים לנהל את מאבקם באויב הציוני האימפריאליסטי. כמו כן דחיה (משותפת) התכניות החלקיות והנפרדות אשר מדלגות על זכויות העם הפלסטיני ומשפיעות על ניהול מאבקו, ועמידה בפני תכניות הקנטוניזציה בלבנון ובאזור.

מצרים

1. המל"פ הביאה בחשבון את חשיבות מצרים הערבית ומקומה הבינ"ל ותפקידה ההסטורי בסיוע לעם הפלסטיני ותפקידה נגד הפלישה הציונית והקרבות האנושיים והחמריים שהקריב העם המצרי למען הבעיות הערביות ובראשן הבעיה הפלסטינית.
2. החסרון הכבד שבא כתוצאה מיציאת מצרים מהפעולה הערבית הכללית לאחר שסאדאת חתם על הסכמי ק.ד, וכמו כן יציאתה, זמנית, ממעגל המאבק הערבי הישראלי ואשר כתוצאה ממנו היתה הפרה מסוימת של מאזני הכוחות באזור.
3. ההתפתחויות והתמורות החשובות במדיניות המצרית במיוחד אלו שהיו בין שתי התקופות של עריכת המל"פ ה-16 ^{א-47} ופנית מצרים לתמיכה במטרות של העם הפלסטיני ותביעותיה למען זכות העם הפלסטיני להגדרה עצמית, זכות השיבה והקמת מדינתו העצמאית, וההדגשה שאש"פ הוא הנציג החוקי היחיד של העם הפלסטיני וזה עולה בקנה אחד עם המטרות והשאיפות של עמנו הערבי המצרי וכוחותיו הצבוריים, המפלגתיים והאגודיים.

4. עמדת אש"פ הברורה בדחיתה את הסכמי ק.ד. במהות ובתכן ואת תכניות הממשל העצמי והמנהל האזרחי הנובעות ממנו.
5. מוטלת האחריות על אש"פ בניהול העניינים של בני פלסטין המתגוררים במצרים ובחזוק קשרי האחוה אשר קושרים בין שני העמים המצרי והפלסטיני. המועצה הלאומית מחליטה:
- א. לדרוש מהועה"פ לנקוט במדיניות כלפי מצרים שתתאים לעקרונות וְאֶתְמַיִלִּי הַאֱלֹהִים ותסתמך עליהם בהגדרת עתיד הקשרים עם מצרים בש"פ עם המדינות הערביות.
- ב. לדרוש מהועה"פ לנקוט בצעדים הדרושים לשמור על האנטרסים של עמנו במצרים*, ולמלא את צרכיהם בענייני אזרחות, הוראה, מחיה, תעודות נסיעה וחזוק הקשר בין שני העמים האחים המצרי והפלסטיני.

לבנון

1. כְּמִלְכָּא מְצָרִיָּה את עמידת העם הפלסטיני בהנהגת אש"פ לצד העם הלבנוני ומאבקו בדרך השחרור של לבנון והשבת אחדות העם וארצו, ודחיתו את כל התכניות החשודות אשר מנסות לחלק את לבנון למדינות קטנות ולקנטונים עדתיים. מודיע על תמיכתו בהתנגדות האמיצה לאויב הכובש ודורש את הסלמתה.
2. המל"פ קוראת לממשלה הלבנונית ולכוחות הלאומיים הלבנונים להתנגד לנסיונות האמריקנים והישראלים אשר מנסים לשדוד את היסודות הלבנונים הקבועים במגמה להפריד את לבנון מסביבתה הערבית וּמִלְכָּא למאבק הפלסטיני.
3. המל"פ קוראת לממשלה הלבנונית לש"פ עם אש"פ בכל הנוגע לשמירה על הפלסטינים המתגוררים שם ואשר זקוקים בדחיפות למלוא התמיכה. כמו כן המועצה קוראת לממשלה הלבנונית לפעול להקלה על העניינים האזרחיים של הפלסטינים בלבנון כמו תעודות נסיעה ורשיונות העבודה.
4. המל"פ קוראת לוועה"פ להגביר את תשומת לבו להמוני עמנו בלבנון ולהקים משרד הנהגתי קבוע לטיפול בענייניהם ובמיוחד בתחום שירותי המחיה, שירותים סוציאליים, רפואיים ותרבותיים.
5. המל"פ קוראת לחזוק ולעיבוי הקשרים של הארגון עם הכוחות הלאומיים, הפרוגרסיבים והאסלאמיים בלבנון לאור החידושים שארעו במרחב לבנון ולהמשיך בסיוע לכוחות אלה כדי לצאת נגד המזימות האמריקניות נגד לבנון, אחדותה וערכיותה.

7/...

* בריוזא הס"פ א הא"פ מ'כנה זמ רצ"ה צנה, צ"כ' ל' צמא, 30.11.84.

6. הומועצה הלאומית מסבגאת תשומת ה"הועה"פ לסכנות המאיימות על מחנותינו בדרום לבנון ביקיה של נסיגה חלקית טקטית ישראלית וקוראגלו לפעול להשגת ערכות לבטחונם ולשלומם של מחנות אלה לבל תחזור הטרגדיה של צברא ושאתילא ואשר מתכננים אותה האויב הציוני ועוזריו הצבאיים.

מלחמת עיראק-איראן

המל"פ מדגישה החלטתה ב'ח'ס' מלחמה העיראקית-איראנית שהתקבלה במושב ה-16. המל"פ מעריכה את המאמצים הדרושים שעושים הוועה"פ והאח אבו עמאר במסגרת ועדת השלישית כסביב (הסביבה) להפסקת המלחמה העיראקית-איראנית ומאמצי מדינות הבלמ"ז ואחרות. המל"פ דורשת להגביר את המאמצים בכיוון זה, להפסקת שפיט הדם בין שני העמים המוסלמיים כדי שיתאפשר לרכז את המשאבים כדי לעמוד נגד האויב הציוני ולהציל את ירושלים. אנו מעריכים את היענותה של עיראק למאמצים הנ"ל, המהפ"ל והכוחות הלאומיים הלבנוניים הוכו בזמן התעסקותה של עיראק ושאר מדינות האזור במלחמה זו והיעדר מצרים.

במישור הבינ"ל

המל"פ מדגישה את החלטות המושב ה-16 במשור הבינ"ל, בהתאם לתנאיה שחלו במשור הבינ"ל, הרי הומועצה מחליטה כדלקמן:

ראשית: הפעילות המדינית

הומועצה סבורה כי מציאת פתרון צודק לבעית פלסטין ומשבר המזה"ת יהיה בהכרח על בסיס שיכלול את זכויותנו הלאומיות לשיבה, להגדרה עצמית ולהקמת מדינה לאומית עצמאית על אדמתנו הלאומית הפלסטינית, כמו כן סבורה שהמסגרת המתאימה להגיע לפתרון זה היא עריכת ועידה בינ"ל תחת דגל האו"ם ובאמצעות מעבי"ט, בהשתתפות כל הצדדים הנוגעים בדבר, ובכלל זה אש"פ על בסיס של שוויון. על יסוד החלטות האו"ם הקשורות לבעית פלסטין, מדגישה בעניין זה דחיתה את הסכמי ק.ד. ותכניות הממשל העצמי ויזמת הנשיא האמריקני רייגן וכל התכניות וההחלטות שלא כוללות את זכותנו לשיבה, להגדרה עצמית ולהקמת המדינה, (יצויין כי ההתייחסות להחלטה 242 מופיעה בהודעת הסיום של המל"פ, אך נעדרת מהנוסח המלא שפורסם ב"אלדס"ר". אין זה ברור אם זוהי השמטה בשגגה או במכוון. בהודעה המסכמת, כפי שפורסמה בר' עמאן 30.11.84 נאמר: "המל"פ מדגישה החלטותיה לגבי עמדתה כלפי החלטה 242 אשר אינה מטפלת בבעיותנו כבעיה של עם יזכויותיו אלא כבעיה של פליטים. אי לכך היא מתנכרת לזכויותנו הלאומיות". (המתרגמות).

שנית: היחסים הבינ"ל

1. המל"פ מדגישה את פתוח והעמקת שה"פ והידידות בין אש"פ והמדינות הסוציאליסטיות ובראשן ברה"מ. המל"פ מעריכה את העמדה העקרונית והיציבה של ברה"מ כלפי עמנו הפלסטיני ובעיתו וכלפי אש"פ נציגו החוקי והיחיד, ומודיעה על תמיכתה ביזמה הסובייטית האחרונה לפתרון בעית המזה"ת אשר מכירה בזכויות עמנו הלאומיות במסגרת עריכת ועידה בינ"ל שישתתפו בה אש"פ, ושתערוב לפתרון צודק ובר-קיימא לבעית פלסטיין ולמשבר המזה"ת.
2. המועצה מעריכה את עמדת סין העממית היציבה והעקרונית התומכת בעמנו הפלסטיני ובאש"פ ובמאבקנו למען החזרת זכויותנו הלאומיות והחוקיות במולדתנו והסיוע החמרי והמדיני שהיא מעניקה לנו, ומדגישה את חשיבות השמירה על הקשרים האלה, פתוחם וחיזוקם.
3. כמו כן מעריכה המועצה את תפקיד יתר כוחות הקדמה והשחרור בעולם המתנגדים לאמפריאליזם, לציונות ולגזענות בתמיכתם המתמדת במאבק עמנו למען השבת זכויותיו הלאומיות הקבועות - לשיבה, להגדרה עצמית ולהקמת המדינה העצמאית על אדמתנו הלאומית.
4. המועצה מדגישה את העמקת הקשרים ופתוחם עם מדינות ארגון הועידה האסלאמית ומעריכה את ההחלטות אשר התקבלו בוועידת הפסגה האסלאמית בדאר אלכידא ובטאיף למען חזוק בעית פלסטיין בכל המשורים. המועצה דורשת חזוק הקשר עם הועידה האסלאמית והמדינות המשתתפות בה,
5. המועצה מדגישה את חשיבות תפקידה של תנועת הבלמ"ז וחשיבות חיזוק תפקיד זה ברמות השונות, הגנה עליו והגברתו. כן מדגישה הערכתה לעמדות ולהחלטות של מדינות הבלמ"ז ביחס לעם הפלסטיני ולבעיתו הצודקת. וכמו כן תובעת להוסיף את התפקיד המלא של הארגון בתוך כלל מדינות הבלמ"ז אשר המועצה הלאומית מתפארת בטפוחו בתקופה האחרונה. המועצה סבורה שמדיניותן של מדינות הבלמ"ז היא מדיניות שמסתמכים עליה כצ"כ הבינ"ל.
6. המועצה מדגישה את חזוק הקשרים עם המדינות הידידות באמל"ט ובאמרכ"ז ומדינות הים הקריבי ואת הפעילות להרחבת מעגל הידידים.
7. המל"פ מעריכה את עמדות המדינות האפריקניות וההחלטות אשר קיבלה הפסגה האפריקנית בכנוס האחרון באדיס אבבה ובמיוחד העמדות היציבות והעקרוניות שנקטו מנהיגי אפריקה הידידים הגדולים לצד העם הפלסטיני ובעיתו הצודקת (והדוק הקשרים) עם מדינות אפריקה הידידות האלה בכל המשורים.

כמו כן מדגישה המועצה עמידתה וסולידריותה עם העם של נמיביה בהנהגת תנועתה לשחרור סואפו והעם של דרום אפריקה נגד מדיניות האפליה והכפיה הגזעית. המועצה הלאומית מטילה על הוועה"פ לבצע;

8. א. זרוז הפעולה המדינית, הכלכלית והתרבותית עם מדינות אירופה המערבית ויפן במטרה לפתח את עמדתן בתחומים אלה ולהאיץ בהן לבקוט בתכניות פעולה, כמו כן הרחבת ההכרה באש"פ ובזכות העם הפלסטיני להקים את המדינה הפלסטינית העצמאית, וזרוז מדינות אלה להגברת תמיכתן הכלכלית, הסוציאלית והאנושית בתושבי האדמות הכבושות.

ב. המל"פ מברכת את כל הכוחות הדמוקרטיים והפראגרסיביים והארגונים הבלתי-ממשלתיים העונים את האמפריאליזם והציונות והאפליה הגזעית במדינות אירופה המערבית, ורואה בהם כוחות ידידים לעם הפלסטיני ולמאבקו בעדינות אלה. (תמל"פ) קוראת לוועה"פ לפעילות משותפת עם הכוחות האלה למען הכרת מדינותיהם בזכויות הלאומיות היציבות של העם הפלסטיני באש"פ כנציג חוקי ויחיד של העם הפלסטיני.

המועצה ולאומית מברכת את המדינות הידירות באירופה המערבית אשר ניצבות לצד זכויות עמנו ונאבקות למען פתוח עמדה אירופית כוללת למען בעית עמנו ולמאבקו.

9. המועצה מדגישה את המשך המאבק למען הגשמת בידודה של הישות הציונית באו"ם בתחומים השונים בתאום עם המדינות הידירות והקהילות הבינ"ל הידירות.

10. המל"פ מגנה בתוקף את הטרור הבינ"ל ובראשו הטרור האמריקני והישראלי הרשמי הפועל נגד העם הפלסטיני ואש"פ ונגד עם לבנון והאומה הערבית ויתר תנועות השחרור בעולם.

המועצה מגנה את הנסיונות שמבצעים האמריקנים בהתנגדות לטרור הבינ"ל במסווה של פגיעה בתנועות השחרור והמאבק הלאומי בעולם,

11. המל"פ מעריכה את פעולות ועדת האו"ם המיוחדת כדי לאפשר לעם הפלסטיני לקיים את זכויותיו הקבועות בפלסטין ולמלאן ובמיוחד עריכת ועידה בינ"ל בג'נבה ב-1983 לתמיכה בעם הפלסטיני למען הגשמת זכויותיו היציבות, ומעריכה את הודעת ג'נבה ותכניות הפעולה המשותפת שהתקבלו בה ומאיצה במדינות האחרות והידירות והמדינות האירופיות לתמוך בהוצאתן לפועל של ההחלטות האלו וההמלצות.

12. המועצה הלאומית מדגישה את העקרונות והאמנה של האו"ם והחלטותיו שהדגישו את הזכויות הלאומיות הקבועות והבלתי מעורערות של העם הפלסטיני ליצירת שלום צודק וכולל במזה"ת, וזכות כל העמים אשר נמצאים תחת כבוש לקיים את כל צורות המאבק למען שחרורם ועצמאותם הלאומית. כמו כן מדגישה המועצה את גבויה התקיף לכל הפעילויות האמפריאליסטיות והישראליות אשר מבזות את החוק הבינ"ל וההסברה העולמית של זכויות האדם והסכמי ג'נבה בעניין תושבי הארץ הכבושה. העקרונות והאמנה של האו"ם והחלטותיו.

תורגם ע"י מרגלית גבע ואלה אפק, מח' ערב 2

בינערגי

המועצה מאשרת את החלטותיה ביחס לחיזוק היחסים עם המדינות הערביות האחיות ופתוחם על פי החלטות המושב ה-16 של המלי"פ.

חיזוק מאבק העם הלבנוני

המועצה מדגישה את המשך תמיכת העם הפלסטיני ואש"פ במאבק העם הלבנוני למען שחרור אדמתו והחזרת אחדות ארצו, עפו וריבונותו הלאומית.

רביעית - המועצה מברכת את בני עמנו באדמה הכבושה ומוקירה את עמידתו האיתנה מול הכיבוש הציוני והתנהגותו הגזענית והטרוריסטית, והגנתו על החופש, האדמה והמקומות הקדושים ובפרט בירושלים בה נתונים מסגד אלאקצא, מערת המכפלה ומקומותינו המקודשים לאסלאם ולנצרות, נוכח טומאת הכיבוש וסכנות היהוד.

המועצה מברכת את התלכדות בני עמנו במולדת הכבושה סביב אש"פ ומפקדתו החוקית אשר באה לכלל ביטוי בהפגנות התמיכה למען עריכת המלי"פ, ובדם החללים. לפיכך החליטה המועצה לכנות את המושב ה-17 של המלי"פ בשם חללי המושב הלאומי. כן ברכה המועצה את השבויים באדמה הכבושה ודרוש לבנון.

התמיכה בעמידה האיתנה

המלי"פ קיבלה החלטות לחזק את העמידה האיתנה של עמנו ומאבקו עד אשר יתאפשר שחרור אדמתנו ע"י כל האמצעים החוקיים ובראשם הסלמת המאבק המזויין.

חמישית - המלי"פ מדגישה את כל ההחלטות ביחס ליחסי האחוה בין אש"פ למדינות הסוציאליסטיות, ובראשם בריה"מ, וארצות הועידה האסלאמית וגוש הבלתי מזדהות, וסין העממית והארגון לאחדות אפריקה ומדינות אמריקה הלטינית וכל המדינות, הכוחות והתנועות אשר נאבקות למען החירות והעצמאות, הצדק והשלום והמאבק באימפריאליזם ובאפליה הגזעית ובמיוחד במאבק הצודק של עמי נימצ'יה ודרום אפריקה נגד האימפריאליזם והאפליה הגזעית.

שישית - המלי"פ מחליטה לעיין מחדש במצב מוסדות אש"פ למען שיפור פעילותם ויעילותם. המלי"פ מביעה עם סיום פעולותיה את תודתה והערכתה לירדן האחות, למלך, לממשלה ולעם על הסכמתם לארח את המושב ה-17 ואורחיו, ועל הגשת כל ההקלות למען הצלחת פעולות מושב זה. המלי"פ מודה במיוחד למלך חוסיין על העמדה שהובעה מצידו ביחס לזהות הל ומית הפלסטינית, ועצמאות ההחלטה הפלסטינית והלגיטימיות של אש"פ כנציג יחיד של העם הפלסטיני.

כמו כן מודה המועצה לכל המשלחות הרשמיות והעממיות אשר לקחו חלק בפעולותיה והביעו תמיכה וסיוע בארגוננו ובבעית פלסטין. מועצתנו מביעה תודה והערכה לאחים באלג'יריה, בתימן הדמוקרטית וברפובליקה הערבית התימנית על סיועם ומאמציהם הגדולים למען אחדות השורה הפלסטינית. כמו כן מביעה המועצה תודה והערכה לכבוד המלך פהד ולאחים מנהיגי המועצה לשיתוף פעולה של המפרץ (משפיים) על עמדותיהם המכובדות והתומכות במאבק עמנו; ולתוניס האחות ושליטה הלוחם הגדול הנשיא חביב בורגיבה, המארחים את הנהגת אש"פ בתנאים קשים אלה, ושכתוצאה מכך תוניסיה נושאת באחריות באומץ ובנאמנות; ולעיראק האחות ולנשיאה האח צדאם חוסיין אשר קרא לארח את מועצתנו הלאומית בבגדאד ואשר היה ועודנו מסייע לעמנו ושותף למאבקנו. ולסודאן האחות אשר מארחת את כוחותינו במחנות של משכנותיה המכובדים; ולכבוד המלך חסן, מלך מרוקו, יו"ר ועדת ירושלים, אשר הביע סולידריותו עם עמנו ועם אש"פ ע"י אגרת, שמשלחת רשמית ועממית גדולה נשאה אותה; ולכל המנהיגים הערביים אשר עמדו ועודם עומדים לצדנו ועמנו בדרך המאבק שלנו לשחרור מולדתנו.

אנו מאמינים כי הנצחון ללא ספק בוא יבוא, נתמוך בדרך המאבק ובכל החזיתות, שהרי מטרותינו הלאומיות תתגשמה בעזרת אללה.

התהילה והנצח לחללינו החפים מפשע, מהפיכה עד הנצחון.

סיקור
נושא

משרד החוץ
המרכז למחקר
מדיני

ירושלים, יג' בכסליו תשמ"ה

7 בדצמבר 84

31/84

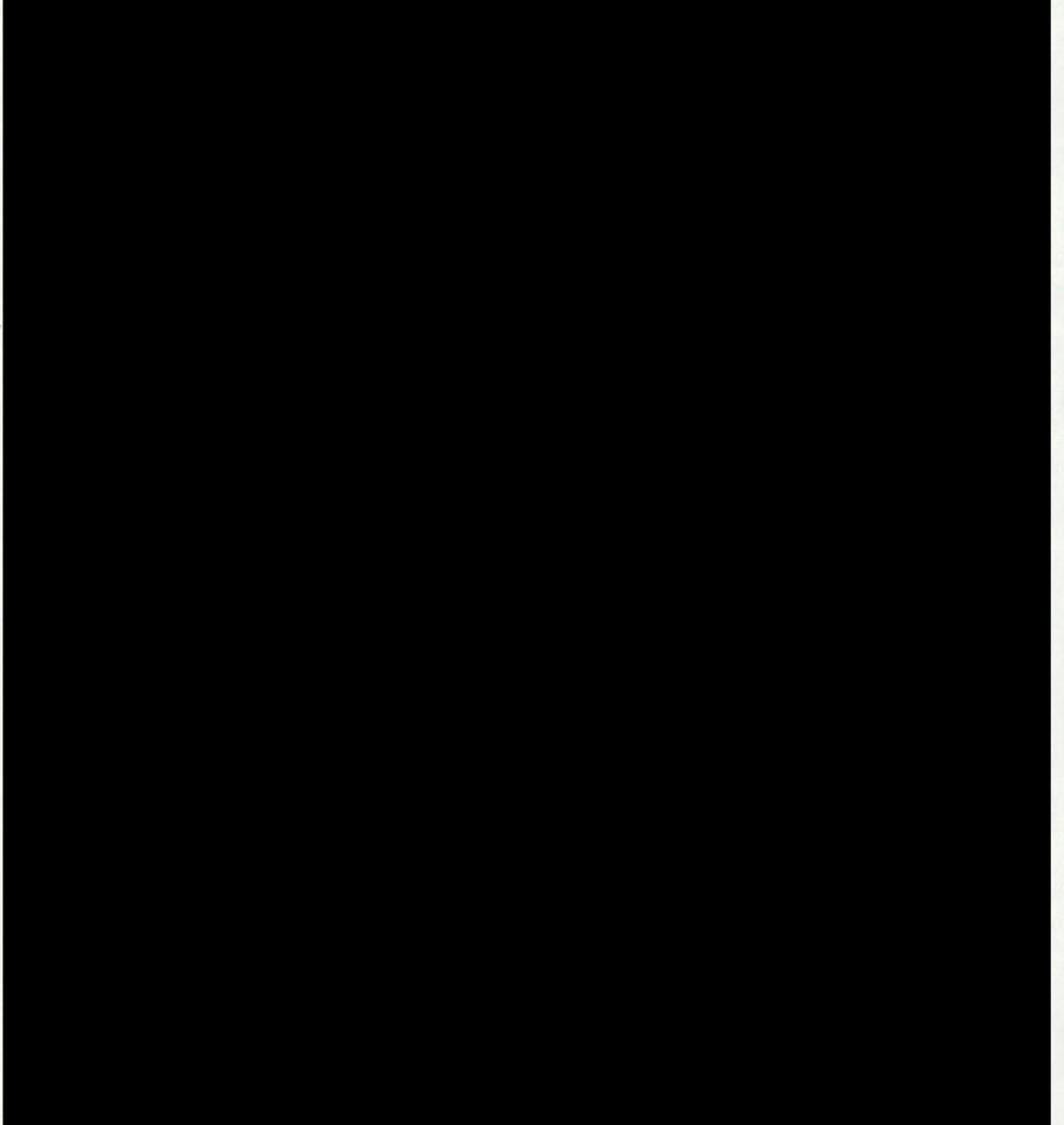
שמור

ביטחון המדינה 50 שנה

ביטחון המדינה 50 שנה

ביטחון המדינה 50 שנה

ביטחון המדינה 50 שנה

ביטחון המדינה 50 שנה

משרד החוץ
המרכז למחקר

ירושלים, ח' בכסלו תשמ"ה

2 בדצמבר 1984

לר"מ 141/84

770

ביטחון המדינה 50 שנה

משרד החוץ
המרכז למחקר
מדיני

- 2 -

ביטחון המדינה 50 שנה

משרד החוץ
המרכז למחקר
סדני

- 3 -

ביטחון המדינה 50 שנה

משרד החינוך
המרכז למחקר

ביטחון המדינה 50 שנה

משרד החוץ
המרכז למחקר
מדיני

- 5 -

ביטחון המדינה 50 שנה

משרד החוץ
המרכז למחקר
מדיני

- 6 -

ביטחון המדינה 50 שנה

הודעת הממשלה על המצב המדיניהיו"ר ש' הלל:

חברי הכנסת, אנו עוברים לסדר-היום:

הודעת הממשלה על המצב המדיני.

אני נותן רשות הדיבור לראש הממשלה. בבקשה.

ראש הממשלה ש' פרס:

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה,

חידוש הקשרים הדיפלומטיים בין ירדן לבין מצרים, הקרע באש"ף וכינוס המועצה הפלשתינאית בירדן, חידוש היחסים הדיפלומטיים בין עירק לבין ארצות-הברית, הם ביסודו של דבר בגדר אירועים בתוך העולם הערבי יותר מאשר בגדר של פתחים ביחסי ערב-ישראל.

מלחמת עירק-איראן העמיקה את הפילוג בעולם הערבי וגרמה להתקרבויות ולהתרחקויות חדשות בתוכו.

סוריה הקרובה לאיראן והקשורה עם לוב, מנסה לזכות בהגמוניה על העולם הערבי. היא מנסה להטיל אימה על ירדן, להתחרות עם מצרים ולהשתלט על אש"ף כדי להפכו למכשיר סורי מובהק. מדיניותה זו של סוריה עוררה תגובות מובנות מאליהן. ירדן ומצרים התקרבו זו לזו, עירק זיהתה סכנה ממשית יותר לקיומה מאשר "הסכנה" האמריקאית-ישראלית כביכול, וערפאת נאלץ להילחם על קיומו, על הנהגתו ועל עצמאות ארגונו. המועצה הפלשתינאית התכנסה ברבת-עמון לאחר שסוריה הביאה לפילוג בשורותיה, ולאחר שבירות ערביות אחרות סירבו לארחה.

במועצה היתה הופעה מעניינת של המלך חוסיין. הוא ערך חשבון נוקב - אם כי מוסווה - עם אש"ף. הוא אמר לצירי הוועידה, שאש"ף החליט ללכת לבד, ולכן הוא הגיע. הוא שיבח את סבו על אשר החליט לקבל את החלטת החלוקה של האו"ם ב-1947, והוא קרא תיגר על הפאטליזם הערבי לגבי גורם הזמן.

"הזמן עובר אצלכם - הוא אמר ואני מצטט אותו - בבזבז, בוויכוחים, בזלזול ובהתנצחויות". "מה גורם לכם לחשוב - הוא שאל - שהדורות הבאים ייהנו מתנאים מתאימים יותר לממש את אשר לא יכולתם אתם לממש עד עכשיו? האם ביכולתכם - הוא הוסיף לשאול - לעצור את הזמן ואת הקידמה אצל היריב ולהותירו פעיל כדרכו?" הוא הזהיר את אנשי אש"ף "ההתחמקות מצדכם היא טעות כאשר אתם חושבים שהעולם מתחיל ומסתיים אתכם".

המלך הציע לבאי המועצה מספר הצעות: שיאמצו לעצמם את החלטת האו"ם 242, שידגלו ב"שלום תמורת אדמה", שיילכו למשא-ומתן בשותפות ירדנית-פלסטינאית, שיקראו לוועידה בינלאומית ליישוב הסכסוך באזור.

המועצה אימצה לעצמה את ירדן כמקום מושבה, אך דחתה את התכנית הירדנית כבסיס למדיניותה. היא פירסמה דברי בקורת על החלטה 242, דחתה את תכנית רייגן, עמדה על בלעדיות הייצוג של העניין הפלסטינאי על-ידי אש"ף, וחזרה והצהירה שהיא "תמשיך במאבק המזויין", כלומר בטרור. "לעקור עצים, לשרוף שדות, לפגוע בגברים, נשים וטף, כפי שאחד מהם התבטא.

ערפאת זכה גם הפעם, כמו בימים הקודמים, בהנהגה, אבל ויתר - שוב כמקודם - על בחירת קו מדיני ברור. הרצון באחדותו, אפילו החלקית של אש"ף, דחה את ההכרעה המדינית.

מבחינתנו, גם אלה בקרבנו הרואים בהחלטה 242 בסיס למשא-ומתן עם ירדן, אינם יכולים לקבל זאת כתנאי מוקדם למשא-ומתן. בסיס - כן, תנאי - לא. משא-ומתן צריך להתחיל ללא תנאים מוקדמים, וכל צד רשאי להציג את הצעותיו הוא.

הרעיון של ועידה בינלאומית נדחה בישראל על-ידי כולם. הוא נועד בעצם לשלול מישראל משא-ומתן בתנאי שוויון. ועידה שבה ישתתפו הנציגים הקיצוניים ביותר בעולם הערבי, הם יאלצו את מדינות ערב כולן להקצין את עמדותיהן, לקשור מהלך כלשהו בשורה של מהלכים מסובכים וקשים, ובעצם להפעיל לחץ על ישראל במקום לנהל אתה משא-ומתן.

אחרי כן צט

ש' פרס

ישראל סבורה שאין טעם לפתוח במשא ומתן על המשא ומתן. מוטב שהצדדים ייפגשו פנים אל פנים ללא מפעילי לחץ וללא גוררי סירובים.

אני חוזר ופונה למלך חוסיין ומציע לו משא ומתן ישיר ללא תנאים מוקדמים. אני יכול להבטיח לו, על דעת הממשלה כולה, כי כל הצעה שהוא יעלה תידון על ידינו בכבוד ובכבוד ראש. אין לנו כל אשליה: הנושא העומד על הפרק הוא מסובך מאוד וספק אם הוא ניתן לפתרון על ידי מהלך בודד אחד. אם ירדן אכן מעוניינת בשלום - ושלום הוא ענין הדדי - עליה להסכים כמונו לפתוח במשא ומתן מייד ולנהל בסבלנות.

ויקטור שם-טוב (מפ"ם):

איך אתה אומר - על בסיס 242, אדוני ראש הממשלה? אין לך תשובה.

ראש הממשלה ש' פרס:

עלינו להיות מוכנים להתקדם לעבר השלום בהדרגתיות ולא רק בזינוק אחד. בטיפול הדרגתי נוכל להסיר הרבה מכשולים בדרך, סטרטגיים ופסיכולוגיים, ולקדם את האינטרסים של כל אחת משתי הארצות שלנו לעבר כלכלה טובה יותר, שכנות רגועה יותר, ולעבר אווירה שתאפשר פתרון קבע.

אנו פונים לתושבי השטחים וחוזרים ואומרים להם שבין טרור עקר לבין אוטונומיה בשלב המידי לא השליטה בטרור אלא השלטון העצמי יבטיח את עתידם ויאפשר להם חיים נאותים יותר בשלב הנוכחי. אנו מוכנים לנהל משא ומתן עם ירדן או עם משלחת מעורבת - לא אש"פיסטית, לא טרוריסטית - משלחת שענינה יהיו לשלום עם ישראל ולא לשלום בלי ישראל.

חתמנו על שלום עם מצרים. לשלום דרוש מימד מציאותי לא רק פורמלי. יש לנו ענין בנירמול היחסים עם מצרים, תוך פתרון אותן בעיות מעט השנויות עדיין במחלוקת ותוך ראיית מצרים כמובילה ראשית מהצד הערבי לשלום במזרח התיכון ובאזור כולו. הנשיא מובארק היה ממעצבי הסטרטגיה של שלום ואנו מצפים שהוא יוסיף להוביל סטרטגיה זאת להיקף אזורי מלא.

אם אכן יש שינוי באווירה הכללית במזרח התיכון ישראל תפגוש אותה במאור פנים, אך הגיעה השעה שדיבורים לכיוונים שונים - פעם לכיוון של פתיחה ופעם לכיוון של נעילה - יהפכו למפגש ריאלי ולמשא ומתן בין הצדדים. אף צד לא יקבל דעת רעהו בטרם משא ומתן ובמקום משא ומתן. השלום לא יכון אלא בדרך של הידברות פתוחה וישירה.

ש' פרס

חברי הכנסת, ישראל בטוחה בכוחה להגן על עצמה צבאית ובכוחה להידבר עם שכניה מדינית. לא נפסיק לרגע טיפוח העצמה הדרושה לקיומנו ולא נהסס להציע יזמות חוזרות ונשנות לשלום. אנו משוכנעים שמה שדרוש עתה זה לא עוד תכנית או עוד תכניות של שלום תיאורטי, מה שדרוש עכשיו הוא שותף אמיתי ועוד שותפות ממשית להידברות בתנאי שוויון וכבוד הדדי.

אין אנו חשים שהצעות השלום הן צדקה שהערבים עושים לנו, או צדקה שאנו עושים לערבים. הערבים כמונו, ואנו כערבים, צריכים לשאוף לשלום תמורת מלחמה ולחילופי דברים תמורת חילופי יריות. אם הדבר אפשרי מייד - אדרבה, מייד; ואם הדבר יחייב סבלנות - נצטייד בסבלנות, לא נאבד פרספקטיבה לשלום.

היו"ר ש' הלל:

תודה.

ועדת הכנסת קבעה שהדיון יתקיים בצורה של הודעה של סיעות.

תופיק טובי (החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון):

מה זה, איום במלחמה חדשה?

(צחוק באולם)

בהחלט.

היו"ר ש' הלל:

אני מזמין את חבר-הכנסת עוזי לנדאו.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

136

יציא

שמוד

אל: אתונה , בון , בריסל , האג , לונדון , פריס , רומא ,
ניקוסיה , נייירובי , סינגפור , המוסק , מדריד , גנבה ,
וינה , ברן , קופנהאגן , בנאקוק , טוקיו , ווש , אוטובה ,
ני , ביירס , מבטיקו , קרקס , נר: חוים 105 , מ : המשרד
דח: מ, סג: ש, תא: 031284 , דח: 1000

שמוד/מיד

ביטחון המדינה 50 שנה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מעת, משב, תרבות, כנסיות, כלכלית, טקס, קונס, הדרבה, אזרחים,
שטחים, מחע, מקצב, ארבלו, ארבלז, משפט, תפוצות, פרנ, מצרים,
מצפא, אירא, אירב, מזאר, מאסוק, מאפ, אמלט, מזתים, לבנון, ארבלז,
מתאםשטחים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

136

** יוצא

שמואל

**

**

**

אל: אתונה, בון, בריסל, האג, לונדון, פריס, רומא,
ניקוסיה, נידובי, סינגפור, המוסד, מדריד, גנבה,
וינה, ברן, קופנהאגן, בנגקוק, טוקיו, וושי, אוטובה,
ני, ביירס, מכסיקו, קרקס, נר: חוץ 105, מ: המשרד
דח: מ, סג: ש, תא: 031284, רח: 1000

שמואל/מיד

המלפ' ה-17 והשלכותיה

כהערכת מודיעין-לא להסברה

ביטחון המדינה 50 שנה

ביטחון המדינה 50 שנה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מטע, משב, תרבות, כנסיות, כלכלית, טקס, קונס, הדרכה, אזרחים,
שטחים, מחש, מקצב, ארבלו, ארבלז, משפט, תפוצות, פרנ, מצרים,
מצפא, אירא, אירב, מזאר, מאסוק, מאפ, אמלט, מזתים, לבנון, ארבלז,
מתאשטחים

✓ 56

מחלקת הקשר - ניו-יורק

טופס חברת גלוי

אל: המשרד

דף _____ מחוד _____ דפים _____

סיווג בטחוני: גלוי

דחיפות: _____

תאריך תיח: _____

מס. מברק: _____

לסימס
סל
הקשר

30/9
1140

מאת: נאו"ם, ניו יורק

ממ"ד. מע"ח.

חדרון אש"פ על המל"פ.

מדרנגר.

היום אחה"צ קיים שפיק אל-חוס חדרון לכחבי האו"ם. לדברי כתבים שנכחו, לא היה חידוש רב בדבריו בחשואה לדברים שפורסמו כבר בעהונות בעקבות תדרכי אש"פ בעמאן. להלן מעקרי דבריו:

1. כינוס המל"פ הוא בבחינת הצלחה גדולה בעצם הכינוס עצמו.

2. הוחלט להגביר המאבק המזויין נגד ישראל כי "...if you don't have a gun to support your political position then no one listens."

3. אין היום אף מדינה ערבית (שכנה לישראל) שדרכה אפשר לחדור לישראל ולשטחים, כדי להגביר הפעילות המזויינת יש למצוא דרך גם miracle שגביר הפעילות בתוך השטחים הכבושים.

4. דרום לבנון - אפילו את ישראל תיסוג מדרום לבנון לאש"פ אין סיכוי ויכולת להחזיר לעצמו הנוכחות בדרוט. אש"פ בונה על האו"ם והלבנונים שיגנו על הפליטים הפלסטינים. לדבריו הובעה דאגה במל"פ למקרה שישראל תחליט על נסיגה חלקית טקטית (tactical and partial) לפני שיושגו הסכמים, שכן אז יהיו הפליטים הפלסטינים בסכנה רבה.

5. סו"ת - אש"פ מגייס כספים למען המשך הפקדון של סו"ת וערפת אף נסע למספר מדינות במפרץ במטרה לגייס כספים עבור סו"ת.

נאו"ם
מאת: נאו"ם, ניו יורק
מלך המברה

תאריך: 30.11.84 השולח: י. דרנגר אישור מנהל המחלקה: _____ חתימה: _____

17/1

BRIEFING

290/28.12.84/4.06.01

PLO CONFERENCE IN AMMAN: MORE OF THE SAME

Following are excerpts from the PNC Political Committee's report, adopted by the conference on 29 November 1984:

Escalation of 'Armed Struggle'

"The PNC affirms the escalation of armed struggle to confront the Zionist occupation of our country, homeland and institutions. It also underlines the right of the Palestinian Revolution forces to use armed struggle against the Zionist enemy from all Arab fronts. It also stresses the previous decision on the need to unify Palestinian Revolution forces in the framework of the Palestine Liberation Army."

Call to Israeli Arabs

"The PNC salutes the steadfastness of our kinfolk in areas occupied in 1948... Umm al-Fahm, Tayiba, Muthalath, Galilee and Negev. ... The PNC affirms the need to provide all means of support to enhance their unity and the unity of their national groups and forces."

Rejection of Camp David, Autonomy, Reagan Plan...

"The PNC emphasizes its rejection of the Camp David accords, autonomy and US President Ronald Reagan's plan, and the plans and resolutions which do not guarantee our right to repatriation, self-determination and the establishment of an independent Palestinian state."

... But High Praise for USSR and 'Latest USSR Initiative'

"The PNC emphasizes the development and consolidation of the friendship and cooperation between the PLO and the socialist countries, foremost among which is the USSR.... The PNC announces its support for the latest USSR initiative to resolve the Middle East issue..."

PLO vs. Terrorism (US Brand)!

"The PNC strongly denounces international terrorism, foremost among which is US and Israeli terrorism..."

ARAFAT - AT PNC CONFERENCE: 'STONES - AND RPG'S'

PLO Chairman Yasser Arafat in Amman, Radio Amman, 29 November 1984:

"... I have nothing to add except to address our people, all of our people, in the occupied territory. They are steadfast. Their pride...is seen in the eyes of our children, the children of the stones with which they confront this Zionist enemy. They hurl these stones while our other children carry their RPG's in order to make this epic and this legend."

ARAFAT - AFTER PNC CONFERENCE: 'A LONG WAR'

PLO Chairman Yasser Arafat in Doha, Qatar, Reuter, 19 December 1984:

"Our war is going to be a long and hard one. Palestine will not be regained through peaceful solutions or through the Israeli Labour Party, as some believe, but through fighting and Palestinian blood."

(See also Briefing No. 284/14.12.84 citing statement by PLO leaders since the conference.)

BRIEFING

278/7.12.84/3.09.055

PALESTINIAN NATIONAL COUNCIL IN AMMAN, 22-28 NOVEMBER 1984:

NO CHANGE IN PLO LINE

Participants

1. 261 out of 384 PNC members attended, representing Fatah, Arab Liberation Front (pro-Iraqi) and Palestine Liberation Front (Abu al-Abbas group). Also many independent PLO personalities such as Sidki Dejani, Hammad Abu Seta and Hanna Nasser.
2. Conference boycotted by organizations comprising National Alliance (Abu Musa's Fatah rebels, Ahmed Jibril's PFLP-GC, Arab Struggle Front and Saika). Democratic Alliance - Habash's PFLP, Hawatmeh's DFLP, Palestinian Communist Party and Palestine Liberation Front (Tilaat Yaakub group) - boycotted conference, but some trade union representatives of DFLP did attend.
3. Arab national delegations came from Egypt, Iraq, Algeria and Lebanon. Arab League Secretary-General Shazli al-Klibi attended as did observers from Morocco and Tunisia and Islamic Conference representative. King of Saudi Arabia sent greetings.
4. From Third World countries came representatives of Yugoslavia, Romania, India, Tanzania, Zambia, Zimbabwe and Cyprus. Pakistan was represented by its ambassador in Amman.
5. From Europe came representatives of Greece, Spain and Portugal and of communist parties in France, Italy and Norway. Several MP's from Turkey also attended.
6. Soviet ambassador in Jordan met with Fatah leader Abu-Iyad on 23 November and conveyed to him USSR's wishes for conference's success - but he did not attend conference.

Statements and Proposals

1. In opening speech, King Hussein proposed adoption of Jordanian-Palestinian formula based on UN Security Council Resolution 242 and principle of "territory for

peace." He called for negotiations to implement this principle within framework of international conference.

2. Arafat: "We have decided to step up the Palestinian revolution by every possible means - civil and military... that is our legitimate right, granted to us within the framework of the UN." Arafat lauded "resistance" activities in southern Lebanon and in the territories.

3. Nabil Shaath, chairman of the PNC Political Committee, as reported by AP, 29 November 1984: "The Palestinian National Council stressed what it called 'the right of escalating the armed struggle against (Israel's) occupation and the right of Palestinian forces to launch their struggle across all Arab fronts into Israel'."

4. PLO "foreign minister" Farouk Kaddumi, according to Reuter, 24 November 1984, "rejected the King's suggestion that UN Security Council Resolution 242 be a base for 'trading territory for peace'."

5. Deputy Commander of PLO forces Abu Jihad, to *Jordan Times*, 23 November 1984: "The PLO's stance towards UN Resolution 242 is clear and has not changed." He also said that "political moves must be coupled within 'escalation of the military struggle.' The military struggle is a must."

6. Fatah leader Abu Iyad, Radio Amman, 26 November 1984: "Everyone of us wants the retrieval of Jaffa and, indeed, every inch of Palestinian soil The Zionists took Palestinian inch by inch and we must retrieve it inch by inch... We believe that Palestine, from the river to the sea, is our country. We support the maintenance of contacts with Egypt on the basis of the rejection of the Camp David agreements."

7. PLO executive member Abu Mazen, according to Amnon Kapeliuk, writing in *Yediot Ahronot*, 26 November 1984, called on all Arab states bordering on Israel to open their borders to allow the terrorists to cross them "so as to strike at Israel and drain its blood."

8. Syrian defence minister Mustapha Tlass, Radio Damascus, 25 November 1984: "Arafat's comedy in Amman will not pass without a reckoning."

9. Egyptian foreign minister Ismat Abdel Magid, Radio Cairo, 21 November 1984: "The PNC conference is an important event, which could be a turning point with regard to peace in the Middle East and Arab solidarity."

10. Several leading PLO officials declared that the question of the establishment of a government-in-exile would not be discussed at the conference.

11. National Palestine Fund chairman Hanna Nasser presented financial report showing deficit of 12 million dinars, due to fact that several Arab states had not paid their financial commitments to the Fund.

12. Arafat, as reported by Jordanian Television, 28 November 1984: "An Arab state headed by a madman landed a Sikhoi plane-bomb a day or two ago in Ar-Raya, in the Beka Valley, held by Syrian forces, in order to blow up the PNC conference, but Jordanian aircraft are flying overhead day and night to protect the PNC from attack..."

Conclusions

1. The recently concluded conference, in Amman, Jordan, of the "Palestinian National Council" (PNC) marked yet another round in the inter-Arab contest.

2. Those who had hoped that the split within the PLO's ranks would lead to a shift in PLO policy in the direction of greater moderation were disappointed by the results of the conference. There has been no change in the familiar PLO line - rejection of UN Security Council Resolution 242 and continued adherence to its doctrine calling for "armed struggle" (i.e., terrorism) aimed at "the liberation of Palestine" (i.e., the liquidation of Israel) - as stipulated in the PLO charter, the "Palestinian National Covenant."

3. On these points there was total consensus at the conference. Even those speakers who ostensibly spoke in favour of pursuing "the political process" made it clear that they were referring to a tactical move which must accompany the "armed struggle," not come in its place.

4. As for the proposal (raised by King Hussein) to hold an international conference on the Palestine question, this was intended to avert the challenge advanced by UN Resolutions 242 and 338 and by the Camp David Agreements, which call for Israeli-Arab peace negotiations. That is why 242 and Camp David were summarily dismissed.

5. If any significance is to be attached to this conference, it is to be found mainly on the level of the PLO's internal politics - that is, the struggle for leadership of the organization - and on the inter-Arab level: rejection of Syria's attempt to impose a pro-Syrian leadership on the PLO.

6. At the height of the conference, a large explosive device was discovered (and, fortunately, dismantled before it could explode) in downtown Jerusalem. This is proof, if such were needed, of the path along which the PLO has chosen to continue to tread - now as in the past. It is a path of utter futility that never has advanced the Middle East one step towards a negotiated peace - and, needless to say, never will; nor has it helped, or ever will help, the cause of the Palestinian Arabs in this region.

7. Presumably, Yasser Arafat's efforts will now be turned to the job of mending his fences at home. He will try to come to terms with the "Democratic Alliance" (Habash, Hawatmeh), so as to bring them back into the PLO fold - with all that this implies in terms of the concessions he will have to make to these Marxist-oriented militants. Three vacant seats are being held on the organization's Executive for this purpose.

8. There are signs that King Hussein is disappointed at the results of the conference - and particularly at the rejection of his proposal for a joint Jordanian-PLO move at this stage.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9321

111

(6)

סודי ביותר

דף 1
עומק 3
תוך 1
מתוך 30

אלו המשרד, נדו 111, מ: נ
דח: מ, סג: מ, תא: 051284, וח: 1300
נד: **טרפאח**

סודי ביותר/מיידי

אלו מצפ"א, ממ"ד

דע: השגריר לונדון

מאת: קונכ"ל / ניו יורק

ממקור טוב נודע לי שראש אש"פ' טרפאח בלווי פמליה עומד להגיע
לביקור בלונדון בשבוע של ה-9 בדצמבר.

לויא.

תפ: שהח, דהמ, שהבמ, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמן, מצפא

FORMS
חולף ושתי נעים
336967 על

5171

ב'ל'ח'ס'

```

      117117 : E , 35 : 71 : 77620 : 78
1800 : 07 , 941284 : NR , 3 : 20 , 7 : 07
          88970 : 71

```

00017327

2 391778:5N

717115 P111P1:PNB

11-27-71 11-27-71

בדיון אמר יחזקאל בריינמאן שישם לב שחוסר האמצעים שומד לרשם
אשר בנסה על מנת לאשר בקורט שפאט בריינמאן כחבר CASU
אין חברה בין חברות בחולות.
במסגרת הדיון הועלו מספרים שחברות אלו שולמו לרשם
מלבד על חולותיו האלימים של אש"ף ושלם נוסף מחוץ באש"ף
האחרות בתנועת את הבורגנות אשר בקורט בריינמאן שולמו
העלו לראשונה "לרשם למסגרת חסר"

תפ: צהח, דהמ, שחבט, מנבל, ממנבל, סמנבל, ממד, דס, אמן, אירא, אירל, ממס, הסכרה

אלו לונדון, נר: 443, מ: המשרד
 דה: ד, סג: ב, תא: 301184, רח: 0900

בלמים/רגיל

טרפאת

הסופר אין הראם שהזמין את טרפאת לבקר בבריטניה לרגל הוצאת
 הביוגרפיה
 "טרפאת" הודיע כי ייפגש עם סופר ינוכל לקיים הביקור
 משום
 שלא הצליח להשיג ויזה מממלכת בריטניה

מרכז/ערב 2

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממז, רס, אמנ, אירא.
 אירב

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7680

**

נבנס

1111

**

**

**

אל: המשרד, נר: 347, מ: לוונדון
דח: מ, סג: ס, תא: 1184101, זח: 1500

סודי/מיד.

אל: אירופה 2, המרכז
מאת: הציר לוונדון

אי ביקור טראפאת בבריטניה

א. לאור כל ששמענו תהיה זו הוחה סבירה שבשלב זה ידד נושא
ביקור טראפאת בבריטניה מהפדק. מהידדו לנו כדור שהיו גורמים
בריטים בלתי מבוטלים שהיו מעוניינים בקיום הביקור. המדובר לא
דק במחבר הספר האדם ובארגונים כמו CABU אלא גם בחברי
פרלמנט, ואף בפוראופי לא סכרים גורמים שהיו מחייבים את
הביקור.

ב. מהדגם שנודע לנו על האפשרות שטראפאת יבקר באנגליה פטלנו
כדי לנלוס את הביקור טי' יצירת אוירה ציבורית שלילית
לקיומו. באותו זמן נזהרנו לא להעניק פרסומת חינם לטראפאת
ולספר עליו. קשה למדוד מה היה חלקנו באי קיום הביקור. אולם
הדבר אינו דלבוטאי כל עוד המטרה הושגה.
ג. דאוי לציון התחבוס של המיפול הבריטי בפרשה. אמרו לטראפאת
י'הו' בתוספת תנאים שהבנידו על קיום הביקור תוך שהשאירו
לעצמם פתח מתמיד לנסיגה ע"י השיעון שבעת מתן הוירה יקחו
בחשבון את ההשלכות הבטחוניות. להערכתן ו' חלומת דוהמי תאצר
ושר הפנים בריטן ציחקו תפקיד חשוב בתהליך קבלת ההחלטות. גם
זאת, התברר שמאחורי תירוץ של ריונים על ביקור אפשרי קיים
שגיר בריטניה בטונים קשר רצוף עם טראפאת.
ד. קשה לנבא מתי האפשרות של ביקור טראפאת תעלה שוב על הפרק
ואיזה י'מליץ יושרי' תוסיין יהיה לדאש אשפי' בביקורו הקרוב של
המלך בלוונדון. ניתן לשער שטראפאת לא יהיה מעוניין לחפש את
הנסיין בעתיד הקרוב. אם וכאשר ייטשה נסיון בזה תצטרך הממשלה
להתחשב בהד השלילי שבא לידי ביטוי בשבועיים האחרונים.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

חש

תפ : שהח, דהח, שהבט, מוכל, מאנכל, סמוכל, ממד, דס, אמנ, אירא,
אירב

אלו המשרד, נר: 327, מ: לוונדון
דח: ר, סג: ב, ב, תא: 291184, וחו: 1700

רגיל/בלמס

אלו/אירופה 2

מאת/עתונות לוונדון

ביקור ערפאת

בטיימס הנוקר ידיעה קצרה על שי' ביקור ערפאת בבריטניה לא יצא
לפועל. לא התקבלו ערבויות בקשר למתן אשרת כניסה לראש אשפ'
הסופר אכן הארש פרסם הודעה בה הביע תרעומת על ויטל
ההומנה של המולים' של הביוגרפיה של ערפאת. התלונן על השטיות
נמשך מתחת לרגליו. מאז פרסום תגובת השגרירות הראשונה
השליית לא הוספנו לטפל בנושא באמצעי התקשורת. רק השבנו
לפונים ברוח התגובה. עם דברי המחבר הארש יעבור וודאי הדגש
בתקשורת מביקורו של ערפאת בבריטניה למעמדו כתוצאה מהמלפ' עם
ואת תשומת לבם למאמר בלעדי של מייקל אוונס בדילי אקספרס
שמוברק בנפרד. כבר נאמר לי בנוקר על ידי גורם עתונאי שלא
יתפלא אם רצח סגן השגריר הבריטי בהודו על ידי קבוצת אבו נידל
בוצע על ידי אנשי האירא'.

א

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ממד, דס, אמן, דוצ-ים,
מעת, הסברה, כנסיות, מעתמבוקרים, אטינגר, סניר, וחו, דוצ, אירא,
איר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

(15)

6860

וכנס

שמו

**

**

**

אל: המשרד, נר: 316, מ: 1 לונדון
דח: מ. סג: ש, תא: 281184, וח: 1800
נר: ערפאת

מיר/שמו

אל: אירופה 2, מרכו

מאת: היועץ המדיני, לונדון

ביקור ערפאת

מסיחה עם פירס, האחראי לסכסוך ואשפי' בפוראוף.
1. סיפר כי הסופר האדם ממשיך למסון שהומנת ערפאת בעינה עומדת
למרות שהמול' ביטל ההומנה מצידו. הפרסום הגדול שניתן בכלי
התקשורת לאפשרות ביקור ערפאת יצרה לבריטים בעיה בטחונית
מיוחדת. עב'

גם אם תוגש בקשה לוויזה הרי שאם משרד הפנים יגיע למסקנה
שהביקור ייצור בעיות בטחוניות רציניות או לא תנתן ויזה
2. פירס הגדיר את הספר כ- RUSIA אך הפירסומים סביב הביקור
ערפאת נתנו גם פרסומת גדולה לספר. הארט עומד מאחורי
הידיעות שפורסמו בעיתונות באילו הפוראוף נתן הסכמתו
לביקור בזמן שמשרד הפנים מתנגד. האיש הוא פראנז' ורואה
כל דבר כ'צוימה'. אין אמת שהפוראוף נתן הסכמתו ולמעשה
הוסכם מראש על דעת הכל לנהוג במקטינה שלא להחליט עד אשר
תוגש בקשה לוויזה. וכך רצו להעביר את הכדור לערפאת כי
הבינו שהסופר רוצה בפרסומת וכל החלטה שלהם תנוצל על ידו
ניוכה ובוותרות.

3. מבחינת השתלשלות האירועים סיפר כי כאשר הגיע האגריד
הבריטי החדש לתוניס הוא נפגש עם ערפאת ועלה נושא ביקור
בבריטניה עפ'י הזמנת המול' של הספר

מהתגובה של ערפאת הבינו בפוראוף שאין הוא מתלהב כלל
מהרעיון כי הוא לא יוכל להפגוש במהלך הביקור עם גורמים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

רישמיים. מאז לא שמעו כלום מערפאת והידועות שמפיץ הסופר
נראות בעיני הפוראוף כשקר. כפוראוף חושבים שהסיכוי שערפאת
יבקר בנריטניה הם אפסיים.
4. הרעש והפרסומת הרבה שנוצרו סביב הביקור הפכו את הנושא ל-
ISSUE בשעה שהבריטים חשבו שכלי פרסומת
הרעיון ימות מאליו. המשך ההתענינות הציבורית בכך, מהוות
פרסומת חינם לספר ולא נותנת לנושא למות מיתה טבעית.
הערה

5. ברור שאני טוען בפוראוף נגד הביקור כולל שהדבר נוגד
אינטרסי בריטניה שכן ביקור ערפאת יעורר חמת דמסק עליה

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ממד, רם, אמן, אירא.
איר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6617

**

נכנס

ממור

**

**

**

אלו המשרד, נר: 297, מ: לוונדון
דח: ר, סג: ש, תא: 271184, וחי: 1800
נד: ערפאת

רגיל/ממור

אלו: אירופה 2, מרכז

מאת: היועץ המדיני - לוונדון

בריטניה - ערפאת

1. רהמ' נשאלה היום שוב בנושא ביקור ערפאת. בתשובה
השאלתא אמרה כי עדיין לא הוגשה בקשה לביקור ערפאת ואם זו
הוגשה יתפלו בה בדרך הרגילה.

2. כשלבם 386. השאלתא נשאלה ע"י מייקל ליטסי ונוסחה מופיע
במברק הציר נר 251.

כ"כ השאלתא והתשובה נשלחו אליכם היום בדיפ.

הפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, דם, אמן, אירא,
אירב

✓
משרד החוץ-מחלקת הקשר

5680

נכנס

בלמים

אל: המשרד, נר: 272, מ: לונדון
דח: ר, סג: ב, תא: 261184, רח: 1700

בלמס/רגיל

אל: אירופה 2
מאת: מחנות לונדון

בריטניה-טרמפאח

גברת תמר השיבה לשאילתא לאמור:

I AM AWARE AM OF REPORTS THAT MR. ARAFAT MAY WISH TO
VISIT BRIAİN
PRIVAELYIN CONNCTION WITH THE PUBLICATION OF BIOGRAPHY

OF HIM. IF MR. ARAFAT CONFIRMS THAT HE DOES WISH TO COME
TO THIS COUNTRY WE SHOULD NEED TO TAKE IHIO ACCOUNT THE
SECURITY IMPLICATION BEFORE ISSUING A VISA

HW

תפ: שהח, דהמ, שהבש, מוכל, ממנכל, סמנכל, ממד, דס, אמן, אידא,

5039

** 0111

**

**

**

משרד החוץ-מחלקת הקשר מחור

אל: המשרד, נד: 251, מ: לונדון
דח: מ, סג: ש, מא: 231184, דח: 1500

שמואל/מידר.

אל: אירופה 2
מאח: הציר לונדון

ביקור ערופה

יושב ראש CFI פיטר הומס שלח מכתב לגברת מאצר וביקש לענות
הביקור. חכרי פרלמנט אחרים העקצו גם משרדי החוץ והפנים באותה
דוח. הואיל ולא קיבלו תשובה מספקת החליטו להגביר הלחץ
הפרלמנט. ביום שני תשאל דוהם לאמור:

WHAT INFORMATION SHE HAS RECEIVED REGARDING A POSSIBLE
VISIT TO THE UNITED KINGDOM IN DECEMBER BY YASSER
ARAFAT, AND WHETHER SHE WILL ENSURE THAT SUCH A VISIT IS
NOT PERMITTED IN THE INTERESTS OF SECURITY AND PUBLIC
ORDER.

בן נרשמה הצעה בתובה לסדר לאמור:

משרד החוץ-מחלקת הקשר

THAT THIS HOUSE RECALLS WITH APPROVAL THE COMMENTS OF THE PRIME MINISTER AT A PRESS CONFERENCE IN KUWAIT, AS REPORTED IN THE DAILY TELEGRAPH OF 29TH SEPTEMBER 1991, WHEN SHE WAS QUOTED AS SAYING 'WE DO NOT RECOGNISE THE PALESTINE LIBERATION ORGANISATION, WE DO NOT RECOGNISE ORGANISATIONS, ONLY COUNTRIES. THE REASON WE DON'T GO FURTHER AND HAVE MINISTERIAL MEETINGS WITH THE PALESTINE LIBERATION ORGANISATION IS FIRSTLY BECAUSE OF THEIR ASSOCIATION WITH TERRORISM AND SECONDLY BECAUSE OF THE STATEMENT ON THE PART OF THE PALESTINE LIBERATION ORGANISATION THAT THEIR REAL OBJECTIVE IS TO DRIVE ISRAEL INTO THE SEA AND WIPE IT OFF THE FACE OF THE GLOBE'. AND IS CONFIDENT THAT THIS REMAINS THE STATED GOVERNMENT POLICY FOR MINISTERS REGARDING SUCH CONTACTS.

מאידך ידוע לנו שחבר הפרלמנט מיצג המבולגנים בלתי נבון פועל
לאטן מביקור ושהסופר האנא הרמין קבוצה של חברי פרלמנט נכחו
מחוץ ללונדון לקבלת פנים לנבון מראשם.

9: אה, דהס, מהבס, מנבס, סטנבס, ממד, דס, אמן, אירא,
אירב

אלו המשרד, נר: 230, מ: 1, לונדון
 נח: ד, סג: 1, תא: 211184, וח: 1700
 נר: בקור טרפאט

בלמ"ס/רנ"ל

אלו: מטה, אירופה 2, הסברה/תכנים מאת: שמונת לונדון

פרשת ביקור טרפאט בלונדון

להלן מאמרי מערכת של הדיילי אקספרס והסאן דבי המפוצה מהבוקר:

EXPRESS OPINION - KEEP ARAFAT OUT.

THERE SHOULD BE NO QUESTION OF YASSER ARAFAT BEING ALLOWED

TO VISIT BRITAIN. WE HAVE IRISH TERRORISTS, LIBYAN
 TERRORISTS

BULGARIAN TERRORISTS AND GOD-KNOWS HOW MANY OTHER BRANDS
 OF

TERRORISTS. THE LAST THING WE WANT IS A PALESTINIAN
 TERRORIST.

MR. ARAFAT IS SEEKING RESPECTABILITY. ONE WAY TO GAIN IT
 WOULD BE TO VISIT THIS COUNTRY TO PROMOTE A NEW BOOK ABOUT

HIMSELF.

BRITAIN SHOULD HAVE NOTHING TO DO WITH HIM.

THE SUN SAYS- KEEP OUT THIS MAN OF BLOOD

YASSER ARAFAT, LEADER OF THE PALESTINIAN GUERRILLAS, WANTS

משרד החוץ-מחלקת הקשר

TO COME TO BRITAIN NEXT MONTH ON A MYSTERIOUS MISSION.
THERE SHOULD BE NO MYSTERY ABOUT THE GOVERNMENT'S
RESPONSE
STAY AWAY

GOD KNOWS, OUR PEOPLE HAVE SUFFERED ENOUGH FROM TERRORISTS
CLAIMING TO REPRESENT ONE CAUSE OR ANOTHER WITHOUT
IMPORTING
A LEADER OPENLY DEDICATED TO VIOLENCE

OUTRAGE

TRUE. ARAFAT DOES NOT RISK HIS OWN SKIN.
HE MERELY POSTURES WITH A CUN ON HIS HIP, AND LEAVES
OTHERS TO DO THE DIRTY WORK. BUT HE IS STILL A MAN OF
BLOOD.
HIS PRESENCE WOULD CREATE A NIGHTMARE FOR SECURITY AND
OUTRAGE
DECENT PEOPLE. IF HE DOES SHOW HIS NOSE HERE, HE SHOULD BE
PUT ON THE FIRST PLANE OUT PREFERABLY TO JOIN HIS FRIENDS
IN MOSCOW

HB

תפן, דהמ, שהוט, מנכל, ממנכל, ממד, דס, אמן, אירא,
אירב, מעת, הסורה, סיר

אלו המשרד, נר 226, מ 1 לונדון
רח: ר, סג: ב, תא: 201184, וחי: 1800

בלמים/רגיל

אלו מע'ית, אירופה 2

מאת: עמנואל, לונדון

ביקור אפשרי של יאסר ערפאת בבריטניה

מימס (בעמוד הראשון)

י'כס ישראלי לרגל ביקור אפשרי של ערפאת בבריטניה. המאמר
מצטט את תגובת דובר השגרירות לדיווח שמקורו בעתון ערבי היוצא
לאור בלונדון. הפוראופ והמו'לים של הביוגרפיה החדשה של
ערפאת אישרו דבר הביקור האפשרי. דובר הפוראופ אמר שהנושא
נדון בפגישה בין ערפאת לשגריר בריטניה בטוניס בספטמבר שעבר
בתקופה דאז לא ידע ערפאת אם אכן מעוניין בביקור. אמר הודיע
דובר המול שלא צופה שערפאת יהיה בלונדון ביום פרסום הספר
(16.12). בפוראופ אמרו שתבדוקה ההשלכות הבטחוניות של הביקור
לפני שינתן היתר לעראפת לבקר בבריטניה. לא מדובר במגעים
רשמיים בין ראש אשף וחברי הממשלה אם יבוא במעמד פרטי. המאמר
מסכם שאפילו לא יהיו קשיים מצד הבריטים, אין ערפאת מתחייב
מראש לתוכניות נסיעותיו. כדמות עם מתנגדים פלסטיניים
וישראליים הוא זהיר מאד בנוגע לפרסום תנועותיו מראש
ופגישותיו מתכננות לעיתים קרובות.

גארדיאן

הצעת שערפאת יבקר ביקור פרטי בבריטניה נללא התייחסות

להודעתו.

דיילי טלגרף (מקמנוב)

י' מחפשים התחייבויות מערפאת. ראש אשף ערפאת יאלץ למסור
מספר התחייבויות לפוראופ לפני שיבצע ביקור מתוכנן בבריטניה
בחודש הבא. מנינים ששרים בריטיים ידרשו התחייבות חוקה
מערפאת כדי שיבטיח שביקורו לא יהפוך לכלי להשמעת תעמולה
פוליטית או התקפות רעשניות על ישראל. בתקופה שדעת הקהל
בבריטניה מתעוררת בנוגע לנושא המרוד בעקבות הפיגוע בבריטון

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ומקרים אחרים, הוא ידרש ראש אשף אם תותר כניסתו, לשמור על
פרופיל נמוך ולהגביל את פעילותו לפרסום הביוגרפיה שלו
דיילי מייל (דייקי)
שמונה מפחידה על ערפאתי.

הוא מתכוון לבקר בגריסניה. המאמר מצטט את תגובתנו. דבר
ביקורו המתוכנן של ערפאת הבהיל את הסקוטלנד-יארד והפוראופ
והרגיו את הישראלים עד כאן. משימת השמירה על מסדה בינ"ל של
שנאה ואיומי רצח כזו תהיה מרשימה ביותר. כל ניסיון להתנקש
בחיי היה כרוך כמובן בסכנה שיהרגו אחרים גם כן.

דיילי אקספרס- איזכור הידיעה.
סאנ- ידיעה קצרה תוך איזכור תגובתנו.

מס

תפ: שהח,רהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ממד,רם,אמן,אירא,
אירב,סגיר

משרד החוץ-מחלקת הקשר
בלמ"ס

אל: המשרד, נד: 207, מ: לוונדון
דח: מ, סג: 1, תא: 191184, וח: 1800, מ
נד: ערפאת

בלמס/מיד"י

מעת, אירופה 2

ביקור אפשרי של ערפאת

בהלן תגובת הסגרירות שמסרנו הערבי:

IN RESPONSE TO A JOURNALIST'S QUESTION, AN ISRAELI EMBASSY SPOKESMAN EXPRESSED HIS INCREDULITY AT REPORTS THAT THE LEADER OF THE PLO TERRORIST ORGANISATION, YASSAR ARAFAT, WOULD BE VISITING BRITAIN SHORTLY.

IT SEEMED TO HIM MOST UNLIKELY THAT, AT A TIME WHEN BRITAIN WAS ATTEMPTING TO ENLIST THE COOPERATION OF THE INTERNATIONAL COMMUNITY IN FORWARDING ITS STATED AIM OF COMBATTING TERRORISM, THAT THE CHIEF OF AN ORGANISATION ENGAGED IN WIDESPREAD TERRORISM SHOULD BE ALLOWED TO SET FOOT IN THE U.K., WHICH ITSELF HAS BEEN THE SCENE OF PLO VIOLENCE

עתונות

מח

תפ: שהח, דהמ, מנכל, ממנכל, ענוג, אירא, אירב, יגר, מעת, הסברה,
ר/מרכז, ממד

אלו המשרד, נד: 193, מ: לוונדון
 דת: ב. סני ש, תא: 191184, וח: 1400
 נד: בקור טרפאט

בהול/שמו

אלו אירופה 2, המרכז

מאח: הציר, לוונדון

ביקור טרפאט באנגליה

העתון 'אל-ערב' מפרסם שטרפאט יבוא לביקור בבריטניה ב-22
 בדצמבר כ"אורחו של שגריר ערבי'. כן שהמגעים בנדון התנהלו
 עם שגריר בריטניה בחו"ס
 המגעים בין הפורדאו'ף ומשרד הפנים בקשר לויה נמשכים יותר
 מחודש. הביקור יהיה לרגל פרסום הביוגרפיה של טרפאט שנכתבה
 א'י

ALLEN HART

לדברי העתון לא המוגדה גבי תאצ'ר לביקור. עד כאן הידיעה
 בעתון

דובר הפורדאו'ף שנשאל על הידיעה ענה שידוע להם על הצעה
 לביקור פרטי של טרפאט, לביקור כזה חייבה כמוון השלכות
 בטחוניות שהם יצטרכו ללמוד. אין כל הצעה לביקור רשמי או
 למגע עם ממבריתניה. בכל הידוע להם זו רק הצעה ואין תוכנית
 מובטח

נבוא בדברים עם הוורד וגורמים אחרים כדי להפעיל לחץ נגדי.

סג

תפ: שהח, רהט, שהנפ, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממז, דס, אמן, אירא,
 אירב

BRIEFING

272/23.11.84/3.09.05(3.09.078)

PLO DEPLOYMENT IN LEBANON AND OTHER ARAB COUNTRIES

(Background Information and Statistics)

The expulsion of the PLO terrorists from Beirut (in August-September 1982), in the wake of Israel's Operation Peace for Galilee, and the subsequent PLO withdrawal from Tripoli (December 1983) resulted in the scattering of PLO forces in eight Arab states: North Yemen, People's Democratic Republic of Yemen, Algeria, Tunisia, Sudan, Jordan, Iraq and Syria. The Operation also had a decisive impact on the PLO terrorist presence in various parts of Lebanon.

Appended are statistics and basic information on the current deployment of PLO terrorists in Lebanon and in other Arab states.

(1)

ESTIMATE OF PLO TERRORIST DEPLOYMENT IN LEBANON*

1. Fatah (Rebels)

Extreme leftist elements within Fatah (largest and most active of the PLO groups) which broke off, *de facto*, in May 1983. Pro-Syrian orientation. Presently building terrorist infrastructure in Syrian-controlled area of Lebanon and in Syria itself. Rabidly opposed to any kind of political settlement with Israel.

<u>Deployment:</u>	Beka'a Valley**	900 - 1,000
	Tripoli District**	400 - 500
	Central Mountains	200 - 300
	TOTAL	1,500 - 1,800

2. PFLP (Habash)

Dominant "Rejectionist Front" group, established in 1967. Led by George Habash, it espouses a Marxist-Leninist ideology. Close ties with Communist bloc and radical underground groups around the world. Involved in terrorist activity, including missile fire directed against Israeli villages.

<u>Deployment:</u>	Beka'a Valley**	400 - 500
	Tripoli District**	200 - 300
	Central Mountains	150 - 200
	TOTAL	750 - 1,000

3. Fatah (Loyalists)

Established in 1958, Fatah began operations in 1965 and through the years, under the leadership of Yasser Arafat, has been the dominant component of the PLO. Perpetrated, *inter alia*, Coastal Road massacre (March 1978), in which 35 people were killed and 80 wounded.

<u>Deployment:</u>	Tripoli District**	600 - 700
	Beka'a and Mountains	50 - 100
	TOTAL	650 - 800

* Note: The statistics regarding terrorist deployment do not include about 2,000 terrorists presently deployed in Beirut.

** Syrian-controlled.

4. DFLP (Hawatmeh)

Broke off from PFLP in 1969. Marxist-Leninist ideology, under leadership of Naif Hawatmeh. Close ties with USSR. Responsible for, among many other acts, the Maalot massacre in May 1974 (24 children killed) and the murder of four (including two women) and the wounding of 18 in Beit She'an in November 1974.

<u>Deployment:</u>	Central Mountains	200 - 300
	Beka'a Valley*	200 - 250
	Tripoli District*	100 - 150
	TOTAL	500 - 700

5. As-Saika

Established in 1968 by Syrian Ba'ath Party. Headed by Issam al-Kadi. Activities directed by Syria.

<u>Deployment:</u>	Beka'a Valley*	200 - 300
	Central Mountains	150 - 200
	Tripoli District*	50 - 100
	TOTAL	400 - 600

6. PFLP-GC (Jibril)

Broke off from PFLP in 1968. Headed by Ahmed Jibril. No clear ideology; guiding principle - to perpetrate violent attacks on Israeli targets. Close ties with Syria, Libya.

<u>Deployment:</u>	Beka'a Valley*	200 - 250
	Central Mountains	100 - 200
	Tripoli District*	50 - 100
	TOTAL	350 - 550

7. Popular Liberation Front

Based on Iraqi Ba'ath Party and headed by Abd Rahim Ahmad. Directed from Baghdad. Training camps in Iraq.

<u>Deployment:</u>	Tripoli District*	several hundred
	TOTAL	300 (?)

* Syrian-controlled

8. Popular Struggle Front

Established in 1967 by Bahjat Abu Gharbiya and Samir Ghushu. Initially supported by Iraq; in recent years close ties with Syria, which now gives main support. Responsible for September 1970 hijacking of Greek airliner (for prisoner bargaining purposes) and recent (1984) Katyusha fire from Jordan on Israeli villages.

<u>Deployment:</u>	In all areas	<u>200 - 300</u>
	TOTAL	200 - 300

9. Palestinian Liberation Front (PLF)

Broke off from PFLP-GC because of pro-Iraqi and anti-Syrian orientation. Today receives support from both Iraq and Syria. Recent crisis in PLO has split PLF into several smaller cliques.

<u>Deployment:</u>	In all areas	<u>100 - 200</u>
	TOTAL	100 - 200

GRAND TOTAL ESTIMATED DEPLOYMENT OF PLO TERRORISTS THROUGHOUT LEBANON
(including 2,000 in Beirut): 7,000 - 8,000

(In May 1982, on the eve of Operation Peace for Galilee, there were an estimated 14,000 PLO forces in Lebanon.)

ESTIMATE OF PLO TERRORISTS
IN OTHER ARAB COUNTRIES

Syria	2,000 - 3,000
Jordan	1,000 - 2,000*
Algeria	1,000 - 1,500
North Yemen	1,000 - 1,500
People's Democratic Republic of Yemen	800 - 900
Iraq	700 - 800
** Egypt	500*
Tunisia	400 - 500
Sudan	300 - 400
TOTAL	7,500 - 11,000
IN LEBANON	7,000 - 8,000
IN ALL ARAB COUNTRIES	14,500 - 19,000

* Mainly PLA (Palestine Liberation Army)

** Not Lebanon evacuees

✓
משרד החוץ-מחלקת הקשר

9099

**

נכנס

שמו

**

**

**

אל: המשרד, נר: 62, מ: 1 לונדון
דח: ר, סג: ש, תא: 071184, וחו: 1300
נר: אבו נידל

רג'כ/שמו

אל: ממ'ד, מע'י

דע: בטמ

מאת: טמונות, לונדון

מות אבו נידל

להלן ממקור בסיס'צ שלא לייחוס

משרד סימץ בעמאן קיבל אישור ממקור מקורב למשפחת אבו נידל
שאכן נפטר אבו נידל בגדאד סביב ליום 20.10 ושהיה משותף משך
6 החודשים האחרונים לפי מקור זה נקבר בעיראק.
מקור מטעם פתח- הענף המהפכני צילצל בדומא למדכו סימץ ופרים
הבחי'ש דבר מותו של אבו נידל תוך הסחת האשמות בדבר הפצת
ההודעה הכוזבת לגורמים אימפריאליסטיים וציוניים וחוגים
המקורבים לערפאת, המוסר בדומא הוסיף עוד שאבו נידל עדיין חי.

ליריעתכם.

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמן, ממד, יגר,
מט, הסורה, בטמ, ענוג, אירא, אירב

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9098

1110

שמו

אל: המשרד, נד: 61, מ: לוונדון
דח: ר, סג: ש, תא: 071184, דח: 1300
נד: אבו נידל

רגיל/שמו

אל: המרכז

דח: מעיית, יגד, בטמח

מאח: עתונות- לוונדון

מותו של אבו-נידל

במסגרת טרוץ 4 אמש ידיעה בלעדית על מותו מהתקף לב בבגדאד של
אבו-נידל. נשאלתי בנושא עי כתב סימצי לוונדון שהעביר את
הידיעה מהטלביזיה למערכת שלו בפריס תוך תיאור אבו נידל
כ"אחד הסורדיסטים הכי מבוקשים בעולמי".

הכתב מסר לי הבוקר שהמקסם שלו שונה בפריס והידיעה שהופצה
בתיאור אבו נידל כ"אחד המנהיגים הדסדנטיים של אש'פ'".
לידיעתכם.

תפ: שהח, דהמ, שהבא, מנכל, ממנכל, ד/מרכז, דס, אמן, ממד, ענוג,
אירא, אירב, יגד, מעט, הסברה, בטמח

LET THEM SPEAK FOR THEMSELVES

265/11.11.84/3.09.051

PLO Leader Yasser Arafat:

THE PLO IS NOT A POLITICAL ORGANIZATION

Q: *What about the future of commando action, in light of the claims that the Palestine Liberation Organization has become a political organization and has lost its commando military dimension?*

A: The mounting operations within the occupied territories refute these claims.

(PLO leader Yasser Arafat in interview with Lebanese weekly, *Monday Morning*, 22-28 October 1984)

זרקור למזרח התיכון

אל: רב"ט שטען / דאס

תאריך:

י"ג בתשרי תשמ"ה
9 באוקטובר 1984
דו"ח מס' 40, כרך 12

נושאי מוקד

יחסי אש"פ-ירדן לאחר טריפולי *

השקפת אש"פ

ב-1982 הצליח לביב טרזי (המשקיף מטעם אש"פ באו"ם) להעביר החלטה להידום הלאומיות הפלסטינית ובעקיפין לחיזוק אש"פ. ההחלטה קבעה, כי על כל הפלסטינים וצאצאיהם לקבל תעודות המזהות אותם כפלסטינים ירדן, השואפת למזג בתוכה את אוכלוסיית הפלסטינים הגדולי שלה. סרבה להתיר חלוקה של תעודות אלה בשטחה. בשנה שעברה, כשניסה טרזי להעביר את ההחלטה שוב הצליחה ירדן לעכב אותה. מעודדת מהצלחה זו עשתה ירדן מה שנראה לטרזי כמאמץ לקצץ בבסיס הכח של אש"פ. מרבית הפלסטינים קוראים לעולם להכיר בזכויות הבלתי-מעוררות של העם הפלסטיני. בעת פגישה של ועדת פלסטין (של האו"ם) לפני שלושה חודשים, אומר טרזי, הציעה ירדן לפתע להוסיף את המשפט בשטחים הכבושים - בכוונה להוציא את כ-2½ מיליון הפלסטינים החיים בירדן (2.5 מיליון המהווים 65% מאוכלוסיית ירדן - הערת העורך) סוריה, לבנון וארצות ערביות אחרות מכלל בעלי הזכות להצטרף למדינת אש"פ ולצמצם את תחום שליטתו של אש"פ ל-1.4 מיליון הפלסטינים בגדמ"ע ובעזה. טרזי הזועם הצליח להכשיל את ההצעה, אך ירדן לא וויתרה" (ג'יי רודן ניו יורק טיימס מגאזין 16.9.84).

היחסים הסבוכים בין אש"פ לירדן

טרזי כמו מרבית המשקיפים במערב מוצפים במלל הירדני המבטא תמיכה באש"פ. אלא שטרזי, בניגוד לאותם משקיפים אינו מתיחס למלל זה כאל מציאות. הוא בוחן אותו (ובעקבות זאת דוחה אותו) לאור מה שמאפיין את היחסים בין ירדן לאש"פ כיום: כינוסו מחדש של הפרלמנט הירדני ב-9.1.84 (הכולל נציגים משתי גדות הירדן) וקיום הבחירות למושבים פנויים של נציגים משתי הגדות, הציבו את המלך - בלי שום לב למלל - בתפקיד מיופה הכח הפלסטיני עליו הוא ויתר לכאורה, הצהרתית, ב-1974. כינוסו מחדש של הפרלמנט בשלב זה אחרי 10 שנות השעייה, הונע ככל הנראה ע"י הירידה הגדולה במעמדו האזורי של אש"פ אחרי אירועי טריפולי, כמו גם ע"י הצעה מצרית להקמת ממשלה גולה, שעלולה היתה לחתור תחת תביעת המלך לגדמ"ע.

מחלקת מעקב

* נא ראה גם זרקורים 5-כרך 12; 83, 48, 32, 10 -
כרך 11; 88-כרך 10

חרכו ההסברה טל. 02-536 933/4 ירושלים

תגובתו הרשמית של אש"פ נוסחה בהסכם ה-13.7.84, שהושג באלג'יר בין "הפתח" (פלג ערפאת), "החזית הדמוקרטית" ו"החזית העממית", "חזית השחרור הפלסטיני" והמפלגה הקומוניסטית הפלסטינית: "דחייה של הפעלתו מחדש של הפרלמנט הירדני כדבר הסותר את החלטות הפיסגה ברבט (1974) והמכוונת לשלול מאש"פ את תפקידו כנציג החוקי היחיד של העם הפלסטיני" (סה"י הצרפתית 14.7.84).

- מעורבותם הגדלה והולכת של מחמוד שאופאת, השר הירדני הממונה על "השטחים הכבושים והפליטים" (משרד שהוקם ב-1980) ושל הועדה הפרלמנטרית העוסקת ב"שטחים הכבושים", בענייני הפנים של הגדמ"ע. שני המוסדות הופקדו על העניינים הפנימיים, כאילו באו לאמר - באמצעות פעולות חקיקה חסרות תקדים - כי הגדמ"ע נשארה חלק בלתי-נפרד מירדן. השבועון אל-וואטן אל-ערבי הלבנוני (הפרו-עירקי, 27.1.84) אף מוסיף כי בהמשך לכינוסו מחדש של הפרלמנט, מקדמת ירדן את שילובם של רשויות מקומיות, איגודים מקצועיים, אגודות חקלאיות, אירגוני צדקה וכן מערכת החינוך בגדמ"ע אל תוך המערכת הירדנית הכוללת. כך למשל, מנסה ירדן, חרף התנגדות תקיפה של אוהדי אש"פ, להנהיג את "בחינות הגמר" שלה במכללות. כמו כן מגבירה ירדן את פיקוחה על מינוי חברי מועצות המנהלים של אוניברסיטאות בגדמ"ע (ע"י הטלת ווטו על מינוי תומכי אש"פ), על בחינות הבגרות בבתי-הספר התיכוניים ועל פניות סטודנטים מהגדמ"ע להתקבל לאוניברסיטאות במדינות ערב, הגוש הסובייטי ותורכיה. בנוסף לכך ממשיכה ירדן בהעברה סדירה של משכורות חודשיות למורים פעילים וגמלאים ולמרבית עובדי המדינה האחרים מכל הסוגים. לא פחות משמעותית היא התקיפות הגוברות בה המשרד מיישם - או מאיים ליישם - את החוקים והנהלים הירדניים הנוגעים לנוסעים בגשרי הירדן, מיסוי, רישוי וגיוס לצבא, כחלק מטקטיקה של גזר ומקל המיועדת לכרסם בתמיכה באש"פ.

כבר ב-11.10.80 הסביר אבו-אייאד - סגנו של ערפאת - בתשרין הסורי: "אל לנו להקל ראש במשרד הירדני לענייני השטחים הכבושים (שהוקם זה עתה). הוא נועד לחזק מעמדם של נאמני המלך חוסיין בגדמ"ע ולהנחית מהלומה על כל מי שמקיים קשרים עם אש"פ".

- שר הפנים הירדני סולימאן עראר, הממונה על ביטחון הפנים, מייצג את ירדן בוועדה המשותפת עם אש"פ, העוסקת ב"שטחים הכבושים". שוב יש כאן ביטוי להשקפתו של חוסיין, כי הגדמ"ע היא עניין ירדני פנימי, כמו גם לכוונתו להגביר את פיקוחו על מהלכי אש"פ באיזור. מאחר שתרומות לוועדה זו מופקדות בבנקים ירדניים, הרי למלך ההשפעה הרבה ביותר על חלוקת הכסף. על פי דוברי אש"פ, יש נטייה ברורה להעדיף בהטבות גורמים פרו-האשמים על חשבון תומכי אש"פ. - עצומה, שהוכנה בהשראת ירדן, הוגשה ב-28.2.84 על ידי אישים מהגדמ"ע לערפאת, בעת ביקורו ברבת-עמון. הטרימינולוגיה היתה ירדנית ולא כללה ביטויים מקובלים באש"פ כגון "זכות השיבה", "הזכות להגדרה עצמית", "מדינה פלסטינית בהנהגת אש"פ". נסיונות קודמים להחתים על עצומה כזו סוכלו ע"י גורמי אש"פ בגדמ"ע.

בין מלווי של ערפאת באותה פגישה עם אישים מהגדמ"ע היו מחמוד שאופאת, השר הירדני לענייני "השטחים הכבושים" וסליס ח'לאילה, קצין המודיעין הראשי לענייני "השטחים הכבושים". שניהם, ובעיקר שאופאת, שגם שימש כמנכ"ל המשרד, מייצגים יותר מכל אחד אחר את המעורבות הירדית המושרשת בגדמ"ע ואת מאבקה המתמיד לחתור תחת תפקיד אש"פ שם. הפגישה - בניגוד לזו שהיתה ב-29.2.84 בין המלך למשלחת מהגדמ"ע - לא שודרה, לא בטלוויזיה ולא ברדיו הירדניים.

- לשכות מקומיות למסחר, שבאורח מסורתי תומכות בהאשמים, קיבלו לאחרונה עידוד רב מירדן בנסיונם לערער את מעמדם של יסודות פרו-אש"פ, בעלי משרות בכירות או טוענים להן, ברשויות מקומיות בגדמ"ע (דוגמת שכס, טול-כרס, 2 מהעיריות הגדולות באיזור).
- היומון הירושלמי "אל-קודס", הנתון לשליטת האשמים מקבל יותר גיבוי מאשר בעבר (כפי שמשתקף במאמרו, המתיחסים לגדמ"ע כאל חלק מירדן) במאבקו הפוליטי נגד 2 היומונים תומכי אש"פ (וממונים על ידו) "אל-פג'ר" ו"א-שע".
- בתי הסוהר בירדן מלאים בחברי אש"פ ואוהדיו, כמה מהם יושבים בהם מאז ספטמבר 1970. האסירים נכלאו על-פי סעיף 162 בחוק העונשין הירדני, העוסק בחברות באירגון, השואף למהפכה בכח הנשק. לאחרונה הורה חוסין לשחרר כמה אסירים, לכאורה כמחווה לערפאת. ואולם לפי כמה מקורות, הזוכים לאישור בדיווחי השבועון הפרו-עירקי אל-נוטן אל-ערבי (11.5.84) והיומון הכווייתי א-ראי אל-עאס (4.5.84), רבים מאותם אסירים היו חברים באירגונים המורדים בערפאת...
- בהזדמנויות קודמות נהג המלך להעניק חנינה לחברי אש"פ... שנעדרו מירדן מאז 1970. הוא גם נוהג לעצור פלסטינים תומכי אש"פ מעצר-מונע לפני בוא ערפאת לירדן, תוך הודעה בו-זמנית, שמספר קטן אחר של פלסטינים אחרים - פעילים מדרג נמוך - שוחרר...
- במגמה לקבוע הבחנה בין אש"פ לבין הגדרה עצמית פלסטינית בשליטה ירדנית - כפי שחשד זהדי לביב טרזי (ראה עמ' 1) - ממשיך המלך חוסין לקיים את חוק האזרחות מ-1960, המאפשר לכל פלסטיני בתוך ומחוץ לירדן לבקש אזרחות ירדנית. למעשה מקיים המלך מפקדי אוכלוסין מדי תקופה בגדמ"ע, בה למרבית הפלסטינים דרכונים ירדניים.
- חוק האזרחות תואם את חוק האיחוד מ-24.4.50, המצהיר על "אחדות מוחלטת בין הגדה המזרחית והמערבית של הירדן ולא יחודן במדינה אחת, שהיא הממלכה הירדנית-האשמיית". חוק האחדות לא בוטל לאחר ועידת רבאט ב-1974!
- על חברי אש"פ, המתגוררים בירדן, נאסר ללבוש מדי אש"פ, להציג תויות או לוחות מצויירים, לארגן אסיפות תמיכה באש"פ (אלא אם כן הן מטעם הממשלה), לשאת נשק או להפוך שטח ירדני כלשהו לבסיס פעולה נגד ישראל.
- המלך חוסין דוחה את כל בקשות אש"פ לאפשר להקים בירדן את מוסדות התקשורת של אש"פ, שגורשו מבירות או להציב נציגים רשמיים של אש"פ במחנות הפליטים בירדן (כ-200,000 מתוך 1.2 מיליון פלסטינים חיים במחנות בירדן). המלך גם הגביל את חופש התנועה של מנהיגי אש"פ המבקרים בירדן, כולל את מגעיהם עם התקשורת ועם פלסטינים מקומיים.
- בחינת המציאות של יחסי ירדן-אש"פ כמתואר לעיל, נושאת מסר ייחודי לאור כמה הערכות:
 - הנטיה - בתוקף 'חכמה מערבית מקובלת' - לייחס משקל רב למישור ההצהרתי-המילולי ולראות בפגישות ובחיבוקים המסורתיים שהיו לאחרונה בין אישים מירדן ומאש"פ, צעד חשוב בהתקרבות מדינית ולקראת ניסוח תכנית אסטרטגית משותפת.
 - סוגיית היחסים בין אש"פ לקהילה הפלסטינית בירדן - המהווה רוב של כ-65%, שהשתלב היטב במגזרי הממשלה, המינהל הממשלתי, הכלכלה, הכספים ואף הצבא של מדינה זו - מוציאה מכלל אפשרות פשרה כלשהי בין ירדן לאש"פ. האחרון אינו יכול להרשות לעצמו לאבד קהילה פלסטינית זו משום שהיא הגדולה ביותר הקיימת (כ-1.2 מיליון לעומת 775,000 ביו"ש) וממוקמת בארץ (ירדן) המשתרעת על 78% מפלסטין של המנדט הבריטי (כפי שהיא נתפשת גם ע"י אש"פ עצמו!).

ירדן מצידה אינה יכולה להרשות לפלסטינים שבתחומה לרחוש נאמנות ליישות פלסטינית עצמאית כלשהי - התפתחות שעלולה ליצור תסיסה הרסנית בתוך הממלכה. זהו אולי יסוד הסבך הבלתי-ניתן להתרה, כפי שהוכח למשל באירועי ספטמבר השחור) בו לכודים יחסי ירדן-אש"פ.

- מנהיגים ערביים השלימו לאחרונה בדרך כלל עם עמדתו של חוסיין (לא זו ההצהרתית) כלפי אש"פ, בעוד המעטים שגיננו אותו, בפועל נקטו עמדות קשוחות עוד יותר כלפי האירגון (נא ראה זרקור 22-כרך 12 על מעמדו הבינערי של אש"פ בעקבות טריפולי).

- המלך חוסיין לא אחת הפעיל את "הווטו של אש"פ" כאליו המצדיק כביכול את העדרותו מתהליך השלום עם ישראל (נא ראה זרקור 21-כרך 12 על המלך חוסיין ותהליך השלום).

- "הווטו של אש"פ" הוכח כבלתי יעיל ב"ספטמבר השחור" 1970, כאשר כוחו של אש"פ היה בשיאו; ודאי שכך זה אינו צפוי לחרוג מעבר לרמתו התאורטית בתקופה שלאחר טריפולי, כאשר אש"פ הוא בשפל מדרגתו.

ההשקפה הירדנית

הערכה אופיינית, מבחינת ההסתמכות על מלל לביסוסה, מצויה במאמרו של ג'.ה.ג'אנסן, המפרסם מאמרי פרשנות על המזה"ת בלוס אנג'לס טיימס (29.1.84):

"חשדות כאלה לגבי מניעיו של חוסיין (כאילו בכוונתו לדחוק את ערפאת הצידה - הערת העורך) הן חסרות יסוד. המלך חזר פעמים רבות ואמר (הדגשת העורך), כי הוא רוצה ואף מוכרח לעבוד עם אש"פ, בו הוא עדיין מכיר כנציג החוקי היחיד של העם הפלסטיני".

מעניין לציין שהמלך עצמו, המרעיף בדרך כלל על אש"פ ביטויי תמיכה מילוליים, אמר דברים התואמים את המציאות בנאום ב-16.1.84 (ששודר ברדיו רבת עמון). על פי השבועון הבריטי "מידל איסט איקונומיק דייג'סט" (20.1.84) "... הקטע המרתק ביותר בנאומו עז-הביטוי של המלך - בו הוא מגן בעוצמה על החוק הירדני מאפריל 1950 כאשר הגדמ"ע סופחה רשמית לממלכה ההאשמית. הוא תאר את הסיפוח כ'הכרזה של אחדות של הגדמ"ע והגדה המזרחית' רגשות אלה בוטאו בראשית הנאום, ואת הערותיו אחרי-כן יש לראות בהקשר המסר הכולל הזה: השליט הירדני מאמין עתה כי על הגדמ"ע לשוב לריבונות ירדנית, אם רוצים להביא את הישראלים לידי נסיגה. באורח פרטי האמין המלך חוסיין תמיד שכך הוא הדבר".

ב-15.12.83 בדברים שנשא בפני הפרלמנט האירופי, שוב היתה התאמה בין מילות המלך לבין מעשיו כאשר לאש"פ: "כהאשמי זיקת משפחתי לפלסטין ולפלסטינים היתה עמוקה בהסטורה אף יותר מאשר בהווה. העיר הערבית עזה, תחת כיבוש ישראלי מאז 1967, ידועה בכל ההסטוריה כ'עזה של האשם', מקום מנוחתו של מיסד המשפחה לתוכה נולד הנביא מוחמד. יחסינו עם פלסטין כארץ והפלסטינים כעם הם עמוקים ומושכים. השרשרת הארוכה של זיקות הסטוריות, תרבותיות, כלכליות ופוליטיות בין שתי גדות הירדן אינה ניתנת לניתוק קל או לנטישה... אחדות שתי גדות נהר הירדן, שהוכרזה ב-1950 התבססה על הגדרה עצמית ועל ביטוי הרצון החופשי. חוקת 1951 קבעה חד-משמעית, כי איחוד שתי הגדות לא יפגע בתוצאה הסופית של יישוב השאלה הפלסטינית".

שרת ההסברה לזילה שרף "שבה ואישרה את אמונתה האישית בקשר הטבעי בין שתי הגדות" על-פי גיליון 12.1.84 של השבועון הירדני "ג'רוסלם סטאר". היא סבורה כי "האיחוד של 1950 בין הגדות המזרחית והמערבית היה הרצון הדמוקרטי של 2 עמים - עד כמה שאתה יכול להיות דמוקרטי בעולם הערבי. היא ערערה על ההסכמה הנלהבת של הערבים לאיחודים הכושלים בין מצרים לסוריה (1960) ובין לוב לתימן (1973), ובה בשעה דחייתו של 'הטבעי' שבכל האיחודים בין הגדות המזרחית למערבית... מכאן שהאיחוד של 1950 - אשר לא שונה בוועידת רבאט 1974, ואשר עדיין נחשב חוקי - הוא המסגרת היחידה דרכה אנו יכולים לפעול עד לשחרור!"

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בלמים

אלו המשרד, נרו 212, מ ו רומא
 דחו ר, סגו ב, תמו 291084, וח: 1200
 נרו אבו אייד

בלמים/רגיל

אל ארופה 2 מנהל הסברה

דט מעת

מאת רכנטי רומא

לש 133

באבוטון LESPRESSO פורסם ראיון עם אבו אייד ראש
 המבצעים של אשפי. להוכיחם התובע של וונציה הוציא נגדו ונגד
 טרפאת צו מעצר על רקע קשריו עם הבריגדות האדומות.
 בחשבותיו אבו אייד האשים את המוסד והס.א.י. בקשר המטרה
 להשפיל את אשפי.

הכחיש כמובן מכל וכל האשמות נגדו ונגד טרפאת.
 הגן על הסוכן של השירותים החשאיים האיטלקי ששרת בזמנו בביירות
 ועכשיו מואשם בווזחי שקר ובפעילות חתרנית נגד המדינה.
 להלן תרגום מלא של שתי השאלות האחרונות (העתק הראיון בדיפ)

להלן תרגום מלא של שתי השאלות האחרונות (העתק הראיון בדיפ)

משרד החוץ-מחלקת הקשר

Q. WOULD YOU ACCEPT TO BE QUESTIONED BY THE MAGISTREATE WHO IS ACCUSING YOU , MAYBE IN NEUTRAL TERRITORY?

A. I WOULD NOT , FOR A MATTER OF PRINCIPLE. IF I DID, I WOULD IMPLICITELY ACCORD A DEGREE OF SERIOUSNESS TO THOSE CHARGES. I THINK THAT JUDGE WAS INFLUENCED BY THE ISRAELI PROPAGANDA, I THUS THINK THE PROBLEM IS A POLITICAL ONE AND AS SUCH IT MUST BE SOLVED, OUR ITALIAN FRIENDS ADVISED US TO UNDERLAKE A LEGAL ACTION AGAINST THAT MAGISTRATE, BUT WE DO NOT AGREE, BECAUSE WE THINK ITS A POLITICAL QUESTION AND NOT A LEGAL ONE, ITS A SHAME , WE EXPECT THE ITALIAN GOVERNMENT TO SOLVE THIS MATTER POLITICALLY, WE CONSIDER THE ITALIAN GOVERNMENT RESPONSIBLE FOR THIS QUESTION . IF IT DOES NOT INTERVENE TO SOLVE IT,

WE'LL DEEM THE ITALIAN GOVERNMENT AN ACCOMPLICE OF THE USA AND OF ISRAEL , I AM SURPRISED THAT THE AUTHORITIES IN ROME PUT UP WITH THESE CHARGES AGAINST ARAFAT, WHO HOLY LAST YEAR MET WITH THE POPE IN THE VATICAN .

Q. BUT IN ITALY THE GOVERNMENT HAS NO POWER OF INTERVENTION ON THE JUDGES AT LEAST FROM THE FORMAL POINT OF VIEW, S

A. IT ISN'T TRUE , OTHER PROBLEMS OF THE SAME KIND HAVE BEEN SOLVED IN THESE YEARS, WHEN ARAB ELEMENTS WERE ARRESTED IN ITALY , EVEN IF ARMED, THEY WERE RELEASED WITHOUT TRIAL , AND THIS IS R RIGHT, BECAUSE THE PROBLEM WAS A POLITICAL ONE AND AS SUCH IT HAD TO BE SOLVED WHY DONT WE FOLLOW THE SAME PROCEDURE TODAY ? THE ITALIAN GOVERNMENT CAN ASK ITS SECRET SERVICES HOW MUCH WE CONTRIBUTED TO ITALY'S SECURITY THESE YEARS. MAY BE TODAY , AFTER THE ARREST OF GIOVANNONE, THE SECRET SERVICES DO NOT SPEAK BECAUSE THEY ARE AFRAID. BUT, I REPEATE IT , IT IS THE ITALIAN GOVERNMENT PRECISE DUTY TO INTERVENE, THE CASE IS CLEAR, THERE ISN'T THE LEAST BASIS OF TRUTH . IS IT INOUGH FOR SOMEBODY TO SAY I SAW ABU AYAD, I HAVE HIS TELEPHONE NUMBER, IN ORDER TO BE ACCUSED? COME ON, IT'S RIDICULOUS , IT'S ABSOLUTELY RIDICULOUS.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפוז, שהת, רהמ, שהבוס, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רם, אמן, אירא,
אירב, מעת, הסברה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

186

נכנס

בלמים

מל: המשרד, נד: 13, מתא: 81084, מ: מוסל
דח: ר, סג: ב, תא: 081084, זח: 1235
נד: משפ

בלמים/רגיל

מל:ממ"ד

דע:הסברה
נאו:מ/נ"י

אשיף

מניחים שראיתם ראיון נציג אשיף בלונדון, פיצל עויידה, בירחון
המוסלמי ARABIA (אוקטובר, ע' 27) לקראת הועידה שעמדה
להערך באלג'יריה. להלן קטעים:-

ש. היש אפשרות שתוצג יזמה למו"ם עם ישראל למל"פ? ת. השאלה
של מו"ם עם ישראל לא אלא תידון במל"פ-ולא בשום ועידה אחרת.
ש. האם אשיף יבקש חידוש יחסים עם מצרים? ת. קשה מאוד לקבל
את מצרים כשמתנוסס בה דגל ישראל. יש להסיר את דגל ישראל
מקהיר על מנת שמצרים תתקבל על ידינו ועל ידי יתר מדינות ערב.

יוהר

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, דם, אמן, אירא,
אירב, מעת, הסברה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי

אל: המשרד, נר: פ, מ: מוסלו
 דה: מ, סג: ס, תא: 041084, רח: 1115
 נר: משפ-נורבגיה

סודי/מיידי

אל: אירופה ב' (הועבר לבנאהרון נר)

דע: ממיר

אשיפ-נורבגיה

1. לינדסטרום מסר לי וליועץ האמריקני BROWN נכשנפגשנו אמש
 אצל שגריר-קוריהאז שמנהל לשכת אשיף בבון בקר אצלו. הנ"ל
 הודיע למשה'ח הנורבגי שאשיף שוקל פתיחת משרד הסברה באוסלו
 ובקש לדעת מה טעדת ממנורבגיה.

2. לינדסטרום אמר לנו שטנה בדלקמן: - א. נורבגיה מזינה
 דמוקרטיה ומותר להביע בה כל דעה.
 ב. ישיבת -קבע של זרים נכגון של פלסטינאים) בנורבגיה תלויה
 באישור משרד המשפטים כולא משה'ח) ושכעת עומד וקיים האיסור על
 הגירת זרים לנורבגיה.

ג. בכל מקרה, וגם אם ישיבתו של נציג אשיף תאושר ע"י משרד
 המשפטים, לא יוכל ליהנות מכל מעמד או זכויות של דיפלומט.
 3. לינדסטרום טיים ואמר שנציג אשיף הבטיח לשוב לאוסלו לאחר
 בדיקה נוספת של התנאים הגיל, להמשך המפול בעניין. הדגיש
 באוזנינו שהמידע נמסר לנו בתנאי שלא נפרסמו.

4. לאחר מכן שאלני כיצד נגיב. עניתי שאדווח לממונים עלי
 ונשקול תגובתנו לאור ההתפתחויות. עם זאת דאגתי שיישאר אצלו
 הרושם הבדור שטעדתנו הנחרצת נגד אשיף לא השתנתה. ציינתי
 הפיגועים האחרונים שבאחריות טרפאת ואל-פתח, והעדר כל שינוי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

במניפסטו של אשיף, השואף להשמדת ישראל.

5. לדעת השגרירה, לינדסטרום לא צריך היה להתייחס על אחר לפניית אשיף אלא חייב היה להביא עניין כה חשוב לחוות דעת הממונים עליו, לפני מתן תשובתו. כי אין לדאוג העניין רק כשאלה של מעמד דיפלומטי או אשרה לישיבת קבע. מכאן שבדעת השגרירה לבקש פגישה דחופה בדג הבכיר ולהעלות הנקודות הבאות:-

א. ישראל תראה במתן כל היתר לפתיחת משרד אשיף בנורבגיה-פגיעה ביחסים הידידותיים.

ב. הדבר יגביר ללא ספק סכנת הפיגועים בקהילה היהודית ובנציגויות ישראל וארה"ב.

ג. אשיף יפרש זאת כהכרה דה-פקטו מצד נורבגיה, על כל המשמעות מכך.

ד. המהלך יפגע בתהליך השלום שנורבגיה מעוניינת בו.
ה. אין זה מתישב עם התפקיד העדין והנייטרלי שנורבגיה ממלאת ביוניפיל ועלולה לבוא גם החרפת יחסים בשטח בין נורבאט ל.צ.ד.ל.
6. הוא תגובתכם המיידית.

יוהד

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ממנכל, רם, אמנ, אירא, אירב

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8531

**

1111

שמואל :

**

**

**

אל: המשרד, יר: 24, מ: בוגקוב
דח: ר, סג: ע, תמ: 031084, זח: 1300
נר: סרי לוקה

שמואל/רגיל

אל מאסויק נהוטבר לשהיה בנ"י

סרי לוקה

1. הפרסום משרד האינפורמציה של סרי לוקה המופץ כאן ע"י שגרירותה צוטט דברי טרפאט לטחון AL GABBAS. כי קבל הזמנה נשיא סרי לוקה לוקר בה. הפרסום מוטבר בדיפ.
2. שגרירות סרי לוקה סיפר לי כי מדובר בהזמנה שהוטלה ע"י נשיא סרי לוקה בפני טרפאט בנוס הכללי מזהות שנטרן בהודו. עד כמה שידוע לשגריר לא מדובר בהזמנה חדשה ומה עוד שלאוד תמיכה אסף בגורמים קצונים בסרי לוקה, אין השטה נראית עתה כשרה לבקור אשר בה.

==171

תפ: שח, דהמ, שהבט, מובל, ממנבל, קלמבר, דם, אמן, ממר, מאסוק

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בלמיס

אלו המספר, נר: 192, מ: 1708
 דחו ל, סג: ב, תמי 260964, וחי: 1419
 נד: טרפא

מיד/בלמיס

אל אירופה 2

מאת דקנסי, צו מעצר נגד טרפא.
 השופט של וונציה ASTELLONI הוציא צו מעצר שני נגד טרפא
 הצו כנראה והה לזה שהוציא בטפטמבר 1983 ושבוית המשפט העליון
 בוטל בעקבות ימי סדרים נוספים. להוכיחם הביטול נוסף בכך
 שיש לעדער על תוקף הצו בגלל שכל ניתנה הודעה לנאשם. גם צאלח
 ח'כף ראש המבצעים של אשף קבל צו מעצר.

פרטים נדיפ.

דקנסי.

עפ: שחה, דהם, שהבט, מנכ, ממנכ, ר/מרכו, רם, אמן, ממד, ענוג,
 אירא, אירב, רובינוסטיין

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6373

**

נכנס

שטור

**

**

**

מל: המשרד, נר: 60, מ: ליסבון
דמ: ד, סמ: מ, תא: 250984, זח: 1000
נר: מאפ

שטור/נר: גיל

מירופה 2

נציגות אש"ף

בהמשך לשלי נר 58 מ-24.9

נראה שהמאבק של משמור הנציגות נסתיים בליחוד זמני מצד אש"ף
בשאלת המעמד. אש"ף הסתפק בפתיחת משרד בלי מעמד לישימי
בלשמו. אולי בחקוק להשיג יותר במען הזמן. יצויר כי איסם
ביסיסו בהודעתו ליבו של קשרים כלכליים ללא החיזוקות לשאלת
המעמד. כן אמר שקודמו שבד אל חאליק שהה בליסבון כשנה, בטור
שלמעטף שלו ערך רק ביקורים תקופתיים ובסיסו היה במדריד. כל
זה כנראה בכוונה לשעשש את ענין פתיחת נציגות ללא מעמד.

נר - דומי.==

חפ: שחק, דהמ, שהבס, טובל, ממנוכל, ד/מדכז, דס, אמן, ממד, ענוג,
מירא, מירד

סוג: פירוק / צו
דף: 1 / 5
סידור בסדר: שמו
הערה:
לשינוי: 20/600
מאריך: 521
מס' סדר:

המשרד
נאויים, ניו-יורק

ארב"ל 2.
מועב"ט: אד"ל. בהמשך למברקנו 503.
להלן מכתבו של **ערפת שנמסר ע"י טרזי לנשיא מועב"ט ב-19.9** והופץ לכל חברות המועצה.

נאויים

נחה מה שהם נתנו לנו
עבטן ארס. 2.2.1

[Handwritten signature]

521 $\frac{2}{5}$

..... The President of the Security Council presents his compliments to the members and has the honour to transmit herewith, for their information, a copy of a letter dated 17 September 1984 which he has received from the Permanent Observer of the Palestine Liberation Organization to the United Nations addressed to the Secretary-General.

19 September 1984

Mission of the
Liberation Organization
to the United Nations

منظمة التحرير الفلسطينية
البعثة الدائمة لدى الأمم المتحدة

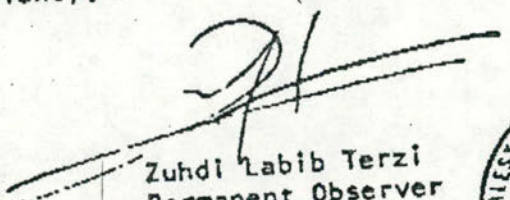
521 $\frac{3}{5}$

17 September 1984

Excellency,

I have the honour to transmit the enclosed message received today from Yasser Arafat, Chairman of the Executive Committee of the Palestine Liberation Organization.

Please accept, Excellency, the assurances of my highest consideration.

Zuhdi Labib Terzi
Permanent Observer

H.E. The Secretary-General
of the United Nations
The United Nations
New York

cc : H.E. The President of the United Nations
Security Council

115 East 65th Street New York, N.Y. 10021 Tel (212) 288-8500 Telex 621062 PLO NY

521 $\frac{4}{5}$

H.E. Mr. Javier Perez de Cuellar.
Secretary-General
The United Nations
New York

Your Excellency,

I am sending this personal message to you because of my very deep concern regarding recent developments which could have most profound effects on the Palestinians living in Lebanon.

Intelligence reports received by us indicate that the new war cabinet in Tel Aviv is planning withdrawal from the areas of Sidon and Tyre and to deliver these areas to their agents, so-called armed Lebanese forces.

The bitter memory of Sabra and Shatilla, 17 September 1982, exactly two years ago today compels us to remember the act of genocide planned by the Israelis and perpetrated by their agents, and in this context I wish to recall the plan of action suggested by Your Excellency in your Report to the Security Council of 9 April 1984, which reads as follows:

"I therefore suggest that the Council consider, at the appropriate time, and without prejudice to arrangements elsewhere in Lebanon, a future course of action which would make more effective the mandate of UNIFIL specifically in southern Lebanon, in the context of the withdrawal of Israeli forces from that area. This course would include the following elements:

(a) The temporary deployment of UNIFIL, with elements of the Lebanese Army and Internal Security Forces, in areas vacated by Israeli forces,

(b) The immediate deployment of elements of UNIFIL in the Sidon area on Israeli withdrawal from that area, with a view to assuring the safety and security of the population, including Palestinian refugees in the camps in that area,

521 $\frac{5}{5}$

(c) The working out of the necessary arrangements to ensure that southern Lebanon becomes a zone of peace under the sovereignty and authority of the Lebanese Government."

It is my understanding that these same difficulties still exist and in light of an impending holocaust, I appeal to Your Excellency, and through you to the international community to take all measures to ensure the non recurrence of genocide and to provide all possible guarantees for the safety and security of the Palestinians in those areas.

Please accept my sincere thanks for your sincere endeavours in response to this appeal on behalf of the Palestinian people.

Yasser Arafat
Chairman,
Executive Committee
Palestine Liberation Organization